திருத்தணி

ஸ்ரீ சுப்ரமணேஸ்வர மஹத்துவம்

Vellore V. S. Sankara Sankara ... Depot Katpadi

உ
குமார குருப்யோ நம:

திருத்தணிகை
க்ஷேத்திர மகாத்மியம்
என்னும்

தணிகைபுராண வசனம்.

V. S. சங்கர ...
மர & ... ஓலை
வியாபாரம்
வேலூர்
காட்பாடி N.A.

இயற்றியவர்,
தமிழ் வித்வான்
த. பு. முருகேச நாயகர்.

★

பதிப்புரிமையாளர்,
A. K. செங்கல்வராய செட்டியார்,
திருத்தணி.

RDH-25

★

விலை ரூ. 4—4—0.

திருத்தணி

சுப்பிரமணியசுவாமி கிரிப் பிரதக்ஷணம்.

★

சரவணப் பொய்கை என்ற தெப்பக் குளத்தில் ஸ்நானம் செய்துக்கொண்டு சன்னதி வீதி கோபுர வழியாக சென்று அரக்கோணம் பாதையில் சேர்ந்த மேற்கு பக்கமாக கன்னிகா புரம் ரோட்டு வழியாகப்போய் ஏழு ஜொனே கன்னிகைகோயில் மார்க்கமாக சென்று கன்னியம்மாளே தரிசனஞ்செய்து கொண்டு நேராக மேற்கு பாதையாக சென்று குமாரகுப்பம் கணவாய் வழியாக வடக்கு பாகமாக வந்து ஸ்ரீராமர் கோயிலே தரிசித்து, சித்தூர் ஐரோட்டு வழியாக கிழக்கு பாதையாக வும் மேல் திருத்தணி என்ற அமிருதபுரம் ஸ்ரீ வரசித்தி விநாய கரை தரிசித்து, தணிகாசல ஸ்ரீ சுப்பிரமணியரை தரிசித்துக் கொண்டு, நேராக கிழக்கு பாதையாக சென்று நந்தி ஆற்றில் இரங்கி ஸ்நானம் செய்துக்கொண்டு விரஹட்டீஸ்வரரை தரி சனம் செய்துகொண்டு, ஆறுமுகசுவாமி சன்னதி, ஸ்ரீ விஜய ராகவ பெருமாளேயும், நாச்சியாரையும் தரிசனம் செய்து கிழக்கு முகமாக வண்டிப்பாதையாக தெற்கு திசையாகச் சென்று, கீழ் திருத்தணி பெரிய தெருவு ஓரத்தில் சன்னதி வீதியில் திரும்பி, அரக்கோணம் பாதையில் கலந்துகொண்டு சன்னதி வீதியாக கோபுர வாயிலாக வந்து, சரவணப்பொய் கையில் ஸ்நானம் செய்துக்கொண்டு, ஸ்ரீ முருகப்பெருமானே தரிசித்து, பிரம்மா சித்தாதிகள் இந்த கிரியை வலம்வந்து முக்தி அடைந்து இருக்கிறார்கள், இதைபோல் யாவரும் கிரி பிரதக்ஷணம் வந்தால் நீங்களும் முத்தி அடையலாம், கிரிப் பிரதக்ஷணம் சுற்றிவர சுமார் 7-மைல் இருக்கிறது,

உ

முகவுரை.

★

பூவுலகின்கண் ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்ருகிய இத்தணிகையின் மஹத்துவத்தை (**தணிகை புராண வசனம்**) இயற்றித் தருக என, திருத்தணிகை புத்தக வியாபாரம், **A. K. செங்கல்வராய செட்டியார்**, விரும்பியவாறு ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவருளிருந்த வண்ணம், கந்த புராணம், தணிகைபுராணம் என்பவைகளினின்று சரித்திரமாக பொருட்தொதுக்கி, ஒருவாறு இயற்றினன் அன்றி தலமகத்வம் தற்கால விளக்கம், உற்சவசொருபம், தற்கால உற்சவநிலை, மற்ற மூர்த்தி நிலைகள் முதலியவைகளை விளக்குமாறு, ஸ்ரீ முருகப்பெருமானின்கட்டளை. அக்கட்டளையை சிரமேற்கொண்டு இந் நூலை நான் இயற்றினன். இந்நூலில், எவ்வித பிழைகள் இருந்தபோதிலும், கற்றவர்கள் மன்னிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இங்ஙனம்,
இயற்றியவர்.

பிரம்மோற்சவங்கள்.

★

மாசிமீ மக நக்ஷத்திரததிற்கு 10 நாள் முன்னதாக ஆரம்பம்; உற்சவமூர்த்தி பெரிய உற்சவர்; உற்சவம் மலேமேலே நடக்கும். த்வஜாரோஹணத்துக்கு முன்நாள் இரவு விநயகர் உற்சவம்; அங்குரார்ப்பண உற்சவம் சுமித்திரேசுரர் (அஸ்திர தேவர்) புரப்பாடு; இந்திர தீர்த்தத்திலிருந்து தாசி தலேயிற் புற்றுமண் கொண்டுவரப்படும்.

முதல் நாள்:— காலே த்வஜாரோஹணம், இரவு கற்பக விருக்ஷம் (அதுபழுதடைந்ததால்சுவாமி விமானத்தில்வருவார்)

இரண்டா நாள்:- காலே சூரியப்ரபை, இரவு பூதவாகனம்.

மூன்று நாள்:- காலே சிங்கவாகனம், மாலே ஆட்டுகடா வா.

நான்கா நாள்:- காலே பல்லக்கு, மாலே நாகவாகனம்.

ஐந்தா நாள்:- காலே அன்னவாகனம், மாலே வெள்ளி மயில்.

ஆருநாள்:- மாலே புலிவாகனம், தாசிகளது மஞ்சல்நீர் உற்சவம், இரவு யானேவாகனம், காமக்கூத்து தேவதாசிகளுள் ஒருத்தி மன்மத வேஷத்துடன் புன்னேக்காய் கொண்டு ஆடல்

ஏழா நாள்:— காலே இரதோற்சவம்,

எட்டா நாள்:- சாலே யாளிவாகனம், மாலே ஸ்வாமி கீழே ஆறுமுகஸ்வாமி கோவிலில் ஊஞ்சலாடுதல், இரவு சுவாமி மலேக்கு மேற்புறத்துப்போய் அடிவாரத்தி லிறங்குதல், கன்னமிடுதல், வள்ளியை திருடுதல் வேடர்கூட்டக் காட்சி, பிறகு குதிரைவாகனம், பின்னர் இரவு 3 மணிக்கு வள்ளியம்மை திருக்கலியாணம். தேவசேனே கதவடைக்கிறது.

ஒன்பதா நாள்:- காலே இந்திர விமானம், மாலே கந்தர்பொடி உற்சவம், இரவு சண்முகசுவாமி அபிஷேகம் பாதிப்ரதக்ஷிணம்

பத்தா நாள்:- மாசி மகம் காலே (அகஸ்திரதேவர் குமாரதீர்த்தத்திற்கு வருவார்) சண்முகசுவாமி முழுபிரதக்ஷிணம் வருதல்

மாலே குமாரதீர்த்தத்துக் கருகில் தீர்த்தவாரி, மண்டபத்தில் பெரிய உற்சவருக்கு அபிஷேகம்.

இரவு மூன்றுமணிக்குக் கொடியிறங்குதல்.

சித்திரைமீ:—சித்திரை நக்ஷத்திரத்திற்குப் பத்து நாளேக்கு முன்பு ஆரம்பம்; மாசி பிரமோற்சவம் எப்படியோ அப்படியே; ஆனுல் வேடர் உற்சவ மாத்திரம் கிடையாது. எட்டாம்நாள் இரவு தேவசேனே திருக்கலியாணம். 11-ம் நாள் பெரிய உற்சவர் தணிகைக்குக் கிழக்கில் 6-மைல் தூரத்திலுள்ள விநாயகபுரம் தேவசேனேயின் தாயார்வீடு போய் வருவார்.

ஓம் முருகா.

திருத்தணிகைக்குரிய பாடல்கள்.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்

★

கந்தர் அனுபூதி.

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள் ஷண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனை மாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக் கரவானை பதம் பணிவாம்.

விநாயகர் துதி.

* கைத்தல நிறைகனி யப்ப மொடவல் பொரி
கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ
கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன் மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
முத்தமி ழடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவனுறை ரதம்
அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா
அத்துயரது கொடு சுப்பிரமணி படும்
அப்புன மதனிடை யிபமாகி
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மண மருள் பெருமாளே.

* சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத் தவர் குடிக்குஞ்
செகுத்தவ ருயிர்க்குஞ் சினமாகச்
சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
திருப்புகழ் நெருப்பென் றறிவோம்யாம்

நினைத்தது மளிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்
நிசிக்கரு வறுக்கும் பிறவாமல்
நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்
நிறைப்புக ழுரைக்குஞ் செயல்தாராய்
தனத்தன தனதந் திமித்திமி திமித்திந்
தகுத்தகு தகுத்தந் தனபேரி
தடுட்டுடு டுடுட்டுண் டெனத்துடி முழக்குந்
தளத்துட னடக்குங் கொடுசூரர்
சினத்தை யுமுடற் சங்கரித்தம லேமுற்றும்
சிரித் தெரி கொளுத்துங் கதிர்வேலா
தினைக்கிரி குறப் பெண் தனத்தினில் சுகித்தென்
திருத்தணி யிருக்கும் பெருமாளே.

* இருமலு ரோக முயலகன் வாத
மெரிகுண நாசி விடமே நீ
ரிழிவு விடாத தலைவலி சோகை
எழுகள மாலை யிவையோடே
பெருவயி றீளை எரிகுலை சூலை
பெருவலி வேறு முளநோய்கள்
பிறவிகள் தோறு மெனை நலி யாத
படியுன தாள்கள் அருள்வாயே
வருமொரு கோடி யசுரர் பதாதி
மடிய அனேக இசைபாடி
வருமொரு கால வயிரவ ராட
வடி சுடர் வேலை விடுவோனே
தரு நிழல்மீதி லுறைமுகி லூர்தி
தருதிரு மாதின் மணவாளா
சல மிடை பூவி னடுவினில் வீறு
தணிமலை மேவு பெருமாளே.

* நினைத்த தெத்தனையிற் றவறாமல்
நிலைத்த புத்திதனைப் பிரியாமற்
கனத்த தத்துவ முற் றழியாமற்
கதித்த நித்திய சித் தருள்வாயே

மனித்தர் பத்தர் தமக் செளியோனே
மதித்த முத்தமிழிற் பெரியோனே
செனித்த புத்திர ரிற் சிறியோனே
திருத்தணிப் பதியிற் பெருமாளே.

* நிலையாத சமுத்திர மான
சமுசார துறைக் கணின் மூழ்கி
நிசமான தெனப்பல பேசி யதுனூடே
நெடுநாளு முழைப்புள தாகி
பெரியோர்க ளிடைக்கர வாகி
நினைவால் நினடித் தொழில்பேணி துதியாமல்
தலையான வுடற்பிணி யூறி
பவ நோயி னலைப் பல வேகி
சலமான பயித்திய மாகி தடுமாறித்
தவியாமல் பிறப்பையு நாடி
யதுவேரை யறுத்துனை யோதி
தலமீதில் பிழைத்திடவே நீ னருள்தாராய்
கலியாண சுபுத்திர னுக
குறமாது தனக்குவி நோத
கவினுரு புயத்திலு லாவி விளையாடி
களிகூரு முனைத்துணை தேடு
மடியேனை சுகப்பட வேவை
கடனுகு மிதுக் கனமாகு முருகோனே
பலகாலு முனைத் தொழுவோர்கள்
மறவாமல் திருப்புகழ் கூறி
படிமீது துதித்துடன் வாழ அருள்வேளே
பதியான திருத்தணி மேவு
சிவலோக மெனப்பரி வேறு
பவரோக வயித்திய நாதப் பெருமாளே.

திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம்.

பன்னரிய உன்னற்புதத் திருப்புகழைப்
பகர்ந்து கொண் டுன் திருமலைப்

படியேறும் அன்பர் வினைபொடி யாகும்என்று நிறை
மொழிமாந்தர் பகருவது கேட்
டென்னுடைய பொல்லாத சஞ்சிதப்பிணி யொழித்
தெனையும் வாழ்வித் தருளுகென்
றிரவு பகல் உன்னருட் சந்நிதியில் வந்து
முறையிடுவோற் கிரங்கி யருள்வாய்
பொன்னிறக் காந்தளொடு செங்குவளை
மலர்களும் பொற்பமர் கடப்பமலரும்
பூத்தலர் குறிஞ்சியும் சேத்த கூதளமும்
புனைந்த திருமார் பழகனே !
தன்னமு மனத்துயரிலாதமர ரைக்காத்த
சரவணோற் பவகுமரனே !
தணிகையங் கிரிவாச அரன் விரும்புபதேச
சகலபண் டிதராஜனே,

தணிகாசல அனுபூதி.

சிந்தாமணியே திருமால் மருகா
வந்தார்க் குயர் வாழ்வு கொடுத் தருள்வாய்
நொந் தாழ் வினை யேன் முகநோக்கி வரம்
தந்தாள் முருகா தணிகாசலனே.

திரு அருட்பா.

ஐயனே நினையன்றி யெங்கணும்
பொய்யனேற் கொரு புகலி லாமையால்
வெய்யனேன் வெறுத்து விட்டிடேல்
மெய்யனே திருத்தணிகை வேலனே.

கந்தர் அனுபூதி.

ஆடும் பரியே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாடுந் தனியா னைச்சகோ தரனே.

★

உ

கணபதி துணை.

வேலுமயிலுந் துணை.

திருத்தணிகை

க்ஷேத்திர மஹாத்மியம்

★ ★ ★

காப்பு.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

அன்பருளக் குகைதோறு மழகேறு மணிக்குன்றே யமல ஞான
இன்பமதம்பொழி முக்கணிப முகத்தெம் பெருமானே யெந்தாய் மூவர்
பண்ணு தமிழ் முறைவகுத்தப் பரமேயைங் கரத்தேவே தணிகைமேலாங்
குன்றெழிலார் சரிதவளங்கூறவகைத் தந்தெனையாட் கொள்ளுவாயே

வாழ்த்து.

வாழ்கவான் புவிவானோர்கள் வளர்கமே லோர்கள் வேள்வி
ஆழ்கயெவ் வுயிரு முன்ப மருளுக சைவ மெங்கும்
மாழ்கவெம் பகை பாவங்கள் மல்குக செங்கோ னீதி
சூழ்கநந் தணிகைச் செவ்வேள் தோகைவே லடியாரன்பே.

* நூற்பயன்.

"சேயிடை யிறுந்து கேட்பினுந் தொழிலுஞ்
செப்பினுஞ் சித்தம் வைத்திடினும்
ஆயிடை வதித லாதிகள் செயினும்
அலகில்பல் வைத்தினு மீட்டு
மாயிரு வினையுஞ் சவட்டி மீளாத
வரம்பிலின் புறுத்துவ தென்றூர்
காயிலை வேலோன் தணிகையின் பெருமை
கட்டுரைக் கடங்குவ தன்றே."

---

* இக்கவி தணிகை புராணத் துள்ளது.

முதலாவது.

திருநாட்டுப் படலம்.

★

ஔவையார்.

"வேழமுடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்து—பூமியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்துத் தெண்ணீர் வயற்றொண்டை
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து."

எனக் கூறியவாறு, உலகத்தில் எல்லா வளப்பங்களும் நிரம்பி அனேக பெரியோர்களை, அளவிறந்த புலவர்களையும், எண்ணற்ற கொடையாளிகளையும், ஆயிரக்கணக்கான சிவ சந்நிதானங்களையும் தன்னகத்தடக்கி, வேதாகமோக்த சத் சமயமாகிய சைவநெறியிற் றலைச்சிறந்து விளங்குவது தொண்டை நாடேயாம்.

திருநகரச் சிறப்பு.

இத்தொண்டை நாட்டின்கண் காஞ்சீபுரத்திற்கு வடக்கே திருவேங்கடத் தருகிலுள்ளது திருத்தணிகையாம். இத்திருத்தணிகையில்

தணிகை பு. குமரேசப்ப. 15—கவி.

"................................ கங்கையை
வருகென வழைத்தவன் மருவின் மாயையிற்
பொருவில்பல் பொருள்களும் பூத்திட்டானரோ"

எனவும், அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்.

"பிறப்பிலிக் குணர்த்து சித்த! வுற்றநெல் பெருக்குற
பெருக்குசெய்த் திருத்தணிகை பெருமாளே"

எனவும் கூறியவாறு,

குமாரக்கடவுளே கங்கையை வரவழைத்து ஒப்பற்ற பலவித பொருள்களை உண்டாக்கி விளைவுகளைப் பெருக்கி பலவித நெற்களையும் பெருகச் செய்கின்றன ரென்றால் அத்தணிகாசலத்தின் பெருமையை யாரால் சொல்லமுடியும்?

இத்திருத்தணிகையில் எங்குபார்த்தாலும் * சத்திரங்கள், சுனைகள், தடாகங்கள், விளைவுகள், கோவில்கள் திருவிழாக்கள்

" திருக்குள நாளும் பலதிசை மூசுஞ்
சிறப்பத ருவெண் டிசையோடும்
திரைக்கடல் சூழும் புவிக்குயி ராகுந்
திருத்தணி" என்றபடி

சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மன், இந்திரன், சரஸ்வதி, ஆதிசேடன், அகத்தியர், நாரதர், ஸ்ரீராமர், சப்த ரிஷிகள், சப்த கன்னியர் கள், நந்தீசர், முதலியவர்கள் பல தீர்த்தங்களை யுண்டாக்கி, பல மூர்த்திகளைத் தாபித்து, தாங்களும் பல சந்நிதானங்களைக் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கின்றன ரென்றால் தணிகையின் பெருமையை என்னென்று கூறுவது. தணிகாசலத்தில் வசிப் பவர்களெல்லாம் (திருப்புகழ் 272-ம் கவி,

" மாரன் வெற்றிகொள் பூமுடிக்குழ
லார்வி யப்புற நீடுமெய்த்தவர்
வாழ் திருத்தணி" என்றபடி)

நல்ல தவத்தைச் செய்தவர்கள் என்றால் அதன் பெருமையை நம்மால் கூறப்படுவதல்ல. தணிகை புராணத்துள்,

" அத்தலந் தன்னையா மடைகுவாமென
புத்தியி னினைப்பினும் புறத்திற் செல்லினும்
பத்தடி நடப்பினும் பரித்த நோயெலாம்
கொத்தொடு மவர்புறம் வழிக்கொண்டோடுமே"

என்றபடி, தணிகாசலத்திற்குப் போகவேண்டுமென நினைத்தா லும், அந்நகரத்தின் ஓரமாக சென்றாலும், திருத்தணிகைக்குப் போகின்றேன் என பத்தடி தூரம் நடந்தாலும், அவர்களை வருத் தும் எவ்வித நோய்களும், பூதபைசாச ராக்ஷச உபத்திரவங் களும், பகை, பழிபாவம் முதலியவைகளும் நீங்கி புனிதராவார்க ளென்றால் தணிகாசலத்தினும் மிகுந்த க்ஷேத்திரம் உலகத்தி லில்லை என கூறலாம்.

* தற்கால் திருத்தணியில் 340 சத்திரங்க ளிருக்கின்றன. இதன்றி அனேக சத்திரங்கள் சிதைந்து கிடக்கின்றன.

* நைமிசப் படலம்.

பூர்வம் பிருகு, போதாயனர், விபாண்டகர், துருவன், நாரதர், அத்திரி, அகத்தியர், ஆங்கீரசர், காத்தியாயனர், கண்ணுவர், பராசரர், கௌசிகர், சமதக்னி, மாண்டவியர், பரத்துவாசரர், காசிபர் முதலிய அனேக முனிவர்கள் பிரம்மதேவனை யடுத்து நாங்கள் தவம் செய்வதற்குரிய இடம் எவ்விடம் எனக் கேட்க, அதற்கு பிரம்மன் ஓர் தருப்பைப் புல்லை வளைத்து சக்கரமாக உருட்டி இது எங்குபோய் நிற்கின்றதோ அவ்விடமே நீங்கள் தவம் செய்தற்குரிய இடமாம் எனக் கூறியனுப்ப அவ்வாறு அத்தருப்பை சென்று நின்ற இடமே நைமிசாரண்யம் என கூரப்படுகின்றன.

புராண வரலாற்றுப் படலம்.

இந்த நைமிசாரண்யத்தில் மேற்கூறிய முனிவர் முதலியவர்கள் வேதாத்யாயனம், யாகம், அவிர்ப்பாகம், ஈஸ்வரபூஜை தவம் முதலியவைகளைச் செய்துகொண்டு சதா ஆனந்தமயமாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் ஓர் நாள் சூதபுராணிகர் வழக்கப்படி அவ்வனத்தின்கண் வந்தருளினர் அவரைக் கண்டவுடன் முனிவர்கள் எதிர்சென்றழைத்து சோடசோபசாரஞ் செய்து மாதவ சிரேஷ்டரே! தேவரீர் சிற்சில தினங்கட்கு முன்னர் அடியேங்கள் உய்யும்பொருட்டுப் பதினெண் புராணங்களையும் உரைத்தீர்க ளல்லவா? அவைகளுள் முதல் புராணமாகிய ஸ்கந்தபுராணம் ஆறு சங்கிதையில் மிகவும் சிரேஷ்டமான சங்கர சங்கிதையில் தயாவிபவ சாக்ஷாத் சிவசண்முகக்கடவுள் திருவோலக்கங் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்தலங்களில் விசேஷமானது தணிகாசலமே எனத்திருவாய்மலர்ந்தீர்களன்றோ!

---

* நேமி—சக்கிரம், நேமிசம்பந்தம் நைமிசம் எனப்படுகின்றன. நைமிசாரண்ய மென்னும் வனம் வடக்கே லக்னோபாலம் ஜங்ஷன்களின் மத்தியிலுள்ள சாண்டிலா ரெயில்ஸ்டேஷனுக்கு வடக்கே 25-ம் மைலிலும் சித்தாபூருக்கடுத்த நைமிசார் ஸ்டேஷனுக்கு கிழக்கே 7 மைலிலுமிருக்கிறது. இங்கு சூதபுராணிகர் மடமும், அதில் அடுக்கிய பல ஓலைச் சுவடிகளும் இருக்கின்றன.

அத்தகைய திவ்ய க்ஷேத்திர பிரபாவத்தை எங்களுக்கு தெரிவித்து, நாங்கள் அத்தணிகாசல பதியாகிய ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவருளைப் பெற்றுய்யுமாறு அனுக்கிரகிக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

உடனே சூதபுராணிகர் ஆனந்த பரவசமுற்று, சிறிதுநேரம் சிவத்தியானத்திலிருந்து விழித்து ஓ! தவசிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் முன்னமே கல்வி, ஆசாரம், தயை, சற்சன சவகாசம், சாந்தம், ஞானம், ஆத்ம பூஜை, அடியாரன்பு முதலிய பாக்கியங்களைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். மேலும் மேலும் மோக்ஷ ஞான செல்வங்களைச் சம்பாதிப்பதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாயிருக்கிறீர்கள். உங்களை தரிசிப்பதற்காகவே இங்குவந்தேன் நீங்களோ எனக்கு நல்ல புண்ணியத் தொழிலைக் கொடுத்தீர்கள். அத்தணிகாசல மஹாத்மியத்தை கூறுவதாலேயே நானும் புனிதனாகின்றேன் ஆகையால் கேளுங்கள் எனக்கூறுகின்றார்.

திருக்கயிலை.

முன்னோர் காலத்தில் கைலாசத்தின்கண் சாக்ஷாத் சிவபெருமான் உமாபிராட்டியாரோடு சிங்காசனத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். அக்கால் முறையே முப்பத்து முக்கோடி தேவர், நாற்பத்தெண்ணாயிர முனிவர் சித்தர் முதலிய பலரும் பணிந்து விடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தனர். இவருள் சிரேஷ்டர்களான சப்தரிஷிகள் மாத்திரம் அஞ்சலியஸ்தராய் வணங்கி நிற்பதைக் கண்ட சிவபெருமான் நந்திதேவரது சிஷ்யராகிய சனற்குமாரனை நோக்கி இம்மகரிஷிகள் இஷ்டத்தை நிறைவேற்று வாயாகவென மறைந்தருளினர், உடனே சனற்குமாரர் நந்திதேவரை வணங்கி, மகரிஷிகளைப்பார்த்து, ஓ! தவசிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் உமாபதியை அடைந்துய்யும், மார்கத்தை விரும்பினீர்களன்றோ! அதற்கு பலவித மார்கங்களிருந்தாலும் அவைகளுள் சிரேஷ்டமானது ஈஸ்வரபக்தி ஒன்றே. அதற்கு மூர்த்தி, தலங் தீர்த்தம். என்பவைகளை முறையே வழிப்படுதல் வேண்டும். அத்தலங்கள் அளவிறந்தனவாகும் அவைகளுள் சிவஸ்தலங்கள் சிரேஷ்டமானதாகும்.

ஸ்தல மகத்துவம். ஸ்தல பெயர்கள்.

அவைகளுள், ஸ்ரீ சிவஷண்முகக்கடவுள் திருவோளக்கங் கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்தலங்கள் அறுபத்து நான்காகும்,

இவைகளுள் சிரேஷ்டமானது. சயந்தபுரம், குமராசலம், திருவேங்கடம், ஸ்ரீ பூரணகிரி என்னும் நான்காம். இந்நான்கினுள் மிகவும் சிரேஷ்டமானது ஸ்ரீ பூரணகிரி என்னும் ஸ்தலம் ஒன்றேயாகும். இத்தலமானது தேவலோகத்திலுள்ள எல்லா செல்வங்களையும், தன்னிடத்தில் நிறைக்கப்பெற்றுள்ளதால், 1. ஸ்ரீ பூரணகிரியெனவும், அன்பர்கள் விரும்பும் மோக்ஷ ஞான செல்வங்களை நினைத்த க்ஷணத்திலேயே கொடுக்கும் வல்லமை வாய்த்திருப்பதால், 2. க்ஷணிகாசலம் (கணிகவெற்பு) எனவும், உலக முதற்காரணமாகிய சாக்ஷாத் பரமசிவனே ஸ்ரீ சிவஷண்முகக் கடவுளைத் தமக்கு மூலகாரணரான ஆசாரிய மூர்த்தமாகக் கொண்டு அம்முருகக் கடவுளினால் உபதேசிக்கப் பெற்றமையால், 3. மூலாத்திரி எனவும், பிரதிதினமும் அழகிய மூன்று நீலோற்பல புஷ்பங்கள் புஷ்பித்தலினால், 4. * அல்லகாத்திரி எனவும், கற்ப கற்பாந்தங்களிலும், அழியாது நிற்பதால், 5. கற்பசித்து எனவும், அசுரேந்திரனாகிய சூரன் முதலினோரோடு செய்த மகா யுத்தமும், ஸ்ரீ வள்ளிநாயகியின் பொருட்டு வேடர்கள் போருக்கெழுந்துவந்த கலகாவேசமும் தணிந்த இடமாதலின் 6. தணிகை (திருத்தணிகை) (செரு-யுத்தம், தணி-தணிந்தது—செருத்தணி) எனவும், ஸ்ரீசிவபெருமானுக்கு முருகக்கடவுள் பிரணவப்பொருளை உபதேசஞ்செய்யப்பட்டதால் 7 பிரணவார்த்தபுரம் எனவும், இந்திரன் வரம்பெற்ற தலமாதலின் 8. இந்திர நகரம் எனவும், நாரதமுனிவர் மிகவும் அன்புடன்பூசித்த க்ஷேத்திரமாதலால் 9. நாரதப்பிரியம் எனவும், அகோரன் என்னும் ஓர் தவ சிரேஷ்டருக்கு மோக்ஷங்கொடுத்த காரணத்தால் 10, அகோரகைவல்யம் எனவும் கூறப் படுவதாகும்.

இதன்றி, முன் யுகங்களில் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளை வழிப்பட்டு பற்பல சித்தி, முத்தியாதி வரங்களைப்பெற்ற தேவர், முனிவர், ரிஷிகள் முதலினோர் உண்டாக்கிவைத்த பல தீர்த்தங்களும், பல சிவலிங்கங்களும், சந்நிதானங்களும், அத்தலத்தின் பல திசைகளிலும் இருக்கின்றன.

---

* *அல்லகாத்திரி என்பதையே காரணமாகக் கொண்டு 1. நீலகிரி 2. நீலோற்பலகிரி, 3. உற்பலகிரி, 4 கல்லாரகிரி, 5, காவிமலை, 6. குவளைச்சிகிரி எனவும் வேறு பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன.*

இவ்வித மகத்துவம்பொருந்தியபுண்ணியக்ஷேத்திரமானது கங்காநதி தீரத்திலுள்ள காசிக்கு இருநூறு யோசனைதூரத்தில் தொண்டை நாட்டின்கண் காஞ்சிபுரத்திற்கு இரண்டு யோசனை தூரம். வடக்கிலும், கீழ்க்கடலுக்கு ஐந்துயோசனை தூரம்மேற்கிலும், விரிஞ்சிபுரத்திற்கு வடகிழக்கில் மூன்றுயோசனை தூரத்திலும், திருக்காளத்தியின் நிருதிமூலையில் மூன்றரையோசனை தூரத்தில் இருக்கிறது.

ஸ்ரீசண்முகக்கடவுள் ஆறு திருமுகங்களைப் பெற்றிருப்பதைப் போல, இத்தணிகாசலமானது ஆறுசிகரங்களையும், பலதீர்த்தங்களையும், பல சுனைகளையும், நூற்றுக்கணக்கான சத்திரங்களையும், சந்நிதானங்களையும் பெற்றிருக்கின்றன. இம்மலைக்கு வடக்கில் வெண்ணிறமான பச்சரிசிமலையும், தெற்கில் கருநிறமான பிண்ணுக்குமலையுமுண்டு அம்மலைகளில்மகாமகத்துவம்வாய்ந்த பலதீர்த்தங்களும், வற்றுத ஊற்றுச் சுனைகளும், பல அதிசயங்களும் இருக்கின்றன. அங்கு அநேக * சித்தர்களும், மகரிஷிகளும் இருக்கின்றார்கள். அவ்வதிசயங்களும், அம்மகாத்துமாக்களும் உத்தமபக்த, தவசிரேஷ்டர்களுக்கே காணப்படுகின்றன. அம்மலைச்சாரல்களில் முப்பூ முதலியன விளைகின்றன. $ உலகத்திலுள்ள எல்லாவித்வான்களும் தணிகாசலரை வழிப்பட்டுத்தான் வித்வாம்ஸராகின்றார்கள்.

குமாரக்கடவுள் அத்தணிகையின்கண் சர்வகாரணராகிய சாக்ஷாத் சிவபெருமானுக்கே * குருமூர்த்தமாயிருந்து பிரண

---

* "செழிக்கு முத்தம சிவசரணர்கள்தவ
முநிக்கணத்தவர் மதுமலர் கொடுபணி
திருத்தணிப்பதி மருவிய குறமகள்—பெருமாளே." 264.

$ "தலமகள் மீதெண் புலவரு லாவுந்
தணிகையில் வாழ்செங்—கதிர்வேலா"

* "பகவதி வரைமகள் உமைதர வருகுக
பரமன திருசெவி களிகூர
உரைசெயு மொருமொழி பிரணவ முடிவதை
உரைதரு குருபர உயர்வாய
உலகம னலகில உயிர்களு மிமையவர்
அவர்களு முறுவர முனிவோரும்
பரவிய னனுதின மனமகிழ் வுறவணி
பணிதிகழ் தணிகையி லுறைவோனே' 265.

வோபதேசஞ்செய்ததால் அத்தணிகாசலமானது உலகிலுள்ள வர்களும், தேவர்களும், முனிவர்களும், மற்றுமுள்ளவர்களும் பிரதிதினமும்வழிப்படுவ்தாயின, இதன்றி தணிகைமலேயானது இந்த ♂ உலகத்திற்கே உயிராய் உலகின் மத்தியில் விளங்குவ தாகும் இதன்றி,

சிவபெருமான் குமாரக்கடவுளிடம் ஞானோபதேசம் பெற்று வீராட்டகேசஞ் செய்ததால் வீராட்டகேசரென்றும் திருநாமத் துடன் சிவலிங்க ரூபமாய் எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர். அவ் வாறு சிவபெருமானுக்கு பிரணவோபதேசஞ் செய்த மூர்த்தி யாகிய ஆறுமுகங்களோடும் கூடிய ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் அவ்வீ ராட்டகேசர் சமீபத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். அச்சிவ பெருமானது சடாமுடியினின்று தோன்றிய சிவகங்கையென் னும் தீர்த்தமும் அவ்விடத்திலிருக்கின்றன.

ஒரு கலத்தில் குமாரக்கடவுள் கைலாயத்திலிருந்து சிவ கங்கையை வரவழைத்த குமாரதீர்த்தமென்னும் சுனேயும், குமா ரக்கடவுளால் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்து வந்த ஆபத் சகாய விநாயகக்கடவுளும், குமரரேஸ்வரரென்னும் சிவலிங்கமும் அவ் விடத்தில் இருக்கின்றன.

பிரம்மதேவன் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளே நோக்கித் தவஞ்செய்து அட்ச சூத்திரமும், கமண்டலமும், சிருஷ்டித் தொழிலும்பெறும் பொருட்டு உண்டாக்கிய பிரம்மதீர்த்தமும், பிரம்மேஸ்வரரென் னும் சிவலிங்க தீர்த்தமும் அவ்விடத்திலிருக்கின்றன.

சரஸ்வதியம்மையார் முன்னர் ஸ்ரீ தணிகாசலத்தின்கண் எழுந்தருளி உண்டாக்கிய சரஸ்வதிதீர்த்தமும், சரஸ்வதியினுற் பிரதிஷ்டை செய்து பூசிக்கப்பெற்ற சரஸ்வதீஸ்வரர் என்னும் சிவலிங்கமும் அவ்விடத்திலிருக்கின்றன.

திருப்புகழ்.

♂ 225. *" திரைகடல் சூழும் புவிக்குயிராகுந்*
திருத்தணி மேவு பெருமாளே"

263. *" சலமிடை பூவி னடுவினில் வீறு*
தணிமலே மேவு பெருமாளே".

ஸ்ரீ நந்தியெம்பெருமான் சிவபெருமான் உத்திரவின்படி ஸ்ரீ தணிகாசலத்திற் கெழுந்தருளி ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளை நோக்கித் தவஞ்செய்த நந்திக்குகையும், நந்திதேவரின் பொருட்டு குமாரக் கடவுள் வரவழைத்த நந்தியாறும் அவ்விடத்தி லிருக்கின்றன.

அகஸ்திய மகாமுனிவர் சிவபெருமான் உத்திரவின்படி தமிழை கற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு தவஞ்செய்ய பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்த அகஸ்தீஸ்வரர் சந்நிதானமும் அகஸ்தியரால் உண்டாக்கிய அகஸ்தியதீர்த்தமும் அவ்விடத்திலிருக்கின்றன,

முன்னம் தேவேந்திரன் தேவலோகத்திலிருந்து நீலோற்பல மலரை வரவழைத்து நாட்டிய இந்திர நீலச்சுனையும், அவனுற் பூஜிக்கப்பெற்ற செங்கழுநீர் விநாயகக்கடவுள் சந்நிதானமும், இந்திரேஸ்வரரென்னும் சிவலிங்கமும், இந்திர தீர்த்தமென்னும் தீர்த்தமும், அத்தணிகாசலத்தின்கண் இருக்கின்றன.

மகாவிஷ்ணுவானவர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த விஷ்ணுவேஸ்வர மூர்த்தியும், விஷ்ணுவால் உண்டாக் கிய விஷ்ணுதீர்த்தமும் தணிகாசலத்தின்கண் இருக்கின்றன.

வாசுகி யென்னும் நாகராஜன் மூழ்கிய நாகதீர்த்தமும், நாகராஜனுற் பூசித்த நாகேஸ்வர மூர்த்தியும் அத்தணிகாசலத் தின்கண் இருக்கின்றன.

ஸ்ரீ ராமபிரான் குமாரக்கடவுளைப் பூசித்து ஞானுபதேசம் பெற்று சீதாப்பிராட்டியாரோடு வீற்றிருக்கும் சந்நிதானமும், பூசித்த சிவலிங்க தீர்த்தமும், அத்தணிகையின்கண் இருக் கின்றது.

நாரத மகாமுனிவர் சிவலிங்க பிரதிஷ்டைசெய்து, ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி பூசித்ததால் நாரதலிங்கமெனவும், நாரத தீர்த்தமென்றும் கூறும் சிறந்த மூர்த்த, தீர்த்தங்கள் அத்தணி காசலத்தின்கண் இருக்கின்றன.

தாரகாசூரன், சூரபதுமன் முதலிய இராக்ஷசர்கள் தேவ லோகத்திலிருந்து கொள்ளை கொண்டுபோன எல்லா பொருள் களையும் குமாரக்கடவுள் கொண்டுவந்து வைத்திருந்து மறுபடி

யும் தேவர்களுக்குக் கொடுத்தயிடம் திருத்தணிகையேயாகும். விஷ்ணுபுத்திரியாகிய வள்ளியம்மை யாருக்குத் திருமணம் நடந்த இடமும் அத்தணிகாசலமேயாம். பிரம்மனை சிறையினின்று விடுவித்ததும், சிவபெருமானுக்கு பிரணவோபதேசஞ் செய்தது, இராக்ஷச சம்மாரத்தின்பின் எல்லா தேவர்களையும் கைவிலங்கைத் தரித்துவிட்டு தங்கள் தங்கள் தொழிலைப் பழையபடி செய்கவென வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தனுப்பியதும் திருத்தணிகையேயாம்.

இவ்வாறு பிரம்மன், விஷ்ணு, சிவன் முதலிய கடவுள்கள் வழிப்பட்டு வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றதனுலேயே அத்தணிகாசலத்தி லெழுந்தருளிய குமாரக்கடவுளுக்கு *மூவர்பெருமான் எனவும், § சுயம்புமூர்த்தி எனவும், அடைந்தவர்களது பகை, பிணி, வஞ்சம், பாவம் முதலிய தீமைகளையும் பிறப்பிறப்பு என்பவைகளையும் நீக்கி பரமுத்தியைக் கொடுத்ததினுல் ‡ வைத்திய நாதர் எனவும் தமிழுக்கு முதற்தெய்வமாய் விளங்குதலினுல் ‡ தமிழ்க்கவிப் பெருமாள் எனவும் கூறப்படுகின்றன.

அத்தணிகாசலத்தின்கண் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் ஒரு திருமுகமும், இரண்டு திருக்கரங்களும் அதாவது நின்ற திருக்கோலமாய் இடையில் ஒரு கையும், வேலாயுதம் தாங்கிய மற்ருெரு கையுமாக ஸ்ரீ தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை சகிதமாய் வீற்றிருக்கின்றனர்.

திருப்புகழ்

* *தினைப்பு னத்தினைப் பண்டுகாத்தம டந்தைபாகா*
திருத்த ணிப்பதிக் குன்றின் மேற்றிகழ் கந்தவேலே
பனைக்க ரக்கயத் தண்டர் போற்றிய மங்கைபாலா
படைத்த ளித்தழிக் குந்தரி மூர்த்திகள் தம்பிரானே. 276

§ *பக்கத்து பதர்த்தர்க ளுடைவே*
சொக்கத்து சுயப்பொரு ளாகவே
பட்சத்து திருத்தணி மேவிய பெருமாளே.

‡ *பதியான திருத்தணிமேவு*
சிவலோகமெ னப்பரிய வேறு
பவரோக வயித்திய நாதப் பெருமாளே. 287

‡ *தொழுதெத்து முத்தபொற் புரிசைத் திருத்தணிச்*
சுருதித் தமிழ்க்கவிப் பெருமாளே. 275

இத்தகைய பலவித மகத்துவம் பொருந்தியதாலேயே உலகத்திற்கே அத்தணிகாசலமானது ஒப்புயர்வற்ற சிரேஷ்ட ஸ்தலமாக விளங்குகின்றன. அத்தணிகாசலத்தினை நினைத் தாலும், சொன்னாலும், அதன் திருப்பெயரைக் கேட்டாலும், அத்தலத்திற்கு சென்றவர்களை தரிசித்தாலும், அத்தலமான்மி யத்தை வாசித்தாலும், அத்தலத்தினை வழிப்பட்டாலும், அவர் கள் இஷ்டார்த்தங்களை இம்மையிலேயே பெறக்கூடுமென்றால் தணிகாசலத்தைவிட உலகத்தில் சிறந்த ஸ்தலம் வேறில்லை. ஆகையால் நீங்கள் அந்த தணிகாசலமென்னும் க்ஷேத்திரத்தை யடைந்து தீர்த்தங்களில் மூழ்கி பரிவார தேவர்களை வழிப்பட்டு பின்னர் எமது தயா விபவ சாக்ஷாத் குமாரக்கடவுளை தியா னித்து நீங்கள் விரும்பிய யிருவினையொப்பு மலபரிபாகமுற்று ஸ்ரீ குமார சாரூப்பிய வாழ்வை பெறுவீர்களாக என சனற்குமார முனிவர் கூறினர்,

சப்த ரிஷீஸ்வரர், சப்தரிஷி தீர்த்தம்.

சப்த கன்னியர்கள்.

★

இவைகளைக் கேட்ட முனிவர்கள் எழுவரும் இருவிழிக ளிலும், ஆனந்த பாஷ்பம் பொழிய, மயிர்க்கூச்செரிந்து பரவச முற்று அஞ்சலியஸ்தராய் சனற்குமாரமுனிவரைப் பணிந்து ஐயனே நாங்கள் கடைத்தேறும் வண்ணம் தணிகாசல மகாத்மி யத்தை இன்னும் விரிவாகத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டு மெனப் பிரார்த்தித்து, சனற்குமார முனிவரால் தணிகாசல மகத்துவம் முற்றும் மிகவும் விகசிதமாய் கேட்டுணர்ந்து, விடைப்பெற்று, கைலாயத்தை விட்டு நீங்கி தென்னாடுற்று ஸ்ரீ தணிகாசலத்தைச் சேர்ந்து அங்குள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆனந்த பரவசமுற்று நகரப் பிரதக்ஷணமும் செய்து, ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் சந்நிதானத்தை தியானித்து, ஸ்ரீ தணிகாசலபதி எழுந்தருளி இருக்கும் சந்நிதானத்திற்குத் தென்கீழ் திசையில் அம்மலைச்சாரலின் ஓர்புரத்தில் ஒவ்வொரு

ரிஷிகளும் ஒவ்வொரு புனிததீர்த்தத்தை யுண்டாக்கி, அத்தீர்த் தக்கரைகளில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வோர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ் டைசெய்து அறுசித்து, நிஷ்டைக்கூடி பேதாபேத மெனப்படும் ஞாதுரு, ஞான, ஞேயம், என்பவைகள் காணு பேரின்பமுத்தியை அடைந்திருக்கின்றனர். இவ்வாறு * சப்த ரிஷிகளால் உண் டாக்கிய தீர்த்தங்களை $ ஏழுசுனை அல்லது சப்தரிஷி தீர்த்த மென்றும், இவர்களால் பிரதிஷ்டைசெய்த லிங்க மூர்த்திகளை சப்த ரிஷீஸ்வரர் எனவும் வழங்குகின்றன. அங்கு குமாரக் கடவுளை வழிப்பட்டெழுந்தருளிய * கன்னிமார் சந்நிதானமும் இருக்கின்றன. என சூதபுராணிகர் நைமிசாரண்ய வாசிக ளாகிய முனிவர்களுக்குக் கூறினர்.

இவைகளைக் கேட்ட நைமிசாரண்ய வாசிகள் சூதபுராணி கரை நோக்கி மாதவ சிரேஷ்டரே! தேவரீர் தணிகாசல மகாத் மியத்தை சனற்குமார முனிவர் சப்த ரிஷிகளுக்கு கூறியதாகக் கூறினீர்களல்லவா, அம்முனிவர்கள் யார் யார்? அப்படி கூறிய காலம் எப்போது? அத்தணிகாசலத்தின் ஒவ்வொரு மகத்துவ மும் எதெதற்காக உண்டாகின? அவைகளின் பிரபாவங்கள் எப்படி? அவைகளை எங்களுக்கு சிறிது விளக்கமாகக் கூற வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தார்கள். அவைகளை கேட்ட சூத புராணிகர் கூறத்தொடங்கினர்.

சப்த ரிஷிகள்.

இந்த உலகம் பிரம்மனல் சிருஷ்டிக்கப் படுவதாகும். அப்பிரம்மன் மாறுங்காலத்தைப் பிரம்ம கற்பமெனப்படும். ஒரு பிரம்ம கற்பமானது பதினன்கு மனுக்களால் அரசாளப்படுவ தாகும். இதில் ஒரு மனுவின்காலம் எழுபத்திரண்டு சதுரயுகம் கொண்டதாகும். இம்முறையாக தற்கால் நடைபெறும். பிரம்ம

திருப்புகழ் 261

* *செழிக்கு முத்தம சிவசரணர்கள் தமி*
முனிக்கணத்தவர் மதுமலர் கொடுபனி
திருத்த ணிப்பதி மருவிய குறமகள் பெருமாளே.

$ *பிரதி வருடமும் மாசிமாதம் பிரம்மோற்சவ முடிவில் பதினோராம் நாள் கொடியிறங்கியபின் ஸ்ரீ தணிகாசலேசர் இக்கன்னிமார் சந்நிதான த்திற்கு எழுந்தருளுகின்றனர்.*

கற்பத்தில் சுவாயம்பு, சவாரோஷிதன், உத்தானபாதன். தமசன், ரைவதன், தாக்கிஷன் என்னும் ஆறு மனுவந்தரங்கள் நடந்துவிட்டன. இப்போது நடைபெறுவது ஏழாவது மனுவந்தரமாகிய வைஸ்வத மனுவந்தரமாகும். இவ்விதம் நடைபெறும் ஒவ்வொரு மனுவந்தரத்திற்கும், வெவ்வேறு சப்த ரிஷிகள் இருந்து வருகின்றனர், இவ்வாரிருப்பவர்களில் அத்தணிகாசல மகாத்மியத்தைக் கேட்ட முனிவர்கள் மூன்ருவது உத்தானபாத மனுவந்தரத்தில் இருந்த சத்தியன், சத்தியசித்து, சத்திய சேனன், தருமன், சூனு முதலிய சப்த ரிஷிகளாகும். அத்தணி காசல பிரபாவங்களைக் கூறவென்ருல் தேவர்களாலும், மூவர் களாலும் முடியாததாகும். ஆயினும் சிறிது சுறுக்கமாகக் கூறு கின்றேன். சித்த சாந்தமாகக் கேட்பீர்களாக என சூதபுராணி கர் கூறுகின்ருர்.

வீராட்டகாசப் படலம்.

★

வீராட்டகாசர் துதி.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

திங்களங் கொழுந்து தாவுஞ் செஞ்சடைபிரானே மூவர்
தங்கணு யகனே சம்போ சங்கரா செங்கணேற்று
அங்கணு யெல்லாம் வல்ல வருட்பெருங் கடலே யாளும்
யெங்கள்வீ ரட்டகாச யீசநின் னடிகள் போற்றி.

திருக்கைலாயம்.

முன்னொரு காலத்தில் கைலாயத்தின் கண் பரமேஸ்வரன் பார்வதி சமேதராய் மத்தியில் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்க வீற்றிருந்தனர். அப்பொழுது சிவகணங்களுள் தலைவ ராகிய சந்திரகாச ரென்பவர் மோக்ஷத்தை விரும்பினவராய் பர மேஸ்வரன் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, ஐயனே ! முன்னர் வேத முதலிய யாவும் விளங்க விளக்கினீர். அவைகளுக்குத் தாரகமான பிரணவோபதேசம் செய்தருள வேண்டுமெனப்

பிரார்த்திக்க, அவ்வாறே பரமேஸ்வரன் சந்திரகாசருக்குப் பிரணவோபதேசம் செய்தருளினர். இதனைக் குமாரக்கடவுள் ஒன்றும் கவனியாதவர்போல் அவ்வுபதேச நுட்பப் பொருள்களை யெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்து பின் சிலகாலஞ்செல்ல ஒரு நாள் குமாரக்கடவுள் பார்வதி பரமேஸ்வரனை விட்டு கைலாயத் தின் வேறோரிடத்தில் எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

பிரம்மன் சிறையடைதல்.

அக்கால் பிரம்மன், விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வழக்கம்போல் சிவபெருமானைத் தரிசிப்பதற்காக கைலாயத் திற்குச் செல்லத் தொடங்கி அவர்கள் போகும்வழியில் குமாரக் கடவுளைக் கண்டு பிரம்மன் தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் கிரமப் படி வணங்கி, துதித்துச் சென்றனர். பிரம்மதேவன் மாத்திரம் மிக்க குழந்தைப் பருவமுள்ள சிறுவன் இவனை ஏன் வணங் குவது? என்னும் கர்வத்தால் வணங்காது சென்று சிவபெரு மானை தரிசித்து மற்ற தேவர்களோடும் திரும்பி வரும்பொழுது, குமாரக்கடவுள் வீரவாகுதேவரைப் பார்த்து அப்பிரம்மனை பிடித் துவா என்றனர், அவ்வாறே வீரவாகுதேவர் பிரம்மனை பிடித்து வந்து குமாரகடவுள் முன்பு நிறுத்தினர். அக்கால் குமாரதேவர் பிரம்மனை நோக்கி ஓய் பிரம்மனே! எல்லா வேதங்களும் உன் னிடமே யிருந்து உண்டானதினாலும், சகல லோகங்களையும் நீயே சிருஷ்டிப்பதினாலும் நீ எதிலும் நிபுணனாயிருக்கலாம். ஆகையால் நீ அவ்வேதங்களுக்கு மூலமாகிய பிரணவப் பொருளைத் தெரிவிப்பாயாக எனக் கேட்டனர். அதற்கு பிரம்ம தேவன் ஒன்றுங்கூறாமல் நின்றுருந்தான், மீண்டும் குமாரக் கடவுள் பிரம்மனைநோக்கி ஏ பிரம்மனே! நீயே தேவரில் மிக்கவ னென்றும், செல்வத்திற் சிறந்தவ னென்றும் கர்வித்திருக் கின்றாய். அவ்வாறாயின் நீ எமது தந்தையாகிய பரமேஸ்வரனை நித்தமும் வணங்கவேண்டியதில்லை. நீ வீரத்தில் மேலானவ னெனில் எமது வீரவாகு தேவரால் இங்கு கட்டுண்டு நிற்க மாட்டாய். யாவையும் நீயே படைப்பவனெனில், என்னையும், விஷ்ணுவையும், சிவனையும், சிவகணங்களையும், ஐம்பெரும் பூதங் களையும் நீ படைத்ததில்லை. எனப் பலவுங்கூறியும் அப்பிரம்மன்

வணங்காமையால், முருகக்கடவுள் சிறிது கோபமுற்று தமது திருக்கரத்தால் அப்பிரம்மன் தலையிற் குட்டி வீரவாகுதேவரைக் கொண்டு சிறையில் அடைத்துவைத்தனர்.

முருகக்கடவுள் சிருஷ்டித்தொழில் செய்தல்.

அதன்பின் முருகக்கடவுள் உலகத்தில் சிருஷ்டித்தொழில் நடைபெறவேண்டியதைக் கருதி தேவகணங்கள் புடைசூழ திருப்பதி எனவும், சேஷாசலமெனவும் கூறும் திருவேங்கட மலையில் எழுந்தருளி அப்பிரம்மதேவன் செய்து வந்த * சிருஷ்டித்தொழிலை அநேக தேவ வருடங்களாகச் செய்துவந்தனர். இதனைக்கண்ட திருமால், இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், முனிவர்களும் திருக்கைலாயஞ் சென்று நந்தி தேவரிடம் விடைப் பெற்று பரமேஸ்வரரை பணிந்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்று ஓ கருணாநிதியே! முன்னே தேவரீரது இளைய குமாரராகிய குமாரக் கடவுளை இப்பிரம்மன் மிகவும் சிறிய குழந்தைப் பருவமுள்ளவர் இவரை நாம் எதற்காக நமஸ்கரிப்பதென்னும் அகந்தையால் மதியாது சென்றனன். அதனால் முருகக்கடவுள் வீரவாகு தேவரை யனுப்பி அப்பிரம்மனைப்பிடித்து பலவிதமான கேள்விகளைக்கேட்டு, பிரணவத்திற்குப் பொருள்கூறவில்லையென்று அப்பிரம்மன் சிறசிற் புடைத்து சிறையில் அடைத்து வைத்திருக்கின்றனர். அப்பிரம்மன் செய்துவந்த சிருஷ்டித்தொழிலையும் திருவேங்கடத்தி லெழுந்தருளித் தாமேசெய்து வருகின்றார். அம்மட்டோ எங்கள் தொழில்களையுங்கூடத் தாமே செய்கின்றார். இவைகளைத் தங்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காகவே இவ்விடம் வந்தோமெனக் கூறினார்கள்.

இவைகளைக் கேட்ட உமாபதியாகிய சிவபெருமான் தேவர்களைப்பார்த்து, தேவர்காள்! $ சத்தி வேலாயுதத்தைத்

திருப்புகழ் 303.

* பொன்றென் றணிகையில் நின்றங் கெழுபுவி
எனுமுஞ் செயவல பெருமாளே.

$ தணிகைப் புராணம் வீராட்டகாசப்படலம் 91 ம் கவி.

செம்மைய ஞான சத்தித் திருவுருக் கொண்ட செம்மல்
எம்மின்வே றல்லன் யாமு மவனின்வே றல்லேங் கண்டீர்.
அம்மழ வடிவி னன்பா லன்புசெய் தவர்பி ழைத்தோர்
நம்மடித் தொண்டு செய்தோர் நவைபடப் பிழைத்தோ ராவர்

தாங்கிய குமாரக்கடவுள்வேறு, நாம் வேறென் றெண்ணுதீர்கள். நமது குழந்தையாகிய முருகனுக்குப் பிழை செய்தவர் நமக்கே பிழை செய்தவராவார்கள்; அவனுக்கு அன்பினர் நமக்கும் அன்பினராவர் ஆகையால் நமது குமரனுக்குக் குற்றஞ்செய்த பிரம்மனுக்கு உண்டாகிய தண்டனை கிரமமேயாம், அப்பிரம் மனைச் சிறையிலிருந்து விடுவது கூடாதகாரியம் என்றனர்.

மீண்டும் விஷ்ணு முதலியதேவர்கள் சிவபிரானைப் பிரார்த் திக்க, கருணு சொரூபியாகிய பரமேஸ்வரன் உள்ளமிரங்கி அங்கு பிரம்பைக் கையிற் றுங்கிக் காவலாக யிருக்கும் நந்தி யெம்பெருமானை நோக்கி, * ஐந்து முகங்களாகவுள்ள நாம்வேறு ஆறு முகங்களாகவுள்ள முருகன்வேறென்றெண்ண வேண்டாம். உருவம் மாத்திரம் இரண்டேயன்றி, இவ்விரு உருவிலும் சிவ மாகிய நாமே யிருந்து அண்டகோடிகளா யிருக்கின்றோம். ஆகையால் நாம் கொடுக்கும் வரம் முருகன் கொடுத்ததாகும், முருகன்கொடுத்த வரம் நாம்கொடுத்ததாகும். வேறுவேறென் றென்னவேண்டாம் ஆகையால், நீர் திருவேங்கட மலைக்குச் சென்று நமது குமாரனுகிய முருகக்கடவுளை முறைமைப்படி வணங்கி தோத்திஞ்செய்க. திருமால்முதலினோர் வருந்திவேண் டுதலினுல் அக்குமாரக்கடவுள் பிரம்மனை சிறைவிடுத்து, எம்மி டம் வருவான், அவனோடு நீயும் வருவாயாக என அனுப்பினுர்.

சிவபெருமானுக்கு குமாரக்கடவுள் பிரணவோபதேசஞ் செய்தல்.

நந்திதேவர் சிவபெருமான் உத்திரவின்படி திருவேங்கட மலையை அடைந்து, குமாரக்கடவுளை வணங்கி காளகண்ட சதுர்ப்புஜ திரிநேத்திர தாரியாகிய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தவைகளைக் கூறினர். இவைகளைக் கேட்ட சுப்பிரமணி யக்கடவுள் பிரம்மனை சிறையினின்று விடுத்து, நந்திதேவரோடு

---

* *தணிகைப் புராணம் வீராட்டகாச படலம் 97-ம் கவி*

உருவம்வே றன்றி யைந்து முகனறு முகனென் றேதுந்
திருவுரு விரண்டன் மாட்டுஞ் சிவமெனும் யாமே யன்ற
பொருவிலா ருயிராய் நிற்போம் போலிந்தவிவ் வுருவி னின்றுந்
தருவர வமண தாங்குந் தருவா மிவண தாமே.

திருக்கைலாயத்தை யடைந்தனர். சிவபிரான் உடனே குமாரக் கடவுளைத் தழுவி குழந்தாய்! அறிவுள்ளோர் யாதொரு குற்ற முஞ்செய்யார்கள். அறிவில்லார் தெரிந்தோ தெரியாமலோ குற்றஞ்செய்தால் அறிவுடையோர் அதனைப் பொருத்தருளல் வேண்டும். நீ அவ்வாறின்றிப் பிரம்மனைப் பெருந்தண்டனை செய்தனை. அவன்செய்யும் சிறு தொழிலையும் நீயேசெய் கின்றனை. இது தகுமோ எனக் கேட்டனர். அதற்கு குமாரக் கடவுள் தந்தையைநோக்கி பிரம்மனே பிரணவப்பொருள் தெரி யாதவன். அவன் சிருஷ்டித்தொழிலை செய்யத் தகுமோ தகாது ஆதலின் அத்தொழிலை நாமே செய்கின்றனம் எனக் கூறினர். இதைக்கேட்ட சிவபெருமான் குமாரக்கடவுளை நோக்கி குழந் தாய்! உனக்கு அப்பிரணவப் பொருள்தெரியுமோ? தெரியுமானல் அதனைச் சொல்லுவாயாக என, குமாரக்கடவுள் ஓ ஜகதீசா! பிரணவப் பொருளை அவ்வளவு எளிதாக எல்லோருக்கும், நினைத்த யிடங்களி னெல்லாம் சொல்லத் தக்கதல்ல, பக்குவம் வாய்ந்த சிஷ்யர்களுக்கே கூறத்தக்கது. கேட்போர் காலத்தையும், இடத்தையும், அனுசரித்து சிஷ்யபாவமாய் இருந்து கேட்க வேண்டும் என்றனர். இதைக்கேட்ட பரமேஸ்வரன் அத்தியந்த சந்தோஷமுற்று ஆசீர்வாதஞ்செய்து குழந்தாய்! உனது இஷ்டப் படியே நீ விருப்பமுற்றிருக்கும் ஸ்ரீ தணிகாசலத்திற்கு சமீபத் தில் வரும் மாசி மகத்தன்று வருகின்றேம் அச்சமயம் அப்பிர ணவப்பொருளை உபதேசிப்பாயாக, என குமாரக்கடவுளுக்கு விடையளித்து, பின்னர் திருமால், இந்திரன் முதலிய தேவர் களும் புடைசூழ சிவபெருமான் தணிகாசலத்தை யடைந்து அதன் வடகீழ்த்திசையில் ஓரிடத்தை யுண்டாக்கி ஒருக்ஷண நேரம் வடமுகமாய் அமர்ந்து தவஞ் செய்திருந்தனர்.

அக்கால் ஸ்ரீ சிவசிப்பிரமணியக்கடவுள் பன்னிரு கரங் களும், ஆறுமுகங்களும் பிரகாசிக்க மயில்வாகனரூடராய் பர மேஸ்வரரின் இடதுபக்கத்தில் கிழக்குமுகமாக அமர்ந்தனர். உடனே சிவபெருமான் சிவசண்முகக்கடவுளை வந்தனை வழிபாடு களுடன் ஓர் சிம்மாசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து சிஷ்யபாவ மாகத் தாழவிருக்க, ஸ்ரீ சிவசண்முகக் கடவுள் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தருளினர்.

உடனே அருவமும் உருவும்ஆகி அனாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய் பிரம்மமாய் நின்றசோதி சொரூபராய் தனக்குத்தானே மகனும், தனக்குத்தானே குருவும். தனக்குத்தானே சிஷ்யனுமாகிய சிவபெருமான் பிரணவசொரூபராகிய ஸ்ரீ ஞான சண்முகக்கடவுளின் தீரத்தையும் ஆணவமாதி பகைகளையும், சூராதியர் பகைகளையும், நாசப்படுத்தும் பராக்கிரமத்திற்குச் சந்தோஷித்தவராய், வீராவேசங் கொண்டு ஆரவாரஞ்செய்தனர். அதனால் பரமேஸ்வரருக்கு * வீராட்டகாசர் எனவும், அவர் எழுந்தருளிய ஸ்தானத்திற்கு வீராட்டகாசம் எனவும் பெயருண்டாயின. குமாரக்கடவுள் சிவப்பெருமனுக்கு பிரணவோபதேசஞ் செய்தமையால் அத்தணிகாசலத்திற்குப் பிரணவபுரம் எனவும் சிவபெருமான் க்ஷணநேரந் தவஞ்செய்ததற்கிணங்கி முருகக்கடவுள் அருள்புரிந்ததால் க்ஷணிகமலை அல்லது கணிகவெற்பு எனவும் சர்வ மூலகாரணராகிய சிவபெருமானுக்கு சர்வ மூலமந்திரமாகிய பிரணவப்பொருளை உபதேசித்ததினால் மூலவேதாண்டமெனவும் கூறப்படுகின்றன. குமாரக்கடவுள் முதற்கடவுளாகிய சதாசிவமூர்த்திக்கே உபதேசஞ் செய்ததால் அக்குமாரக்கடவுளுக்கு சாமிநாதன் எனவும், குருபரன் எனவும் பெயருண்டாயின, பின்னர் * வீரட்டகாசப் பெருமான் சகல ஜீவகோடிகளையும் ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு அவ்விடத்தில் சடைமுடிதரித்த ஓர் சிவலிங்கமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். இதன்றி வீராட்டகாசர் தமது குருநாதராகிய முருகக்கடவுளை வழிப்படும் பொருட்டு அத்தணிகாசலத்தில் ஓர்

---

* சிவபெருமானுக்கு உபதேசம் செய்த ஆறுமுகஸ்வாமிகள் சந்நிதானம் கீழ்த்திருத்தணியில் நாசங்குப்பத்திற்கு செல்லும் வழியில், தணிகாசலத்திற்கு வடகிழக்கில் நந்தியாற்றின் தென்கரையில் இருக்கின்றன. இங்கு பிரதி மாசிமாதம் பிரம்மோற்சவத்தில் 8-ம் நாள் மாலை தணிகாசலபதி எழுந்தருளி ஊஞ்சல் உற்சவம் கொண்டருளுகின்றனர். வீராட்டகாசர் சந்நிதானம் ஆறுமுகஸ்வாமிகள் சந்நிதானத்திற்கு நேராய் வெகு சமீபத்தில் நந்தியாற்றின் வடகரையிலும் இருக்கின்றன. இவ் வீராட்டகாசரது சடைமுடிதரித்த சிவலிங்கம் பார்வைக்கு மண்ணலாகிய பிரிதிவு லிங்கம் போன்றிருக்கின்றன. இச்சந்நிதானங்களைச் சுற்றி முன்னர் ஓர் பெரிய பட்டின மிருந்ததாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றனர். அதற்கறிகுறியான சிலபல அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன.

தடாகமுண்டாக்கி அதில் தம் சடாமுடியிலுள்ள சிவகங்கையை விட்டு நிரைத்தனர். இதனைச் $ சிவகங்கை எனக் கூறுகின்றனர். சிவகங்கையில் மூழ்கி ஸ்ரீ ஆறுமுகக் கடவுளையும், வீராட்டகாசரையும் வழிபடுவோர்கள் ஆணவ மலங்களைப் போக்கி, உண்மைஞானத்தைப் பெற்று இகபரயோக பாக்கியங்களையும், நினைத்தகாரிய சித்திகளையும் அடைகிறார்கள்.

ஐந்தாவது

குமரேசப் படலம்.

★

குமாரக்கடவுள் துதி.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

அருணைகோ புரத்தடியி லெழுந்தருளு மணியேயன் றல நீழல்
வருமௌனிக் குபதேசம் வழங்குசிவ மேசயர புரியின் மார்க்கம்
வருவாரை மறித்தாண்ட மாதவமே திருத்தணிகைமலை மேலோங்கும்
அருட்கொழுந்தே யாறுமுகப்பரமே யெம்மன்பே யாண்டருளுவாயே.

ஐம்பொறிகளையும் அறிவுசொரூபமாக்கி, ஸ்ரீ நீலக்கண்ட. சந்திரசேகரனாகிய பரமேஸ்வரனுக்கே சதாவழிபாடுசெய்யும், தவசிரேஷ்டர்காள்!முன்னர் ஓர் காலத்தில் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள்

முக்கிய குறிப்பு.—பிரணவோபதேசம் மாசிமக நக்ஷத்திரமாதலின் அன்று குமாரக்கடவுள் ஆசாரியமூர்த்தமாக வீராட்டகாசர் சந்நிதானத்திற் கெழுந்தருளி உபதேசஞ்செய்யும் உற்சவம் நடைபெற வேண்டியது சம்பிரதாயம், அவ்வாறின்றி திருத்தணிகை பிரம்மோற்சவத்தில் 10-ம் நாளாகிய மகநக்ஷத்திர உற்சவமானது முழுப்பிரதக்ஷணம் நடைபெற்றும், தாசிகள் மட்டையாலடிக்கும் உற்சவம் நடைபெறுவது வியக்கத்தக்கதே.

* *திருப்புகழ்*

"அப்பணி சடையான் மெச்சிய தணிமலை
அப்பென அழகிய பெருமாளே" 274

பெடைத்திரட் களித்தகுக் குடக்கொடி காத்தபொய்ப்
பிதற்றறப் படுத்துசற் குருவாய்முன்
பிறப்பிலிக் குணர்த்துசித் தவுற்றநெற் பெருக்குறப்
பெருக்குசெய்த் திருத்தணிப் பெருமாளே. 250

$ இச்சிவகங்கை என்னும் திருக்குளம் தற்கால் தூர்க்கப்பட்டு அதில் பயிரிடப்படுகின்றன.

சிவபெருமானிடத்தில் இருக்கும் வேலாயுதம் என்னும் ஞான சத்தியைப் பெறக்கருதி தணிகாசலத்தின் கீழ்பக்கம் அடிவாரத்தில் ஓர் சுத்தமான இடம் உண்டாக்கி அங்குகைலாயத்திலிருந்த சிவகங்கையை வரவழைக்க அது ஓர் * சுனையுருவாய் வந்துசேர்ந்தது. அதில் குமாரக்கடவுள் மூழ்கி அச்சிவகங்கையைக் கொண்டு பலவித பொருள்களையும் விளையச்செய்ததோடு தனது சந்நிதானத்திற்கு வடகீழ்பக்கத்தில் ‡ ஆபத்சகாயர் என்னும், விநாயகக்கடவுளை ஸ்தாபித்து வந்தனை வழிப்பாடுகளைச் செய்து, பின்னர் தமது சந்நிதானத்திற்கு வடபாகத்தில் சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டைசெய்து, பலிபீடம், சந்நிதானம் மண்டபங்கள், கோபுரங்கள், மதில்கள், நந்தவனம் முதலியவைகளை உண்டாக்கி தென்னை, வாழை, கரும்பு முதலியவைகளினால் அலங்கரித்து தோரண முதலியவைகளைத் தூக்கி.

---

* *இச்சிவகங்கையை குமாரதீர்த்தம் எனவும், சரவணப்பொய்கை எனவும் வழங்கப்படுகின்றன. இதனை குமாரக்கடவுள் பிரதி ஆடி கிருத்திகைக்குமுன் ஐந்து தினங்கள் வரை மாலை வேலைகளில் கீழே இறங்கிவந்து 1-வது நாள் ஒரு பிரதக்ஷணமும், இரண்டாவது நாள் மூன்று பிரதக்ஷணமும், மூன்றாவது நாள் ஐந்து பிரதக்ஷணமும், நான்காம் நாள் ஏழு பிரதக்ஷணமும், ஐந்தாம்நாள் பரணியன்று ஒன்பது பிரதக்ஷணமும், பின் மூன்று நாள் அதாவது கிருத்திகையன்று தெப்பலுற்சவம் மூன்று சுற்றும், ரோகணியன்று ஐந்து சுற்றும். மூன்றாம் நாள் மிருகசீரிடத்தன்று ஏழு சுற்றும் வருகின்றார். மார்கழி திருவாதிரையிலும் குமாரக்கடவுள் வருகின்றார். இக்குமார தீர்த்த தடாகத்தின் சுற்றிலும் பலமரபருடைய சத்திரகள் இருக்கின்றன சுமார் 95 வருடங்களுக்கு முன் இச் சிவகங்கையின் மத்தியில் நீராழி மண்டபம் கட்டத் தொடங்கி இதன் மேற்பக்கம் கரையைவெட்டி ஜலத்தை வடியச்செய்து தூர்வாரியபோது இதன் தென்பக்கத்தில் அதிக ஆழமுள்ள ஓர் பெரிய சுனையும் மற்றபக்கங்களில் ஆறு கிணறுகளும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமின்றி தனித்தனியாக வெவ்வேறு நிறமுள்ள ஜலங்களை உடையதாக இருந்ததெனப் பலர் கூறுவதன்றி இத்தலபுராண வசனமொன்றிலும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தணிகை யாற்றுப்படை.*

"எத்துயர் திரனு மத்தினத்தகற்றும்
சரவணப் பொய்கைத் தடம்புனர் றுளைந்து"

என்றபடி யார் எவ்வித நோய் பேய்களால் வருத்தமுற்றவரினும் அச்சரவணபொய்கையில் மூழ்கி புனிதராவதை பலவாய்கேட்பதன்றி இன்றும் காணப்படுகின்றன.

‡ *ஆபத்சகாய விநாயகர் என்பவரே திருத்தணிகைத்தலவிநாயகர் இவர் சந்நிதானம் மலைமேல் முருகக்கடவுள் சந்நிதிக்கருகில் வடபாகத்தில் இருக்கின்றன.*

நவரத்தினங்களாகிய, ஆபரணங்களினுல் அலங்கரித்து புஷ்பம், அக்ஷதை முதலியவைகளைக் கொண்டு ஆகம முறைப்படி பாத்தியம், ஆசமனம், அருக்கியம், நைவேத்தியம், தீபதூபம், ஏகாங்க, திரியாங்க, பஞ்சாங்க, சாஷ்டாங்க மென்னும் முறையாக நமஸ்காரம், தோத்திரம் முதலியவைகளைச்செய்து பின்னர் கருவி கரணுதீதமாகிய பரஞானத்தா லெய்தும் பரமானந்த சொரூபராகிய முருகக்கடவுள் சிவலிங்கப் பெருமான் எதிரே வந்து கும்பிட்டு வணங்கி நின்றனர். அக்கால் சிவபெருமான் தம் திருக்குமாரராகிய இளைய பிள்ளையார் வழிப்பாட்டிற்கிணங்கி முருகக்கடவுள் எவ்விதமாகத் தம்மை பூசித்தனரோ அச்சின்னங்களெல்லாம் பிரகாசிக்க தேவர்கள் மலர்மாரி தூவ சிவகணங்கள் புடைசூழ முருகக்கடவுள் எதிரேதோன்றி, குழந்தாய், நின் அரிய திருத்தொண்டிற்கு நாம் சந்தோஷித்தனம். உனக்கு வேண்டிய வரம் யாது எனக்கேட்க, முருகக்கடவுள் அஞ்சலியஸ்தராய் இருகரங்களையும் சிரமேற்கூப்பி, புன்னகையோடு வணங்கி ஓ மகாதேவா! தேவர்களை இம்சை செய்கின்ற இராக்ஷசர்களது பயங்கரத்தை ஒழிப்பதற்குத் தக்க ஆயுதம் தேவரீரது திருக்கரத்திலிருக்கும் ஞானசத்தியாகிய வேலாயுதமேயாம். ஆகையால் அதனை அனுக்கிரகிக்க வேண்டும் என பிரார்த்தித்தனர் உடனே சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து குமாரக்கடவுளுக்கு தமது * சத்தி வேலாயுதத்தைக் கொடுத்து அச்சிவலிங்கத்தின்கண் மறைந்தருளினர். அன்று முதல் குமாரக்கடவுள் ஞான சத்தியை ஒரு கரத்தினுற்ருங்கி ஒருகரம் இடையிற்ருங்கி நின்ற திருக்கோலமா எழுந்தருளி இருக்கின்றனர்.

---

* இங்கு சத்திவேலாயுதத்தைச் சிவபெருமானுற் கொடுக்கப்பட்டதென்பதை அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் 56-ம் கவியில் சத்தியினுற் கொடுக்கப்பட்டதெனக் கூறுகின்றுர். அதாவது

"பங்கமிலா நீலி மோடிப
யங்கரி மாகாளி யோகினி
பண்டசு ராபாண சூரனே—டெதிர் போர்கண்.

டெம்புதல் வாவாழி வாழியே
னும்படி வீருன வேல்தர
என்றுமு ளானேம னேகா—வயலூரா" என்பதனுலறிக

அதனுல் அச்சிவலிங்கத்தைக் குமாரலிங்கமெனவும், ஞானசத்தியைப் பெற்றதால் குமாரக்கடவுளை ஞானசத்திதரன் எனவும், கைலாயத்திலிருந்து குமாரக்கடவுள் வரவழைத்த சிவகங்கையை குமாரதீர்த்தம் எனவும் பெயர் வழங்கப்படு கின்றது. இக்குமாரதீர்த்தத்திஞல் மாசி மாதம் மக நக்ஷத்தி ரத்தில் குமாரக்கடவுள் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்ததாதலின் உலகத்திலிருப்பவர்கள் மாசி மாதம் மக நக்ஷத் திரத்தில் முழுகி, குமாரலிங்கத்தையும், குமாரக்கடவுளையும் கிரமப்படி பூசிப்பாராகில் பிறந்ததனுற் பெறவேண்டிய பேரின்ப வாழ்வை இம்மையிலேயே அடைவார்கள்.

யாராஞலும் எத்தினத்திலாவது குமாரதீர்த்தத்தில் மூழ்கி குமாரக்கடவுளை வழிப்படுவோர் குஷ்டம் முதலிய எந்தரோக மிருந்தாலும் அவைகள் நீங்கி, ஆசார சீலராய், அறிவும், ஞானமும் உண்டாகி எவரும்புகழ. தீர்க்காயுளுடன், கல்வி, செல்வம், தீரம், திரகாத்திரம், மனைவி, மக்கள், சுற்றம், ஸ்நேகம் முதலிய எல்லா போகங்களையும் பெற்று தங்கள் வம்ஸம் முழுவதும் சிவலோகமுற்று ஸ்ரீ ஞான சண்முகப்பெரு மான் சாயுச்சிய பதவியை அடைவார்கள்.

ஆருவது

பிரம்மன் சிருஷ்டி பெறும் படலம்.

★

குமாரவேல் துதி.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

ஆறுமுகப் பெருமானே யநட்குன்றே யாளவந்த வரசே யெங்கும்
வீறுபர மேயடியார் வேண்டுவதெல் லாமுதவும் வேந்தே யந்நாள்
மாறுபடு சூர்தடிந்துவானேர்தஞ் சிறைதவிர்த்தோர் மன்னனுய்ய
நீறுபுனைந் தாண்டதமிழ் நிருபாநந் தணிகைவரை நின்றதேவே,

காமம், வெகுளி, மயக்கம், என்னும் முக்குற்றங்களையும், வென்று, கரணேந்திரியங்களிற் கலந்துங் கலவாது ஆனந்தமே அறிவுசொரூபமாய் விளங்கும் அறிஞர்காள்! முன்னர் குமாரக்

கடவுள் சிவபெருமானிடம் ஞான சத்தியைப் பெற்ற சரிதங் கூறிவந்தேன். இனி பிரம்மதேவன் சிருஷ்டித் தொழிலைச் செய்யும் பொருட்டு குமாரக்கடவுளை வழிபடும் சரித்திரத்தைக் கூறிவருகின்றேன். கேளுங்கள் என்று சூதபுராணிகர் கூறுகின்ருர்.

முன்னே பிரம்மதேவன் சிறையினின்று விடுபட்டு தனது சத்தியலோகத்திற்குச் சென்று தான் வழக்கப்படி நடத்தி யிருந்த சிருஷ்டித் தொழிலைச் செய்யத் தொடங்கினுன், அது ஒன்றுங் கைகூடிவரவில்லை. அதனுல் அதிகமும் வருத்தப் பட்டு முன்னர் யார் ஜெகத்தை சிருஷ்டிக்குந் தொழிலைக் கொடுத்தவரோ அப்பரமேஸ்வரனே மறுபடியும் அவ்வல்ல மையைக் கொடுக்கவேண்டியவரெனத் துணிந்து, தென்னுட் டிலுள்ள உத்தாலக வனம், குற்ருலம், பேரம்பலம் முதலிய வற்றைத் தரிசித்து பின்னர் வெகுநாள் சிவபெருமானை நோக்கி தவஞ்செய்தான், அதற்கு சிவபெருமான் பிரசன்னமாகி, ஏ பிரம்மனே! நீ எதற்காக தவஞ்செய்கின்ருய்? உனக்கு என்ன வரம் வேண்டுமெனக் கேட்டனர். அக்கால் பிரம்மன் ஓ கருணு நிதியே! முன்னம் அடியேன் தெரியாது செய்த குற்றத்திற்காக தேவரீரது இளைய குமாரராகிய சண்முகக் கடவுளால் குட்டுண்டு காராக்கிரகத்தில் அடியேன் அடைப்பட்டுக்கிடந்த போது தேவரீரது பெருங் கருணையால் அச்சிறையினின்று விடு பட்டேன், ஆயினும், எனது சிருஷ்டித் தொழிலை அக்கார்த்தி கேயரே செய்து வருகின்ருர், அத்தொழிலை அடியேன் பழைய படிசெய்யத் தலைப்பட்டும் ஒன்றும் நடத்தக்கூடவில்லை. ஆகை யால் எனது சிருஷ்டித்தொழிலை நான் பழையபடி விக்கினமில் லாமல் செய்யும்படி அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த் தித்தான், அவைகளைகேட்ட சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து ஏ! பிரம்மனே! நமது குமாரனுகிய சுப்பிரமணியன் விதித்த சிட்சையை அவனே அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமே யல்லாமல் மற்ருெருவரால் ஆவதல்ல. அம்முருகனே வேதம், ஆகமம், உபநிடதம் முதலிய எல்லா கலைகளும், எல்லா உலகத்திலுள்ள வர்களும் பணியும் பரமாசாரியனுகும். நமக்கு அவனே ஆசான். அவனை நீ மதியாமையால் இத்தீங்கை அடைந்தனே.

ஆகையால் நீ குமாரக்கடவுளேயே வழிப்பட்டு உனது சிருஷ்டித் தொழிலைப் பெறுவாயாக என கட்டளை யிட்டனர். இவைகளைக் கேட்ட பிரம்மன் சிவப்பெருமானைப் பணிந்து ஐயனே குமாரக் கடவுளைப் பூசிக்கத்தக்க உத்தம ஸ்தலம் எது? எனக் கேட்க, சிவபெருமான் பூலோகத்தில் திரிமூர்த்திகளும், தேவர் முதலிய வர்களும் உலகத்திலுள்ள யாவரும் பூசிக்கப்படுவதும், யாம் உபதேசம் பெற்றதும், எல்லா வளப்பங்களும் பொருந்தியதும், குமாரக்கடவுள் நம்மைப் பூசித்து வேலாயுதத்தைப் பெற்றது மாகிய மேலான புண்ணியஸ்தலம் தணிகாசலம் ஒன்றேயாம். அத்தலமோ தொண்டை நாட்டின்கண் காஞ்சி, காளத்தி, திருவாலங்காடு, திருவிற்கோலம், திருநின்றவூர், திருமாற்பேறு முதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களுக்குத் திலகம்போல் விளங் குவதாகும். அப் பர்வதத்தின்கண் சென்று குமாரக்கடவுளை வழிப்பட்டு உனது தொழிலைக் கைக்கொள்ளுவாயாக வென்று மறைந்தருளினர்.

இவைகளை கேட்டதும் பிரம்மதேவன் ஆனந்தசாகரத்தில் ஆழ்ந்தவனாய் தென்னாட்டையடைந்து மதுரை. திருச்சிராப்பள்ளி புலியூர், காஞ்சிபுரம் முதலிய க்ஷேத்திரங்களை வணங்கி, தணி காசலத்திற்கு பத்து நாழிகை வழிதூரத்தில் நேர்கிழக்கில் ஓர் இடத்தைக்கண்டு, அங்கு ஓர் சிவலிங்கம் ஸ்தாபித்து தேவர் களோடு ஒரு வருடகாலமட்டும் பூசித்திருந்தனன். அதனை விருத் தமாபுரி எனக் கூறப்படுகின்றனர். பின்னர் அப்பிரம்மன் ஸ்ரீ பூரணகிரியை அடைந்து குமாரதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, தணிகா சலத்தை வலம்வந்து ஆபத்சகாய விநாயகக்கடவுளை துதித்து, குமாரலிங்கத்தைப் பூசித்து, குமாரக்கடவுளைப் பணிந்து பாடி தியானித்து, ஆனந்தகூத்தாடி, தணிகாசலத்தின் கீழே இறங்கி ஒரு தீர்த்தத்தை உண்டாக்கி, அத்தீர்த்தக்கரையில் ஓர் சிவ லிங்கம் ஸ்தாபித்து வேண்டிய உபகரணங்களை யெல்லாம் ஏற் படுத்தி ஆராதித்துச் சடாக்ஷரத்தை கிரமப்படி தியானித்து முருகக்கடவுளின் திருவுருவத்தை அறிவுசொரூபமாக்கி தவஞ் செய்திருந்தனன். இவ்வாறு பிரம்மதேவன் மிகவும் சிரமப்பட்டு செய்யும் அரியதவத்திற்கிரங்கி கருணாசொரூபியாகிய முருகக் கடவுள் தமது பாததாமரைகளில் சிலம்பு கிண் கிணிகள் கலீர்

கலீர் என சப்திக்க, செம்பட்டினுல் முறுக்கிய திரு அரைஞாணும், வலம் இடமாகச் சுற்றிய மேற்போர்வையும், மார்பில் புஷ்பமாலே, ரத்னமாலே, உருத்திராக்கமாலே, என்பவைகளும் காதுகளில் பன்னிரு சூரியர்களும் ஒன்ருய் திரண்டு இரண்டாய் விளங்குவதுபோலும் இரு குண்டலங்களும், பொற்பட்டம் கடகம், வைரவாகுவலயம் முதலிய ஆபரணங்களும் பிரகாசிக்க * அழகெலாந்திரண்டு ஓர் உருவமாக எழுந்ததுபோல சகல தேவகணங்களும் புடைசூழ, ஒரு கரத்தில் வேலாயுதந் தாங்கி மற்ருேர் கரம், அபயாஸ்தமாகக்கொண்டு, பன்னிருகோடி சூரியர்கள் ஒன்ருகக் கூடியது போன்ற சோதி சொரூபியாய் மயில் வாகனத்தின் மீது எழுந்தருளி தேவர்கள் புட்பமழைபொழிய சங்கு குடமுழா, தக்கை, வீணை முதலிய மேள வாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்க அப்பிரம்மதேவன் முன்னே தோன்றினுர்.

உடனே பிரம்மதேவன் புளகாங்கிதனுய் மயிர்கூச்செரிய ஆனந்த பரவசமுற்று தண்டாகாரமாய் விழுந்து பலவிதமாக தோத்திரஞ் செய்து, வேத வேதங்களுக்கும், தேவ தேவர்கட்கு மெட்டாத பேரொளி பிழம்பே! மூவரும் பூசிக்கும் முதல்வரே! நாயினுங் கடையேனுகிய அடியேன் முன்னர்செய்த பிழைகளனைத்தும் பொருத்து சிறையினின்று விட்டீர்கள், ஆயினும், இன்னும் எப்பிழை யிருந்தாலும் பொருத்தருள வேண்டுமெனப் பிராத்தித்து நிற்க, இதனைக்கண்ட மயில்வாகனரூடராகிய குமாரக்கடவுள் ஏ பிரம்மனே! உன் தவத்திற்கு நாம் சந்தோஷித்தோம் நீர் இங்கு எதற்காகவந்து தவஞ்செய்தனை? உனக்கு வேண்டிய

---

* காந்தபு யுத்தகா. சூரபன்மன் வதைப்ப.

" சீர்க்கும ரேசன் கொண்ட திருப்பெரு வடிவந் தன்னி
லேர்க்குழ மொளியுஞ் சீரு மிளமையு மெழிலு மெல்லா
மார்க்குள வுலகி லம்மா வற்புதத் தோடும் பல்கால்
பார்க்கினுஞ் தெவிட்டிற் றில்லே யின்னுமென் பார்வை தானும் "

" ஆயிரங் கோடி காம ரழகெலாந் திரண்டொன் ருகி
மேயின வெனினுஞ் செவ்வேள் விமலமாஞ் சரணந் தன்னில்
தூயநல் லெழிலுக் காற்ரு தென்றிடி னினைய தொல்லோன்
மாயிரு வடிவிற் கெல்லா முவமையார் வகுக்க வல்லார். "

எனச் சூரபதுமன் விதந்தவா றுணர்க

தென்ன ? வென்று கேட்க, பிரம்மதேவன் ஐய்யனே! எனது சிருஷ்டித் தொழிலை பழையபடி அடியேன் உய்யும்பொருட்டு கிருபை செய்யவேண்டுமென, குமாரக்கடவுள் இன்னும் யாது வேண்டுமென, பிரம்மதேவன் தேவதேவனே தேவரீரது திருவடியில் என்றும் மாராத பக்தியும், தேவரீரது அடியார்கள் இடத்தில் எந்த காலத்திலும் நீங்காத அன்பும் வேண்டும் இதன்றி ஏழையேனுல் உண்டாக்கிய தீர்த்தமும், சிவலிங்கமும் என் பெயரினுல் பிரசித்தியடையவும் வைகாசி மாதம்; விசாக நக்ஷத்திரமும், பௌர்ணமியும், ஆதிவாரம்கூடிய இத்தினத்தில் இந்த தீர்த்தத்தில் * மூழ்கி, என்னுற் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட இச்சிவலிங்கத்தைபணிபவர்கள் பிரம்மஹத்தி தோஷம் முதலிய சகல பாபங்களும், குஷ்டம் முதலிய கொடியரோகங்களும் ஒழிந்து என்னுலகத்தை அடையவும் வேண்டும்.

இதுவுமல்லாமல், அடியேன் தேவரீரை வழிப்பட்டு, துதித்த சரித்திரத்தைப் படிப்பவர்களும், அதனை கேட்பவர்களும் நான்குவித கவிகளையும்பாடும் செந்தமிழ்ப் புலவர்களாகி பகை, பழி, பாவம், கோபம், ரோகம், சோகம் முதலிய தோஷங்கலில்லாதவர்களாய் தங்கள் சாயுச்சிய பதவியை அடைய வேண்டும், எனப் பிரார்த்தித்து வணங்கி நின்ருன். ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் பிரம்மன் கோரிய வரங்கள்யாவும் அனுக்கிரகஞ்செய்து மறைந்தனர். அன்று முதல் பிரம்மனுலுண்டாக்கிய சுனைக்கு பிரம்ம தீர்த்த மெனவும், பிரம்மனுற் பூசித்த லிங்கத்திற்கு பிரம்மேஸ்வரரெனவும் பெயர் வழங்குகின்றன. பிரம்மதேவனும் தேவலோகத்திற் சென்று பழையபடி சிருஷ்டித்தொழிலைச் செய்ய தலைப்பட்டனன்.

---

*பிரம்ம தீர்த்தமென்பது திருத்தணிகையில் மலையின் அடியிலிருந்து மலையின்மேல் செல்லும் நடுவழியில் இருக்கின்றது. இதனை பிரம்மசுனை என்கின்றனர்.

குறிப்பு:— தணிகாசலத்தில் வைகாசிமாதத்தில் வசந்தோற்சவம் மாத்திரமே 10,நாள் நடைபெருகின்றன. வைகாசி விசாகம், பௌர்ணமிகளில் குமாரக்கடவுளை பிரம்மன்கோரியபடி குமாரக்கடவுள் வரமளித்தாரென்பதன் அறிகுறியாக எந்த திருவிழாவும் இல்லாதிருப்பதை தர்மகர்தர்கள் கவனியாதிருப்பதென்னமோ!

ஏழாவது

நந்தி உபதேசப் படலம்.

★

ஸ்துதி.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

உலகுழ முயிரும் வானு மும்பரும் பிறவு மாகி
அலகிலா விளையாட்டெய்தி யருட்குழாந் தணிகைவெற்பின்
இளகுசெவ் வேற்கைக் கொண்ட யெந்தையே யடியாரன்பின்
துலவுசண் முகப்பிரானே குகனேநின் னடிகள் போற்றி.

புண்ணியமே திருமேனியாகக் கொண்டு வேதாகமோக்த சத்சமய நெறியிற் சிறந்த மாதவ சிரேஷ்டர்களே! முன்னர் பிரம்மன் சிருஷ்டித்தொழிலைசெய்ய வரம்பெற்ற சரித்திரத்தைக் கூறிவந்தேன், இனி நந்தியெம்பெருமான் உபதேசம் பெற்ற சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றேன். கேட்பீர்களாக என சூதபுராணிகர் கூறுகின்றார்.

முன்னொரு காலத்தில் கைலாயத்தின்கண் பார்வதியாரோடு சிவபெருமான் சிம்மாசனத்தி லெழுந்தருளி யிருந்தனர். அச்சமயம் * நந்தியெம்பெருமான் சிவபெருமானை வணங்கி ஐயனே! அடியேனுக்கு வேதம், ஆகமம் முதலிய சகல சாஸ்திரங்களையும் அனுக்கிரகம் செய்ததோடு, அவைகளின் பொருள்களையும் விளக்கமாகக் கூறிவந்தீர்கள் அவைகளில் பதி, பசு, பாசம் என்னும் திரிபதார்த்த இலக்கணமும், அதனுள் பதியாகிய தேவரீரை இரண்டர கரத்தலாகிய பரமுக்தியை அடையு

* நந்திதேவர் என்பவர் திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமான் சந்நிதானத்தில் சகல சிவகணங்களுக்குத் தலைவராயும் சகல தேவரிஷிகளையும் சந்நிதானத்தில் ஒதுங்கி நிற்கும்படி பொற்பிரம்பேந்தி யிருப்பவர் இவரே சிவபெருமானுக்கு முதன்மாணாக்கரும், சந்தான குருவர்களுக்கு முதற்குருவும். இரண்டாஞ்சம்புவமாக சடாமுடியும், நான்கு திருக்கரங்களும். ரிஷப முகமும் பெற்றுள்ளவர். இவர் தந்தை சிலாதார் இவர் மனைவி சுயசை, இவர் அனேக வருடங்களாகத் தவஞ்செய்து சிவபெருமானுக்கு வாகனமுமாக யிருப்பவர்.

மார்க்கமும் தெரிவித்து, அதன் பயனை அடியேன் அடையுமாறு கிருபைசெய்யவேண்டும் என பிரார்த்தித்தனர். இதைக்கேட்ட சிவபெருமான் நந்தீசரது பரிபக்குவத்தை நோக்கி ஏ! நந்தி! நாம் இருப்பது கைலாயமாகும். இக்கைலை பஞ்சகிருத்தியங் களை நடத்துமிடமாம் நீ விரும்பிய பரமுத்தியானது பஞ்சகிருத் தியங்களைக் கடந்ததாகும். ஆகையால் அதனை இக்கைலாயத் தின்கண் உபதேசித்ததில்லை. அதனை நீர் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டிய இடம் யாவும் தணிந்து சுத்த சாக்ஷாத்காரமாய் விளங்கும் துரியஞான க்ஷேத்திரமாகிய தணிகாசலம் ஒன்றே யாம். அது பரிபூரண நிலையை வழங்கப் படுவதினாலேயே அதற்கு பூரணகிரி எனப்பெயர் வழங்குகின்றது. நமதுவடிவே அம்மலை யுருவமாகும். நமது இளைய குமாரனாகிய கார்த்தி கேயன் அம்மலையின்கண் எழுந்தருளி நமக்கும் மற்றுமுள்ள தேவர்யாவர்க்கும் ஆசாரியனாக விளங்குகின்றான். அவனுக்கு நிகராக எந்த தேவ தேவர்களுமில்லை ஆகையால் நீர் அத்தணி காசலத்தை அடைந்து ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளை வழிப்பட்டு தவஞ் செய்வாயாகில், ஸ்ரீ ஞான சண்முகப்பெருமான் உமக்குப் பிரத் தியக்ஷமாகி, தெய்வீகமான நதியை வரவழைத்து அதில் மூழ் கச்செய்து சிவதத்துவாமிர்தக் கடலுள்ளும் மூழ்கவிடுவன். இப்போது கூறிய நதியானது, வில்வவிருக்ஷங்களாற் சூழ்ந் துள்ள வில்வமாபுர மென்றோர் க்ஷேத்திரமுண்டு. அங்கு நமது உருவம்போல் ஐந்து சிகரங்களோடு கூடிய வில்வமாசைலம் என்னுமோர் மலையுண்டு, அது நமக்கு மிகவும் அன்புள்ள இடமாகும். அதனைக் * கஞ்சகிரி எனவும் கூறுவர். அம்மலை ஐந்துயோஜனை உயரமும் ஐந்து யோஜனை நீளம் பூமியிலுமுள்ளது இதன் பரப்பு ஒருயோஜனையாகும், இம்மலை தற்கால் சிகரம் மாத்திரமே வெளியிற் காணுவதாகும். இம்மலையின் உச்சியில் தெய்வீகம் பொருந்திய சிவதத்துவாமிர்த மென்னும் ஓர் தீர்த்த மொன்றிருக்கின்றது. நம்மைக் கோரிய சனற்குமார முனிவர் முதலியவர்கள் வந்து அதில்மூழ்கி வேண்டிய சித்தி முத்தியாதி

---

* *கஞ்சகிரி என்பது தொண்டை நாட்டில் திருவல்லத்துக்கு சமீபத்தில் இருப்பது.*

யவைகளைப் பெற்றதாகும். அத்தகைய அரிய புண்ணிய தீர்த்தத்தை நதியுருவமாக அழைத்தருளுவான் ஆகையால் நீ அவ்விடம் செல்வாயாக என திருவாய் மலர்ந்தருளினுர்.

இவைகளைக்கேட்ட நந்தியெம்பெருமான் ஆனந்த பரவசத்தராகி. சிவபெருமானை வணங்கி, விடைப்பெற்றுக் கொண்டு, கைலாயத்தினின்று நீங்கி தென் திசையாகப் புரப்பட்டு காசி, பிப்பிலாரண்யம், மதுரை. கேதாரம். கும்பகோணம், திருக்காளத்தி முதலிய எல்லா ஸ்தலங்களையும் வணங்கி கடைசியாக ஸ்ரீ பூரணகிரி என்னும் தணிகாசலத்தை அடைந்து, நகரப் பிரதக்ஷணமும், கிரி பிரதக்ஷணமும் செய்து அங்குள்ள சர்வதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து குறிகுணங்கடந்த சச்சிதானந்தராகிய வீராட்டகாசக் கடவுளையும், ஆறுமுகக் கடவுளையும், வணங்கி, தணிகாசலத்தின் மேல்சென்று குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்கி. அங்குள்ள பெரியோர்களை வணங்கி, ஆபத்சகாய விநாயகக் கடவுளையும், குமாரலிங்கத்தையும் பூசித்து திருமாட வீதியையும்கு மாரக்கடவுள் சந்நிதானத்தையும் பிரதக்ஷணஞ் செய்து சந்நிதானத்துட்சென்று வேதமுடிவுங் காணக்கூடாத பேரொளிப் பிழம்புருவாய் இச்சை, கிரியை, ஞானம், என்னும் மூன்று சக்திகளும் மூன்றிதழ்களாகப் பிரகாசிக்கும் வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளைக் கண்டு, கண்ணருவி பாய, இருகைகளையும் சிரமேற்கூப்பி வேதங்களைக் கொண்டு தோத்திரஞ்செய்து ஏகாக்கிரக சித்தமுடையவராய் வணங்கி. மீண்டும் கிரிபிரதக்ஷணம் வருவாராயினர்.

அவ்வாறு நந்தியெம்பெருமான் கிரிபிரதக்ஷணம் வரும்போது அத்தணிகாசலத்தின் ஒரு சார் மேற்பக்கத்தில் ஓர் குகை யிருக்கக்கண்டு, இந்த அழகிய குகையானது நாம் தவஞ் செய்வதற்குரித்தான இடமாகும் என நினைத்தனர். இதற்குள் முருகக்கடவுள் திருவருளினுல் ஆகாயத்தின்கண் அசரீரியாக "அன்பனே ! இக்குகையில் பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்ற பல முனிவர்கள் தங்கி தவஞ்செய்து அவர்கள் விரும்பிய சித்திகளை அடைந்த இடம். அதனுலேயே இதற்குச் சித்திக்குகை எனப் பெயர் வழங்குகின்றது. ஆகையால் நீ தவஞ்செய்வதற்குத்

தக்க இடம் இதுவே யாகும்" எனக் கூறின. இதைக் கேட்ட நந்தீசர் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, பிரணவ கலையின் நடுநாடியில் அசைவறநின்று யோகநிலையைப் பொருந்தி நான்கு சதுர் யுகம் அரிய தவத்தைச் செய்தனர். தேவர்களும், இராக்ஷசர்களும் எதற்காக நந்தியெம்பெருமான் இவ்வாறு இவ்வரியதவத்தைச் செய்கின்றார்! என அதிசயித்திருந்தனர் ஸ்ரீமுருகக்கடவுளும் நந்தீசர் செய்யும் அரிய பெருந்தவத்திற் கிரங்கி மயில்வாகன ரூடராய் நந்தீசர் முன்னே வந்து நின்றனர். முருகக்கடவுளைக்கண்டதும் நந்தியெம்பெருமான் ஆனந்த பரவசமுற்று, பலவிதமாகத் துதித்து வணங்கி நின்றனர். இதைக்கண்ட தணிகாசலபதியாகிய குமாரக்கடவுள் நந்தீசரைத் தமது திருக்கரங்களால் தடவி ஏநந்தி! நீ வெகுகாலமாய் உடல் மெலிந்து அரிய தவஞ்செய்தனை உனது அபீஷ்டத்தைக்கேள் தருகின்றோம் என்றனர். நந்தீசர் மயிர்கூச்செறிய புளகாங்கிதமுற்று அஞ்சலியஸ்தராய், பலவிதமாகத் துதித்துவணங்கி ஓ தேவதேவா! * சிவதத்துவாமிர்த மென்னும் தீர்த்தத்தை நதியுருவாக இங்கு வரவழைத்து அடியேனை அதில் மூழ்கும்படிச் செய்து பசு, பதி, பாசம் என்னும் திரிபதார்த்த லக்ஷணங்களை உணர்த்தி சிவதத்துவாமிர்தத்தை அனுகிரகித்து அடியேனை இரக்ஷிக்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனர்.

நந்தியாறு.

இவ்வாறு நந்தி தேவரீரது பிரார்த்தனையின்படி ஸ்ரீகுமாரக்கடவுள் தென் மேற்றிசையாகத் திரும்பி தமது திருக்கரத்தை நீட்டி வில்வாசலத்திலுள்ள சிவ தத்துவாமிர்தத்தை ஒரு நதியுருவமாக வருக என நினைத்தார். அக்கணமே சிவதத்துவாமிர்தம் விசேஷமாய் பிரவாகித்து நமது குருபரன் எழுந்தருளியிருக்கும் தணிகையங்கிரியைப் பிரதக்ஷணம் வருவதுபோல் வலமாகச் சுற்றிக்கொண்டு ஸ்ரீ வீராட்டகாசப் பெருமானையும்; ஸ்ரீ ஞான

* *இச்சிவ தத்துவாமிர்தம் சிலகாலத்திற்கு முன் சோளிங்கபுரத்தில் ஏரியுண்டானதால் தடைப்பட்டு இப்போது அச் சோளிங்கபுரத்தின்கண் ஏரிக்கரை கலங்கலின் வழியாய் பிரவாகங் குறைந்து சிறுநதியாக வருகின்றது.*

சண்முகக்கடவுளையும் வணங்கி, § சிவகங்கை யென்னும் தீர்த்தத்தின் பக்கமாகத் தாழ்ந்து கிழக்குமுகமாகச் சென்று சமுத்திர சங்கமா யிருக்கின்றது.

இவ்விதமாய் பிரவாகித்து வந்த நதியில் நந்தியெம்பெருமானை நோக்கி அன்பனே இந்த சிவ தத்துவாமிர்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்க எனக் கட்டளையிட்டனர். நந்திதேவரும் அவ்வாறே ஞான சாகரத்தில் மூழ்கினவரைப்போல் மூழ்கிக் கரைமீது வந்தனர். அதனால் அந்நதிக்கு நந்தி நந்தினி அல்லது நந்தியாறு யெனப் பெயருண்டாயின. பின்னர் நந்தியெம் பெருமான் முருகக்கடவுளை வணங்கி ஓ ஜகதீசா! பிரம்மன் அகந்தையை நீக்கியாண்ட பெருமானே! மூவரும் வணங்கும் முதற்கடவுளே! முத்தொழிலும் நடத்தவல்ல மூர்த்தியே இன்னும் ஒருவரம் கொடுத்தருளவேண்டும். அதாவது நான் தவஞ்செய்த இக்குகையும், நான் மூழ்கிய இச்சிவ தத்துவாமிர்தமும், என்பெயரால் வழங்க வேண்டும். அன்றி அடியேனுக்குக் காக்ஷிகொடுத்தருளிய நாளாகிய தைமாதம் பௌர்ணமியோடு பூசநக்ஷத்திரம் கூடிய இத்தினத்தில், இத்தீர்த்தத்தில் நியம மாகயிருந்து மூழ்கி தேவரீரை அன்போடு தரிசித்தவர்களும், பூசித்தவர்களும், அவர்களுக்கு உதவிசெய்பவர்களும் யாராயிருந்தாலும் அவர்கள்

---

§ இச்சிவகங்கை மலையின்மேல் குமாரக்கடவுள் சந்நிதானத்தின் உட்பிரகாரத்தின் வடமேற்கு மூலையில் அபிஷேக அலங்காரங்கள் நடக்கும் மேடையின்கீழ் உள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றன. இத்தீர்த்தம் சிவபெருமான் குமாரக்கடவுளிடம் உபதேசம் பெற்றபோது குருநாதன் வழிப்பாட்டின் பொருட்டு தோண்டப்பட்டு அதில் தம்சடாமகுடத்திருந்த கங்காஜலத்தை நிறைத்துவைத்ததாகும். (உதாரணம் தணிகை புராணம் வீராட்டகாசப்படலம் 124-ம் கவி.

"அத்தகு வைப்பின் வீராட்டகாசத் தடிகளா சான்வழி பாட்டிற்
கொத்தநற் றீர்த்த மகழ்ந்துவார் சடிலத்தொன்புனல் பாய்த்தினர் நிறைத்து
வைத்தன ரதனாற் சிவகங்கை நாமம் வழங்குமத் திருத்தநீர் படிந்தோர்
பொத்துநோய் தீராதனவெலாந் தீர்ந்து போகமும் வீடுமெய்துவாரல்"

இங்கு சித்திரை, மாசிமாத பிரம்மோற்சவங்களையும் ஆருத்ரா விலும் ஐப்பசி கந்த சஷ்டியிலும் ஆறுமுக ஸ்வாமிகளுக்கு அபிஷேகம் முதலியன நடைபெறுகின்றன.

இஷ்டார்த்தங்களை அனுக்கிரகஞ்செய்து, பின்னர் அவர்களுக்கு தேவபோகத்தையும் அருளவேண்டும். இதன்றி, மூன்றுவருட காலமட்டும் ஒவ்வொரு அமரபக்ஷத்து சதுர்த்தசிகளில் மிக்க அன்புடன் இந்த சிவதத்துவாமிர்தத்தில் ஸ்நானம்செய்து, விரதமாகயிருந்து தேவரீரது திருநாமங்களைத் தியானித்து வணங்கி வழிபாடு செய்பவர்களும், அவர்கள் நியமகம் தவரவிடாமல் அவர்களுக்குச் சகாயம்செய்து தூண்டுவோர்களும் இகபரபோகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே அனுபவித்து, அடியேன் பெற்ற பெருதற்கரிய பெருவாழ்வையும் பெறவேண்டும். இதுவுமல்லாமல், எந்ததினத்திலாவது இந்த நதியில் மூழ்குவோர் எவ்வளவு கொடியபாவிகளாளுலும், மடையர்களாளுலும், எந்த நோயினராளுலும், எந்த ஜாதியர்களாளுலும் எவ்வளவு கொடியவர்களாளுலும் அவர்கள் இந்த நதியில் ஸ்நானஞ்செய்து தேவரீரது அடியார்களை வழிப்படுவோர்களும், தேவரீரது சரித்திரத்தை கேட்பவர்களும், தேவரீரது மங்களகுணனுபவங்களைத் துதிப்பவர்களும் தெய்வீகம்பொருந்திய குணனுபவங்களை அடைந்து நல்ல ஆயுள், கீர்த்தி, செல்வம், மனைவி மக்கள், ஞானம் முதலியவைகளைப் பெறவேண்டும் நான் தவம் புரிந்தஇக் குகையில் தங்கி தேவரீரைத் தியானிப்பவர்கள் இஷ்டார்த்தங்களையெல்லாம் பெறவேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்க, குமாரக் கடவுள் அவ்வாறே வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து, மீண்டும் ஏ! நந்தீசரே! தூரத்திலிருந்தாவது யாராளுலும் இந்த நதியை நினைப்பவர்களும், நீ தவஞ்செய்த குகையை நினைப்பவர்களும், நம்மைத் தியானிப்பவர்களும் இகபரபோக பாக்கியங்களைப் பெற்று மோக்ஷவீட்டை அடைவார்கள். இதுவுமல்லாமல், மிகவும் இழிவுடையோர்களாளுலும், மிருகங்களாளுலும், பக்ஷிகளாளுலும், செடி, கொடி, விருக்ஷங்களாளுலும், நமது தணிகாசலத்தின்கண் வாழ்ந்தாலும், இறந்தாலும் நமது குமார சாரூப்ய வாழ்வையே அடைவார்கள் எனத் திருவாய்மலர்ந்து பின்னர் நந்தீசருக்கு சிவஞானேபதேசஞ் செய்யத்தொடங்கினர்.

* * * *

குமாரக்கடவுள் நந்தீசருக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்தல்.

பதி இலக்கணம்.

★

ஏ! நந்தீசா! நீ விரும்பும் ஞானநிலையைச் சொல்லுகின்றேன். ஞானமென்பது புறச்சமயத்தவர் கூறுவது கனவைப் போல பலவிகற்பப்படும். ஆகையால் அவைகளைவிட்டு உண்மை ஞானத்தைக் கூறுகின்றேன். கேட்பீராக, சைவாகமங்களில் கூறப்படுவனவாய், திரிகரணங்களுக் கெட்டாதனவாய். வியாபகமாய், அனாதி நித்திய சத்தியோடுள்ளனவாய் விளங்குவது ஐந்து பொருள்களாம். அவை பதியும்பதிக்கு அடிமையாகியபசுவும், பசுவினிடத்தில் விருத்தியாகும் ஆணவமும், அவ்வாணவத்தை விளைவிக்கும் மாயையும், கருமமுமாகும், இவைகளில் மாயை கன்மம் இரண்டையும் ஆணவத்தோடு சேர்த்து பாசம் ஒன்றே எனக்கூறுவர். அவைகளுள்:

பதி என்பது யாவும் இயல்பாகவே அறியும் முற்றறிவுடையதும், அறிந்ததை உயிர்களின் பக்குவா பக்குவங்களுக்கிணங்க அறிவிப்பதுமாகிய சூக்குமப்பொருளாகிய சித்தாகும். பசு என்பது பதி அறிவிப்பதை அறிந்து விளங்கும் ஸ்தூல சித்தாயுள்ள ஆன்மாவாகும். ஆணவம்என்பது ஆன்மா சிவத்தை கலவாவண்ணம் மறைத்து அதோடுகலந்து ஆன்மாவை பிரபஞ்சத்தில் செலுத்தி நிற்பதாகும். மாயை என்பது பிரபஞ்சரூபமாக உள்ள பொருள்களாகும் கருமம் என்பது அப்பிரபஞ்சத்தின் சுக துக்க உணர்ச்சியாயுள்ளதாகும்.

உள்ளுணர்வை மறைக்கும் ஆணவத்தின் வல்லமையினால் மாழ்கிக்கிடக்கும் ஜீவர்களுக்கு தாயினும்மிகுந்த கருணையோடு, உயிர்களின் பக்குவா பக்குவங்களைத் தெரிந்து சுத்தமாயை என்னும் இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்பவைகள் மெல்லமெல்ல வியாபித்ததற்குரிய காரணதேகம், காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அகாரம் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களும் கூடிய கஞ்சுகதேகம், திரிகுணங்களும் வேறுபடாது தொக்கு நிற்கும் குணதேகம் என்னும் மூன்று தேகங்களும் கூடிய காரணங்களும், அவைகள்

பொருந்துவனவாகிய புவனங்களும் கொடுத்து, போகங்களை அனுபவிக்கும்பொருட்டு மாயா புவனங்களிலே போக்குவரவும், போக்குவரவு செய்வதற்குரிய சூக்கும உடம்புடனே தூல உடம்பும்கூட்டி, அப்பசுபதியாகிய சிவன் மறுபடியும் சிருஷ்டி செய்யும்போது உயிரும் உடலும்போல் கலப்பினுல் உயிர்களே யாகவும், பொருட்டன்மையினுல் சிவமாகியும், இருவினைக் கேற்ப ஐந்தொழிற்படும் அவ்வுயிர்களோடு உடனுகியும், அத் வீதமாகி நின்று, உருவம், அருவம், அருவுருவம் என்னும் வடிவுகளைக்கொண்டு, தமது ஆணைவழி உயிர்களின் தத்துவப் பகுதிகளை நடத்தி, நல்வினை, தீவினைகளை அனுபவிக்கச் செய்து, அவ் வுயிர் களின் ஆணவமலத்தைப் போக்கி யருளுவார்.

இதன்றி, பிரம்ம விஷ்ணுக்களினிடமாக நின்று படைப்பு காப்புகளைச்செய்து பின்பு படைத்துக் காப்பதுபோல சங்காரத் தொழிலையும் அச்சிவனே செய்வர். அது எதுபோலென்னில் இரும்பு நெருப்பைச்சேர்ந்து சுடுவதே யல்லாமல், இரும்புக்குச் சுடுந்தொழில் கிடையாது, சுடுந்தொழில் நெருப்புக்கேயாம் என அறியக்கடவாயாக அன்றி. அனுதிமல முத்தராய், அனு தியே உயிர்களோடு கலந்து விளங்கும் நின்மல சிவன் அனுதி பந்தமாகி ஆணவ மலத்துடனே மாயை கன்மம் இரண்டும் இல்லாதவராவர், இவ்வாறு பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நடத்தி யும் யாதொருவிகற்பமும் இல்லாமையாலும், சர்வ சுதந்தர முள்ளமையாலும், குணபேதமற்ற ஞானசொரூப ராதலாலும், ஆன்மான்களுக்கு இன்ப முதலியவற்றை அனுக்கிரகிப்பத னுலும் சிற்சத்தி சொரூபராகி சிவபெருமானுக்குச் சமானமான பொருள் உலகில் ஒன்றுமே இல்லை இச் சிவத்தைத்தவிர வேருேர் கடவுளே கிடையாது.

பசு இலக்கணம்.

★

பசு என்பது உயிர்களாம். அவ்வுயிர்கள் இருள்போல மறைக்கும் ஆணவமலத்தோடு கலந்து கேவலாவஸ்தையை உடையனவும், கருவிகளோடுங்கூடி விளங்குவதனுல், சகலா

வஸ்தையை உடையனவும். அது அதுவாய் பொருந்துவதினுல் வியாபகத்தை யுடையனவும், மலரகிதமாகி மோக்ஷமடையவும் பலவகைப்படும். அவ்வுயிர்கள் அளவற்றவாஞலும் விஞ்ஞான கலர், பிரளயாகலர், சகலர் என மூவகைப்படுகின்றனர். அன்றி அவ்வுயிர்கள் இயல்பாக அறியுஞ்சக்தி இல்லாதனவும் பிரபஞ்சத்தைப்போல் அறிவேயில்லாதனவும் அல்ல. அப்பிரபஞ் சானுபவத்தின் பொருட்டு கருவிகளோடுங் கூடி அறிந்தனவற் றையும், நூல்களால் அறிந்தவைகளையும் கனவு கண்டதைப் போல் கலங்கி மாறியுணருந் தன்மையினவாம். ஆகையால் அந்த சத்தின் தன்மையும் அசத்தின் தன்மையும் இல்லாமல் அவ்விரண்டிஞேடுங் கூடிநின்று அதுவதுவாய் அறிதலால் அவ்விரண்டிற்கும் வேருகிய சதசத்தாக விளங்குவனவாகும் அன்றி உயிர்கள்மூல ஆணவமலம் மறைப்பதனுல் சிவத்தை மறந்து பிறப்பிறப்புகளில் சிக்கி, வானுலகம், மண்ணுலகம், பாதாளம் என்னும் மூன்றுலகத்திலும் சுழன்று கூடிய இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றனர். சத்தாகிய சிவம் அசத் தாகிய உலகத்தை அறிந்து அனுபவியாது. உலகம் அசத் தாகையால் அதுவும் அறிவில்லாத சடப்பொருளாம். ஆகை யால் அதற்கு வேண்டுவது ஒன்றுமில்லை.

ஆகலின், இருவினையும், அவைகளை அனுபவிக்கும் கர ணேந்திரியங்களும் அவைகளாலாகிய வெவ்வேருன உடம்பு களும், அவைகள் வசிக்கும் பிரபஞ்சமும் உயிர்களுக்கே வேண்டியதென தெரிந்துக்கொள்வாயாக.

ஆணவத்தின் இலக்கணம்.

★

நெல்லில் முளை தோன்றுவதற்கு நிமித்த காரணமான உமியைப்போல ஆணவமலமானது உயிர்களிடத்தில் விளங்கும் இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்பவைகளைப் பொருந்தி, பதியைத் தோன்றவிடாமல் மறைப்பதாகும். அன்றி கண்ணெளியைக் கலந்து விளங்கும் பூதவிருளைப் போல ஆத்மாவைக்கலந்து நிற்கும் ஆணவமலமாகிய தன்னை கெடுக்கும் பொருட்டு ஆதி சத்தியையும் தன் வசப்படுத்தி அச்சத்தியை முடிவில் கேவலம்,

சகலம், சுக்தம் என்னும் மூன்று காரணு வஸ்தைகளிலும், மேலானவஸ்தை, கீழாவஸ்தை என்னும் இருவகையிதும் வரும் சாக்கிர சொப்பன சுழித்தி, துரிய துரியாதீதம் என்னும் ஐந்தவஸ்தைகளிலும் தவருமல் உயிர்கள் பொருந்தும்படி தான் பலவேறு சத்திகளிஞலே பற்றியிருக்கும் அப்படி ஐந்து அவஸ்தைகளிலும் பொருந்தும் ஜீவர்களது ஞானசத்தி வியாபாரத்தையும் எந்தநாளும் கீழே இழுத்துவரும். ஆகையிஞல் உயிர்கள்செய்யும் எந்த நற்காரியங்களேயும் ஆணவம் செய்ய விடாமல் அவ் வுயிர்களுக்கு மேலு மேலும் அஞ்ஞானத்தை வளர்க்கும் நல்ல நினேவு, நல்ல வாக்கியம், நல்ல காரியம் என்பவைகள் ஒன்றையுமே தோன்றவிடாது,

மாயையின் இலக்கணம்.

★

இந்த ஆணவத்தை அடக்கும்பொருட்டு, ஜீவன் விரும்பும் மாயை என்பது சுத்தமாயை என இருவகைப்படும். இதில் சுத்தமாயை என்பது சிவம், சத்தி, சதாசியம், ஈசுரம், சுத்த வித்தை என்னும் ஐந்து சுத்த தத்துவங்களேயும், சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்கு நான்கும், அகரம் முதல் க்ஷகரம் ஈருகக்கூறும் ஐம்பத்தோ ரக்ஷரமும், அந்த அக்ஷரங்களால் ஆகிய ஓம் வியோம், வியாபி என்பவை முதல் நமோநமঃ என்பது முடிவாகக்கூறும் எண்பத்தொரு பதங்களும் நமঃ, சுவாகா, சுதாஷட், வௌஷட். பட், உம்பட் என்னும் முடிவுகளேயுடைய ஏழுகோடியாகக்கூறும் மகாமந்திரங்களும், காமிகாகம முதலாகக்கூறும் இருபத்தெண் மூலாகமங்களும். நாரதீயம் முதலாகிய இருநூற்றேழு உபாகமங்களும், நான்கு வேதமும், வேத ஜாகைகளே விளக்கும் ஆறு சாஸ்திரங்களும், பிரம்மம் முதலிய பதினெண் புராணங்களும், எழுத்திலக்கணம் முதல் அவஸ்தைப் பிரையோகம் முதலிய அறுபத்து நான்கு கலேக்யானங்களும், சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், மகேசம், அரன் என்னும் ஏழுவகைச் சிவபேத வடிவங்களேயும் சரிகை முதலிய நான்கு பாதங்களின் வழிப்பட்டு, சாலோகாதி

பதவிகளை அடையும். அபர முத்தர்களுக்கும், விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், என்பவர்களுக்கும், நல்ல உடம்பும் கருவி கரணங்களும், உத்தம தேகமும், உத்தமபோகங்களையும், அப் போகங்களை அனுபவிக்கும்படிநடத்துகின்ற சிவசத்தி பொருந்து வதற்கான சாந்தியாதீதம், சாந்தி, வித்தை, பிரதிஷ்டை, நிவர்த்தி என்னும் ஐந்துகலைகளையும் மற்றவைகளையும் தோற்றச் செய்வதாகும்.

அசுத்தமாயை என்பது காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம் புருடன், ஆன்ம தத்துவம், இருப்பத்துநான்கு ஆகிய பிரகிருதித் தத்துவம், ஏழையும், பிரம்மன், விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய சகலருக்கும் தனுகரண, புவன யோகங்களையும் தோன்றச் செய்வதாகும். இந்த ஏகதேச அறிவைச்செய்யும் மாயாகாரியம் இல்லையானல் உயிர்களுக்குச் சுய துக்கமில்லை அப்படி இல்லாமற்போனுல் உயிர்கள் அச்சுகதுக்கங்களை ஒழித்து முத்தியடை வதற்கில்லாமற்போகும் அப்படி இல்லா விடில் மூல ஆணவத்தின் முயக்கும் ஒழியாது. (இதனல் உயிர்களுக்கு மாயை, கன்மம் என்பவைகளும் வேண்டியதாகும். ஆன்மாக்கள் அஞதியாய் மாயாகாரியத்திஞல்தொழிற்பட்டவழி யல்லது இருவினைகளையும் காரியப்படுத்தமாட்டாது இவ்விரு வினைகளின் காரியங்களை யெல்லாம் அம்மாயா காரியங்களும் பொருந்தாது ஆதலால் மாயை, அசுத்தமாயை என்னும் இரண்டும் ஆணவ மலத்தைப்போல் அஞதி உட்பொருள் களாகும்.

இவ்வினை என்பது: மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றி ஞல் செய்யப்படுகின்ற இதம், அகிதம் என்பனவாகும். இவ் விருவினையின் காரண காரியங்களே புண்ணியபாவங்களாகும். உயிர்களிடத்தில் புண்ணியபாவங்களின் பலனே அனுபவிக் கும் சுக துக்கங்களாகும். அச்சுகதுக்கங்களின் அனுபவமும் ஒரு ஸ்தூல உடம்பிலிருந்து செய்யப்பட்டு அச்செயல் அழிந் தாலும் அதன்பயன் அழியாது சூக்குமமாய்நின்று வேருெரு ஸ்தூல தேகத்திலே காரியப்பட்டு அனுபவிப்பதாகும். மனம் வாக்கு காயமென்னும் திரிகரணங்களும் தங்கள் தொழிற்களைச்

செய்யாதிருக்குமாளுல் அதனுல் வரும் நல்வினைகளந்தம், அத் திரிகரணங்களும் மூடமுற்று தொழிற்படாதிருக்குமாளுல் அதனுல் வரும் தீவினைகளும் அனந்தமாகு,

நல்வினையையே பலர் நல்வினையனவும், பலர் தீவினையென வும் கொள்வதுண்டு தீவினையையே பலர் தீவினையெனவும், பலர் நல்வினையெனவும், கொள்வதுண்டு. நல்வினையென்று செய்வதே தீவினையாகவும், தீவினையென்று செய்வதே நல்வினை யாகவும் வருவதுண்டு. ஒன்று அனுபவத்திற்கு வரும்போது பக்குவபேதத்தால் அதுமாறுபட்டு ஜீவசெய்கை, பூதசெய்கை, தெய்வசெய்கை என்பவைகளில் ஒன்ருக ஏற்பட்டு ஜீவர்கள் விரும்பியது விரும்பாதது, விரும்பியது வேருகியது என மூவகைப்பட்டுவரும். தீவினையென்கிற அதிபாதகங்களின் பலனை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். இப்பிராயச் சித்தம் தான் செய்யாவிடினும் விலைகொடுத்து பிறரைக் கொண்டாவது செய்யவேண்டும். இவ்வாறு செய்யாதிருந்தாலும் நீங்குவ துண்டு. புண்ணியங்களெல்லாம் இன்பத்தையே கொடுக்கும். பாபங்களெல்லாம் துன்பத்தையே கொடுக்குமேயல்லாமல் வீணுய்விடாது.

நால்வகை யோனி, எழுவகைத் தோற்றம் எண்பத்து நான்கு நூருயிரம் ஜீவபேதம் என்னும் பிறவி பேதங்களினும் வினைக்கீடாய் மாறி மாறிப் பிறந்துழலும் ஆன்மாக்களை அப் பிரவிச் சுழளினின்று மீட்டுகாத்து இரக்ஷிக்கும் பொருட்டு சிவ பெருமான் ஆதியில் இவ்வுலகத்தை சிருஷ்டிக்கும்போது உலக மெங்கும் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்னும் மூன்று வடிவங்களாக தமது சக்தியினுலே வெளியாகி ஆன்மாக்களின் புண்ணியத் திற்கீடாய் புண்ணியத்தைச் செய்து அடையும்படி கூட்டி வைத்து அவ்வாறு வருவதற்கான அகச்சமயம் ஆறுக்கும் பொதுவான சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களையும் தெரிந்து நடக்கும்படி நடத்தி மீட்டும் அதன் உத்தம வழியைக்காட்டி அந்த சிறந்த நிலையில் நிற்ப தாகிய தபோபலத்தினுலே தன்சக்திகுறைந்து நீங்கும் ஆணவ மலபரிபாகம் வரச்செய்து, அதனுல் அடையத்தக்க சத்தினி

பாகத்தை விளக்கி, அவ்விளக்கத்தினுல் இருவினையும் அறிவினிடத்தில் சமமாகப் பொருந்தும்படிச் செய்து, அதனுல் பாச ஞானமும், பசு ஞானமும் கீழ்ப்பட்டு வியாப்பியமாய் அடங்க, அதன்மேற்பட்டு வியாபகமாய் விளங்கும் ஞான சொரூபராகிய ஆன்ம நாயகர் * குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி § ஆறத்துவாக்களையும் நீங்கும்படி நிருவாண தீக்ஷைசெய்தருளி பெயர், சாதி, குணம், கன்மம், பொருள் என்பவைகளைத் தோன்றவொட்டாத நிருவிகற்பக்காட்சியும், அதுவோ இதுவோ வென்னும் இரட்டுறு காட்சியும் ஆகிய ஞானசத்தியின் தொழிற்பாட்டினுல் ஒவ்வொன்றும் மும் மும் முறையாக ஆராய்ந்துணரும் சிவஞானம், உணர உணர்த்தும் ஆன்மஞானமும் சூரியன் ஒளியும் கண்ணொளியும்போலக் கலந்து சுத்தாத்து விதமாயிருக்கும், எனக் கூறி, பின்னும் தெளிந்தோரையும் தெளியச்செய்யவல்ல ஸ்கந்த பரமாசாரியர் நந்திதேவரைப்பார்த்து தசகாரியவகையில் வைத்து உபதேசிக்கத் தொடங்கினுர்.

பிருதுவி தத்துவ முதல் சிவதத்துவ மிறுதியாகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஆன்மாவாகிய தன்னுடன் கூடிய இடத்தில் உண்டாகிய தொழில்களெல்லாம் அந்தந்த தத்துவங்களிடத்திலும் வேறுவேரு இது இதனைச் செய்கிறதென்று வேருகவைத்து ஆன்மா உணர்வது குற்றத்தை யுண்டாக்கும் அத்தத்துவ ரூபமாகும். அதனுல் அத்தத்துவங்களெல்லாம் அவைகளை நடத்துகின்றவனை யன்றி தொழிற் படக் கூடாதவைகள் ஆதலால் அவைகளை ஆன்மா சடப்பொருளென அறிவதே தத்துவ தரிசனமாகும். இந்த தத்துவங்களெல்லாம் ஒரு பொருளைப்போல் தோன்றி மத்தியில் தன்னில் வேறுபட்டு அம் முதற்காரணமான மாயையில் ஒடுங்கு முண்மையை ஆன்மா

---

* சிவஞான சித்தியார்

"அறிவறியான் தனையடையத் தேகமாக்கி
அங்கங்கே யுயிர்க்குயி ராயறிவு கொடுத்தருளாற்
செறிதலினுற் றிருவேடம் சிவனு ருவேயாகும்."

§ ஆறத்துவா என்பது — மந்திரத்துவா, பாதத்துவா, வர்ணுத்துவா, புவனுத்துவா, தத்துவாத்துவா, காலாத்துவா.

உணர்வதே தத்துவ சுத்தியாகும். நந்தியே! இதனால் பாசத்தினிடத்தில் மேற்கூறிய தத்துவரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி என்னும் முக்காரியமும் பொருந்தியதென அறிவாயாக.

இவ்விதம் தத்துவ சுத்தியான பின்பு அருளாகிய உறவும் மலப்பகையும் அணுகாது. அவ்வாறு தத்துவங்களில் நீங்கிய ஆன்மா தன்னைப் பிரம்மமென உணர்ந்து நிற்பது ஆன்மாவுக்கு உருவாகும். இவ்விதம் சுத்தாவஸ்தையை அடையும் வரைக்கும் தன்னில் வேறாகிய பாசக்கூட்டங்களோடு அது அதுவாய் அழுந்தியிருந்த ஆன்மாவுக்கு உயிராக இருந்து உணர்த்தி வந்தது அருள்எனக்கூறி அவ்வகம் பிரம்மத்தை நீக்கி அந்த அருளைப்போல் நானும் சிவசமமே என்று துணிவடைதல் ஆன்ம தரிசனமாகும். அந்த அருளின் குணங்களைத் தன்குணமாகக் கொண்டு பஞ்சகிருத்தியங்களையும் செய்ய நினைந்து, பின்பு இவ்வருளின்செயலை அதன் செயலாகக்கொண்டு அவ்வருளிலேயே அழுந்தி விடுதல் ஆத்ம சுத்தியாகும். அவ்வருளினால் தன்னை பிரம்மென நினைத்தலும், அவ்வருளில் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நானே செய்யவல்லவனென் றெண்ணுகின்ற என்னமானது அடங்கி யுணர்ந்து நிற்பதும் அந்த அருள் மயமேயாகி தன்போதமுற்றும் சிவபோதமாய் அடங்கி நிற்பதுந்தானே முன்கூறிய ஆன்மதரிசனம், ஆத்மசுத்தி, ஆத்ம லாபம் என்பனவாகும். இதனையே முறையேசிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம் எனக்கூறப்படுகின்றன.

ஏ நந்தீ! இனிசிவபோக இயல்பைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக அவ்வாறு ஆன்மா சிவத்தோடு கலந்து விட்டதனாலேயே நீரோடு நீர் கலந்ததுபோல் ஒரு பொருளாகமாட்டாது, பொருள் வேறனதினால் இருளும் ஒளியு போல் வேறாகமாட்டாது. அனாதி அத்துவித நிலையே நிலையாகச் சேர்ந்துவந்து சேர்தலும், வந்து சேராமையுமில்லாமல் அனாதி கேவலத்தும் ஆணவ மலத்திலே அவ்விருள் மயமாய்க் கலந்தாற்போல் ஞானமே வடிவமாய், அச்சிவஞானத்துள் அழுந்தி சிவத்தை யுணரும் உண்மை யுணர்வு நிலைபெற்று, அவ்உணர்வும் அச்சிவத்தின் வசமேயாகி மோக்ஷசாகரத்தை தனது அநுபவமேயாக அனுப

வித்து சிவபோகமாம். இந்நிலைக்கு மேலாக ஆன்மா அடைய வேண்டியது வேறே எந்த நிலைமையுமில்லை. இந்நிலைமையை அடைந்த ஆன்மா இதை விட்டு எக்காலத்தும் நீங்கவே மாட்டாது.

ஏ நந்தி! இனி உண்மை ஞானம் அடைந்தோர்களது செய்கைகளைக் கூறுகின்றேன் கேட்பீராக. இவ்வித உண்மை ஞானத்தை அடைந்தவர்களுக்கும் அவர்கள் எடுத்த சரீரத் திற்குத்தக்கபடி வினையானது வரும். அப்படி வந்தாலும் துரியம், துரியாதீத மென்னும் அவஸ்தைகளில் நிற்பவர்களுக்கு அவ்வினை ஏருது. சுத்த சாக்கரம், சுத்த சொப்பனம், சுத்த சுழுத்தி என்னும் அவஸ்தைகளில் நின்ருலும் அவ்வினை ஏறும். என்ருல் அகாமிய, சஞ்சித, பிராரத்துவங்கள் சாமான்ய நிலை யில் யாரையும் ஒருகணமும் விடாது. ஆகையால் அறிவுடை யோர் தன் நிலை தவறியதைத் தெரிந்து அந்த அவஸ்தைகளி லிருந்து விலகி துரியாதீதத்தை யடைந்து அதில் அழுந்தி அவ்வினைகள் தம்மை அணுகவொட்டார்கள். உண்மை ஞானி கள் ஆணவமலம் நீங்கியதனுல் மாயாமலமும், கருமமலமும் அருள்மயமாக நிலைபெற்று உலகத்திலுள்ள பெத்தான்மாக்கள் முத்தியின்பம் அடையும்பொருட்டு சாஸ்திர உபதேசத்தினுலும் தெளிந்த வாக்கினுலும் சுவானுபவ நிலையினுலும் ஆதரித்து தெய்வீகமாய் விளங்குவார்கள். இவ்விதமான சிவஞானத்தைப் பெற்று ஜீவன்முத்தி, பரமுத்தி நிலையைக் கொண்ட பெரியோர் கள் அகம்புர மெண்ணுமல் எவ்விடத்தும் சிவன் தோற்றம் ஒன்றையே கண்டு துதித்து வணங்கி மேலும் மேலும் இன்ப வடிவாகவே விளங்குவார்கள்.

இவ்வாறு ஸ்கந்த பரமாசாரிய ஸ்வாமிகள் பெத்தம்முத்தி என்னுமிரண்டிடத்திலும் பசு, பதி, பாசத்தன்மைகள் ஒரேவகை யல்லாமல், மற்ற சமயவாதிகளைப்போல முன்பின் முரணுகக் கூறுவதில்லாமல், ஒவ்வொரு பொருளிலும் உத்தேசம், இலக் கணம் பரீக்ஷை என்னும் மூவகையாலும் நன்ருய்க்கூறி, உப தேசித்தவைகளை யெல்லாம் கேட்டு, கேட்டபடியே சந்தேக விபரீதமில்லாமல் சிந்தித்து, தெளிந்து நிஷ்டைகூடிய மாதவ

சிரேஷ்டராகிய நந்தியெம்பெருமான் தானடைந்த சிவானந்தம் மேலிட மேலிட தம்மை ஆண்டருளிய குமாரகுருவை, அவரது அளவிடற்கரிய மங்கள குணுனுபவங்களைப் பலவிதமாகத் துதித்து, முடிவில்

"அருள்பொழி விழியீ ராறு மலர்தரு முகமோ ராறுந்
திருவரு ளினிது தந்த செங்கனி வாயுங் கையும்
மருமலர்ப் பதமும் வாய்ந்த வள்ளறனுருவ மெல்லாம்
பெருகிய சுகத்துக் கப்பாற் பிரங்குமப் பிறக்கம் போற்றி."

எனக்கூறி வணங்கி நிற்கும் நந்தியெம்பெருமானை குருமூர்த்த மாக எழுந்தருளிய குமார பரமாசாரியர், திருவருட் பார்வை செய்து ஏ நந்தி! உனது தவப்பலன் இன்று சித்தியாயின. இனி நீ கைலாயஞ் சென்று எமது தந்தையாகிய பரமேஸ்வரரது திருவடிகளில் வழிப்பட்டு அவரது கட்டளையின்படி வாழ்வா யாக என ஆசீர்வதிக்க, நந்தியெம் பெருமான் குமார குருவைப் பலமுறை வணங்கி மயிர்க்கூச்செரிய, ஆனந்தக் கண்ணீ ரொழுக, ஆகாயமார்க்கமாய் பின்பக்கமாகத் திரும்பி மெல்ல நடந்து திருக்கோயிலை வணங்கி, அப்பால் தணிகாசலத்தை வணங்கி, அப்பால் தான்முழுகிய நதியை வணங்கி, எல்லையை வணங்கி, தணிகைமலை மறையுமட்டும் கும்பிட்ட வண்ணமாய் தேம்பி, அழுது, வணங்கி, பலவிதமாகத் துதித்து பிறிவாற்றுது நின்று மெல்ல நடந்து, அயர்ந்து, திகைத்து, தணிகை மறைந்த பின் திரும்பித் திரும்பியும், வணங்கி வணங்கியும் சென்று திருக்கைலாயத்தை அடைந்து சிவபரஞ்சுடரின் ஏவல் வழி இருந்தனர்.

இவ்விதம் ஸ்ரீ ஞான சுப்ரமண்ய சிவம் சிவபெருமானுக்கும், நந்தியெம் பெருமானுக்கும் மோக்ஷசாதனத்தை உபதேசித் தருளின ரென்றால். அக்குமாரக்கடவுளின் கருணையையும், அந் நந்தியாற்றின் பெருமையையும், அங்கு வழிப்படும் பக்தர் களின் மகத்துவத்தையும், அத்தலத்தின் புண்ணியத் தன்மை யையும் யாரால் அளவிட்டு கூறமுடியும்?

எட்டாவது

அகத்தியர் அருள்பெறும் படலம்

★

ஸ்துதி

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

மறையனந்தந் துரையனந்தம் வகுத்தெழுவா
யின்றினுந் தேட நீடுங்
கறையகன்ற வருட்கடலைக் காலம்பாற்
றிணைகாட்டா தெல்லா மாகித்
தறைபரவ வேலேந்துந் தனிமுதலைத்
தணிகைமா மலைமீ தோங்கும்
இறையையெம துயிர்துணையை யெஞ்ஞான்று
முளக்கோயி லிருத்தி வாழ்வாம்.

அகில்மாயையின் ஆணவப் பகையை வென்று. ஐம்புலன் களையும். கரணங்களிலொடுக்கி, கரணங்களை அறிவுசொரூப மாக்கி, அறிவை அப்போடுப் புற்றவாறு அபேதமின்றி அறிவே யாயிலங்கும் நைமிசாரண்ய முனிவர்காள்! முன்னர் குமார ஞான பரமாசாரியார் நந்தியெம்பெருமானுக் குபதேசஞ்செய்த சரித்திரத்தைக் கூறினேன். இனி அகத்தியர் வரம்பெற்ற சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றேன். இதனை அறிவு, சம்பாவனை. சந்தோட மென்பவைகளோடிருந்து கேட்பீர்களாக.

முன்னொரு காலத்தில் சிவபெருமான் கைலாயத்தைவிட்டு பார்வதியாரோடு காசியில் கங்காநதி யோரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது அகத்திய மகாமுனிவர் அவ்விடஞ்சென்று உமாபதியை வணங்கி ஓ கருணாநிதி! உலகத்திலுள்ள பாஷை களிற் சிறந்ததான தமிழ் பாஷைக்கு இலக்கண வரம்புகளையும் ஞான நிலையையும் அடியேனுக்கு உபதேசித் தருளவேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்தனர். இவைகளைக் கேட்ட சர்வஜீவ தயாபர னாகிய சங்கரன் ஏ அகத்தியா! நீர் கேட்பவைகளைக் கொடுக் கக்கூடிய பிரபு என்றும் இளமைமாறாத கட்டழகுடைய ஞான

மூர்த்தியாகிய கந்தனையன்றி உலகில் வேறு எந்த தெய்வமு மில்லை, ஆகையால் நீ ஸ்ரீ தணிகாசலத்தை அடைந்து அம்முழு முதற் கடவுளாகிய முருகனை வணங்கிப் பெறுவாயாக. நாமும் அத்தணிகாசலத்திற் சென்றுதான் ஞானோபதேசம் பெற்றனம், நமது நந்திதேவரும் அத்தணிகையிற் சென்றுதான் ஞானோப தேசம் பெற்றான்.

"ஓருட லட்டொளி பெற்றதிக் காசி
பாரிடை வந்து பணிந்தவர்க் கெல்லாம்
ஈருட லீட்டிருண் மாயைகண் மங்கள்
வேருடன் மாய்த்தலிற் காசியின் மேலாம்."

இக்காசிமா நகரமானது தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு இறந்த பின்பு ஸ்தூல தேகத்தின் தோஷங்களை மாத்திரம் போக்கக்கூடியதே யல்லாமல் வேறொன்றும் செய்யாது அத் திருத்தணிகையை அடைந்தவர்களுக்கு வேண்டிய போகபாக் கியங்களை இம்மையிலேயே அனுக்கிரகஞ்செய்து, அவர்களது ஸ்தூல உடம்பு, சூக்கும உடம்பு என்னும் ஈருடம்பின் தோஷங் களையும், இடையினிற்கும் மலமாயை கன்மம் என்பவைகளையும் போக்கி காரணசரீரத்தைக்காட்டி தம்மில் இரண்டற கலக்கும் ஞானபுரமாகும். இக்காசியானது * தாரகமந்திரத்தை உபதே சிக்கும் இடமாகும். அத்தணிகையோ உண்மை ஞானத்தைக் கூறுமிடமாகும். உபதேசித்தால் வரும்பயன் நம்மை அடைவ தாகும். உண்மை ஞானத்தால் வரும்பயன் நம்மில் இரண்டறக் கலக்கும் பரமுத்தியாகும். ஞானமே எவற்றினுஞ் சிறந்த பொருள் அதை கொடுக்குங் ஸ்தலங்கள் பலவற்றினுஞ் சிறந்தது திருத்தணிகையாம். ஆதலின் நாம் குமாரக்கடவுளிடம் உப தேசம் பெற்றபோது ஓர் தடாகம் உண்டாக்கி நமது சடாமுடியி லுள்ள கங்கையினால் நிறைத் திருக்கின்றோம் இது நம்மால் உண்டாக்கியதால் அதனைச் சிவகங்கையென வழங்கப்படு கின்றன, இக்காசியிலுள்ள கங்கையோ பகீரதனால் ஏற்பட்ட தால் நம் பெயரின்றி நங்கையெனவும், பகீரதி யெனவும் வழங் குகின்றன. இக் கங்கையை பார்க்கிலும் அத்தணிகையிலுள்ள

* தாரகம்—ஓர் மந்திரம்.

கங்கை ஆயிரமடங்கு அதிகமாம். இங்கு உபதேசம் பெறுவதைப் பார்க்கிலும் தணிகையில் உ ப தே ச ம் பெறுவது ஆயிர மடங்கு மே லா ன தா கு ம். அ ங் கு நந்திதேவருக்காகக் குமாரக்கடவுள் அழைத்த நந்தியாறும் அச் சிவகங்கைக்குச் சமானமாகும் அன்றி அத்தணிகையில் நம் இளையகுமாரனுகிய குமாரக்கடவுள் கைலையினின்று வரவழைத்த குமார தீர்த்த மிருக்கின்றது, அக்குமார தீர்த்தமும், நந்தியாறும், சிவகங்கையும் தன்மையில் ஒரு தன்மையாயினும் ஒன்றுக்கொன்று கோடிபாகம் சிறந்ததாகும். இவைகளுள் குமாரதீர்த்தமோ $ குஷ்டம், பெருவியாதி, ரணங்கள், முயலகநோய், சூலை, மார்பிலாணி, கண்டமாலை, பாதசக்கரம், நீரிழிவு, ராஜப்பிளவை க்ஷயம் முதலிய சகல தீமைகளையும் போக்கி முத்தியைக் கொடுப்பதாகும். இதன்றி அச் சரவணப்பொய்கை என்னும் குமார தீர்த்தத்தில் முழுகிஞல் கல்யாணம் இல்லாதவர்களுக்கு கல்யாணம் நடக்கும். புத்திரரில்லாதவர்களுக்குப் புத்திரபாக்கிய முண்டாகும். கல்வி இல்லாதவர்களுக்குக் கல்விச் செல்வ முண்டாகும் பகையை வெல்வதாயினும், செல்வம் வேண்டினும், பேய் பிசாசு பூத தோஷங்களை ஒழிக்க வேண்டினும், ஏதாவதொரு காரியத்தைச் செய்து முடிக்க வேண்டினும், வேறெந்த சித்தியைப் பெறவேண்டினும், எதை ஒழிக்க வேண்டினும், அதனை நினைத்து குமாரக்கடவுளைத் தியானித்து அக் குமார தீர்த்தத்தில் முழுகிஞல் அக்காரியங்கள் உடனுக்குடனே சித்தியாகும்.

இதன்றி தணிகாசலத்தில் வசித்தாலும் அதன் பெயரைச் சொன்னுலும், அத்தணிகையிலிருந்து வருவோர் அல்லது தணிகைக்குப் போவோரைத் தரிசித்தாலும், முருகக்கடவுளை நினைத்து வணங்கிஞலும், அவரது சடாக்ஷரத்தைத் தியானித்தாலும், அவரது அடியார்களைப் பூசித்தாலும், அவரது மகத்துவத்தை வாசித்தாலும், கேட்டாலும் வேண்டிய போக பாக்கியங்களைப் பெற்று மலராகி ஸ்ரீ ஞானகந்த சாரூப்பியத்தை

$ குஷ்டம்—கை கால் குறைவு, பெருவியாதி—கை கால் வீங்கிப் பருத்து நீளுதல்.

யடைவார்களென்ருல் அதன் பெருமையை இன்னும் விசேஷ மாகக் கூறுவதற்கு என்ன இருக்கிறது.

அத் தணிகாசலத்திற் சென்று அன்னதானம் சொர்ன தானம், வஸ்திரதானம் முதலிய தர்மங்களைச் செய்தால் மற்ற ஸ்தலங்களிற் செய்யும் தான தருமங்களைப் பார்க்கிலும் கோடி பாகம் மேலானதாகும். அத் தணிகாசலத்தில் நந்தவனம், வழிச்சாலை, மடம், தடம், சத்திரம் அத்தலத்தில் வருவோர்க்கு இடங் கொடுத்தல், உதவிபுரிதல் முதலியவைகளைச் செய் வோர்கள் தங்கள் இஷ்டசித்திகளை இம்மையிலேயே பெற்று ஸ்ரீ ஞானஷண்முக சாலோகத்தை அடைந்து தேவபோகங்களை அனுபவிப்பார்கள்.

அத்தணிகாசலத்தில் வீற்றிருக்கும் குமாரக்கடவுள் சந்நி தானத்திலும், அவரது மஹோற்சவங்களிலும் திருத்தோரணம் ஆலவட்டம் தீபம், தூபம், சுகதிகரித்தல், அலகிடல் சுன்ன மிடல் முதலியவைகளைச் செய்வோரும், அக்குமாரக்கடவுளின் முன்னர் அவரது திருப்புகழைப் பாடுவோரும், பாட்ச்செய்வோ ரும், அவைகட்கு வேண்டிய உபகரணங்களை உதவுவோரும், கோபுரம், மதில், மண்டபம், மடம், தடாகம், சாலை, சோலை, சந்நதி முதலியவைகளை பழுதுபார்ப்போரும் அத்தணிகையில் உள்ள வீராட்டகாசம் முதலிய சந்நிதானங்களில் உள்ளன்போடு பக்திசெய்து திருப்பணி செய்வோரும் இகத்திலேயே இம்மை மறுமைப் பயன்கள் யாவையும் பெற்று அவர்களது மனைவி மக்கள் முதலிய குடும்பத்தோடும், சுற்றத்தோடும் சுவர்க்காதி பத்தியத்தை யடைந்து குமார சாயுச்சிய பதவியையும் பெற்று வாழ்வார்கள்.

முருகக்கடவுளின் மூர்த்தங்கள்.

★

இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்னும் மூன்று சக்திகளையும் இலைவடிவமாகக் கொண்டு விளங்கும் கூர்மைப் பொருந்திய வேலாயுதத்தை வலது கரத்திற்றுங்கி, இடது கரத்தை மேற் றொடையில் வைத்து நின்ற திருக்கோலமாய் விளங்கும் சத்தி தராது திருஉருவத்தைச் செய்து அமைப்பவர்களும்,

கூர்மை பொருந்திய மழுப்படையைப் போலும் தண்டாயு தத்தை வலக்கரத்திற்பிடித்து, இடது திருக்கரத்தை இடையில் வைத்து நின்ற திருக்கோலமாய் விளங்கும் கந்தப்பெருமான் திருஉருவத்தைச் செய்தமைப்பவர்களும்,

ஒரு கரத்திஞல் தமது வலது தொடையிலுள்ள நாயகியை தழுவியும் ஓர் கை அபயமும், மற்ற பத்து திருக்கரங்களிலும் வில், வாள், வேல், வச்சிராயுதம், சூலம், அம்பு, தாமரை, கொடி, தண்டாயுதம், அங்குஜம் என்னும் 10-ஆயுதங்களை ஏந்தி, 6-திருமுகங்களோடு விளங்கும் சிவ ஷண்முகக்கடவுள் திருஉருவத்தைச் செய்தமைப்பவர்களும்,

இடது திருக்கரத்தை இடது இடையிற்ருங்கி, வலதுதிருக் கரத்தை அபயாஸ்தமாகக் கொண்டு விளங்கும் ஸ்ரீ ஞான சுப்பிரமணியக்கடவுள் திருஉருவத்தைச் செய்து வைத்து பல ரும் வழிபட்டுய்யுமாறு செய்பவர்களும்,

வரதாஸ்தமாக ஒரு கரமும், கோழிக்கொடி ஒரு கரத்திலு மாக இடது பக்கத்தில் இருகரங்களும், வேலாயுதமும், வாளுந் தாங்கிய இருகரங்கள் வலதுபக்கத்திலுமாக நான்கு திருக் கரங்களைக்கொண்டு விளங்கும் யானை வாகனத்தையுடைய தேவ தேவன் திருஉருவத்தைச் செய்தமைப்போரும்,

வேல், கேடகம், மணி, தாமரை, கோழிக்கொடி, கதாயுதம் உளி, அம்பு, வாள், வரதம், அபயம், வில் என்பவைகளைத் தாங்கிய பன்னிரு திருக்கைகளும், ஆறு திருமுகங்களும் கொண்டு விளங்கும் சரவணபவக் கடவுள் திருஉருவத்தை உண்டாக்கிவைப்பவர்களும்,

வச்சிராயுதம் கேடகம் வரதம் என்பவைகளை இடதுபக்கத் திற்கொண்ட 3-திருக்கரங்களும், வேல், வாள், அபயம் என் பவைகளை வலது பக்கத்திற்கொண்ட மூன்று திருக்கரங்களு மாக ஆறுகரங்களும், ஆறுதிருமுகங்களும், கடப்பமாலையும் பிரகாசிக்க விளங்கும் கார்த்திகேயக் கடவுள் திருவுருவைச் சமைத்து வைப்பவர்களும்,

வலது பக்கத்தில் வாளாயுதம், வேலாயுதம் என்பவை களும், இடது பக்கத்தில், கோழிக்கொடியும், தண்டாயுதமுமாக தாங்கிய நான்கு திருக்கரங்களும், ஒரு திருமுகமும் பிரகாசிக் கும் குமாரக்கடவுள் திருஉருவத்தைச் சமைத்து பலரும் வழி படத் தாபிப்பவர்களும்,

வேல், அம்பு, வாள், சக்கரம், பாசம், அபயம் என்பவைகளை வலது பக்கத்திலும், வச்சிராயுதம், வில், தோமரம், அங்குசம், தாமரை என்பவைகளை இடதுபக்கத்திலுமாக தாங்கிய பன்னிரு திருக்கரங்களும் ஆறு திருமுகங்களுங்கொண்டு வள்ளியம்மை தெய்வயானையம்மை சமேதராய், மயில் வாகனத்தில் எழுந் தருளிய ஆறுமுகக்கடவுள் திருஉருவத்தைச் செய்தமைத்து பலருங் கடைத்தேறச் செய்வோர்களும்,

வரதம், தண்டம், கேடகம், தோட்டி, பாசம், வச்சிராயுதம், அபயம், வாள், சூலம், சக்கரம், இருப்புலக்கை, வேல் என்பவை களைத் தாங்கிய பன்னிரு கரங்களும், ஆறு திருமுகங்களும், பிரகாசிக்க, விளங்கும் தாரகாந்தக் கடவுள் திருஉருவத்தைச் சமைத்து வைப்பவர்களும்,

அபயம், இருப்புலக்கை, வாள், சூலம், வேல் தோட்டி என்பவைகளை வலது பக்கத்திலும், வரதம், வச்சிராயுதம், வில், தாமரை, தண்டம், தண்டாயுதம், என்பவைகளை இடது பக்கத் திலும் தாங்கிய பன்னிரு திருக்கரங்களைக் கொண்டு விளங்கும் ஸ்ரீ சேனாதிபதியின் திரு உருவத்தை உண்டாக்கி அன்பர்கள் வழிப்பாட்டிற்கு உதவுவோர்களும்,

வரதாஸ்தமும், கமண்டலமும் இடபாகத்திலும், அபயாஸ்த மும், ஜபமாலையும் வலது பக்கத்திலும் பிரகாசிக்க, நான்கு திருக்கரங்களோடு சிருட்டித்தொழிலைச் செய்யும் பிரம்ம சாத்த னெனக் கூறும் ஸ்ரீ குகேசன் திரு உருவத்தை செய்து அமைப் பவர்களும்,

வலக்கரங்களில் அபயமும், உருத்ராங்க மாலையும் பிரகா சிக்க இடது பக்கத்தில் ஒருகரத்தில் கமண்டலமும் மற்றோர் கை இடையிலும் விளங்க ஸ்ரீ வள்ளி நாச்சியார் வலபாகத்தில்

வீற்றிருக்க ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு நீர்வார்க்கத் திருமணம் புரிந்த முருகக்கடவுளின் திரு உருவத்தை உண்டாக்கி அமைப்பவர்களும்,

இடது கை இடுப்பிலும், வலது கை தாமரை மலரைத் தாங்கியும், பாதங்களில் கிண்கிணிகள் சப்திக்கவும் விளங்கும் பாலசுப்பிரமணியக் கடவுள் திரு உருவத்தை உண்டாக்கி வைப்பவர்களும்,

வேல், வாள், அம்பு, அபயம் என்பவைகளை வலதுபக்கத்திலும் வச்சிராயுதம், கேடகம், வரதாஸ்தம், வில் என்பவைகள் இடது பக்கத்திலும் தாங்கிய எட்டுத் திருக்கரங்களும், ஆறு திருமுகங்களும் பிரகாசிக்கும் தேவதேவரது திரு உருவத்தைச் செய்து வைப்பவர்களும்,

வலது கரங்கள் அபயமும், வேலாயுதமுந் தாங்கி இடது கரங்கள் வரதமும், வச்சிராயுதமும் தாங்கி விளங்கும் மகாதேவன் திரு உருவத்தைச் சமைத்து வைப்பவர்களும்,

இப் பதினாறு திரு உருவங்களல்லாமல், முருகக் கடவுள் கொண்டுள்ள நானாவிதமான எண்ணிறந்த உருவங்களில் இஷ்ட மூர்த்தங்களைச் செய்து வைப்பவர்களும், அம்முருகக் கடவுளது நாயகிகளாகிய வள்ளிதெய்வயானை யம்மையார் திரு உருவங்களைச் செய்து வைத்து பூசிப்பவர்களும், அம் முருகக் கடவுளது தம்பிமார்களாகிய வீரவாகுதேவர் முதலிய நவவீரர்களது திரு உருவங்களைச் சமைத்து வைப்பவர்களும் இம்மையில் நோயற்ற வாழ்வும், இணையற்ற செல்வமும் பெற்று, எதிரொருவருமின்றி உலகில் எவரும் தமது ஏவல்கேட்க நல்ல மனைவி, மக்கள், சுற்றம், நட்புகளை வாய்ந்து, சகல போக பாக்கியங்களையும் அனுபவித்து முடிவில் அகாமிய சஞ்சித, பிராரத்வ கன்மங்கள் நீக்கி தேவர்கள் மலர்மாரி தூவ, வானதுந்துமி முழங்க தேவ விமானத்தில் எழுந்தருளி சொர்க்கலோகஞ் சென்று தேவர்களாகிய ஸ்ரீ ஞான ஷண்முக சாரூப்பிய வாழ்வைப் பெறுவார்கள்.

அவ்வாறு பொன், வெள்ளி, செம்பு, வெண்கலம், இரத்தினம் கருங்கல், முதலியவைகளிற் செய்ய முடியாத பரம ஏழை

களாயிருந்தாலும், எவ்வளவு அசக்தர்களா யிருந்தாலும் தங் களுக்கு மண், ஓடு, செங்கல், மரம், பலகை, மஞ்சள், களிமண் முதலியவை கிடைக்கும் ஏதாவதொன்றில் அத்திரு உருவங் களில் இஷ்ட மானதை பாவனை செய்து பூசித்தாலும், அவர்கள் அன்பிற் கேற்றவாறு அக்குமாரக் கடவுள் எல்லா சித்தி, பத்தி முத்தியாதிகளையும் அனுக்கிரஞ் செய்வார்.

சரியை, கிரியை, யோகம் என்னும் நிலையை உடையவர் கள் அம் முருகக்கடவுள் திரு உருவிலொன்றைத் தாபித்து பூசித்து திருவிழா நடத்தி வழிப்படுவார்களானுல் அவர்கள் அடையும் பெரும் பலனை நாம் உரைத்தற்கரிதாகும் அன்றி தேவர்களில் முருகக்கடவுளை யன்றி உயர்ந்த தேவர்களில்லை. தலங்களில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் அருளும் தலம் ஸ்ரீ தணிகாசலத்தை யன்றி வேறே தலமே இல்லை, நாமும் அத்தணிகையிற் சென்று தான் எவற்றிற்கும் மூலமாகிய பிரணவோப தேசத்தைப் பெற்ருேம் ஆதலால் அகத்தியா! நீ தணிகைக்குச் சென்று ஸ்ரீ ஞான சத்திதரனை இருதய தாமரையிலிருத்தி தவஞ் செய்வாயாகில் நீ நினைத்தவைகள் யாவும் அம்முருகக்கடவுள் அனுக்கிரகஞ் செய்வார். எனக்கூறி பரமேஸ்வரன் சென்றனர்.

உடனே அகஸ்திய முனிவர் சிவபெருமான் திருவாணையின் படி வடதிசை நோக்கிச் சென்று பலவளப்பங்களும் பொருந்தி தேவநாடென விளங்கும் தென் கைலாய மென்னும் தணிகா சலத்தைக்கண்டு கீழ் திருத்தணிகை என்னும் மாடமாளிகை நிரைந்த வீராட்டகாசத்தை யடைந்து அடுத்துள்ள ஆறுமுகக் கடவுளை வணங்கி நந்தியாற்றில் மூழ்கி உத்தூளனமாக விபூதி யணிந்து உருத்திராக்க மாலைபூண்டு சிவத்தியானத் தோடு வீராட்டகாசக் கடவுள் சந்நிதானத்தை யடைந்து தண்டா காரமாக விழுந்து கும்பிட்டு, வலம்வந்து, கோயிலினுட்சென்று.

"ஒருபாலின் மலைமடந்தை யொழியாமை வீற்றிறுந்து
மிருபாலு மிடியர்க ளிறைஞ்சேத்துந் தனிமுதலே
தருவானத் திறையவனுஞ் சதுமறைநான் முகத்தவனுந்
திருமாலு மரியாநின் றிருவடியென சிரத்தினவே."

“புவியிருந் தேர்த்த விசயனை பொருப்பு நெடுஞ்சிலை குழைத்துங்
குவிமலை சற்றே பொருதக் குழைந்தரு ளும்பெருந் தகையே
சவிமணி நூபுரத் தொலியுந் தழங்கிய கைப்பறையொலிவு
மவிர்சடை நீர்முழக் கொலியு மடங்கலு மென்செவி யனவே. ”

“ முறைமுழுதும் பகுத்தமைத்து முறைதிறஃப முவருக்கு
முறையலர்வா ணியைத்திருவை யுமையையருளறக் கடலே
பிறைமுடியு நகைமுகமும் பெருந்தோளும் வரைமார்பு
நிறையுதர பந்தனமு நிலாக்கச்சும் விழியனவே. ”

எனப் பலவிதமாகத் துதித்து வணங்கி நிற்க, அக்காள் குமாரக் கடவுள் அகஸ்தியர் முன்னே தோன்றி ஏ அகஸ்தியா! நீ நம்மை ஆதிவராகமூர்த்தி வேத விதிப்படி தவஞ்செய்து பூசித்து ஆதி வராகபுரியிற் சென்று ஒருவருட காலமட்டும் பூசித்து பின்பு தணிகாசலத்தின் மேற்சென்று குமாரக் கடவுளைப் பூசிப்பா யாகில் அம்முருகன் உமக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகி உமது கருத்தை நிறைவேற்றுவார் எனக்கூறி சடைமுடியோ டிலங்கும் பிரிதிவி இலிங்கத்துள் மறைந்தனர்.

இதனைக்கேட்ட அகஸ்திய முனிவர் ஆனந்த பரவசமுற்று அழுதகண்ணுந் தொழுத கையுமாகிப் பலவிதமாகத் துதித்து வீழ்ந்து, வணங்கி, கும்பிட்டு, உரைகுழறி, விம்மி, பாலரோடுன் மத்தர் போலப் பலமுறைக்குதித்து, கூத்தாடி வலம்வந்து வீராட் டகாசரை பரவிச்சென்று ஆதிவராபுரியை ஆடைந்து சிவாக் கினையின்படி ஓர் இலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து வேத விதிப்படி நியமத்துடன் ஒருவருட காலமட்டும் பிரதிதினமும் நந்தியாற் றில் மூழ்கி திரிகாலக்கிரகமமாய் சகஸ்த்ர நாமார்ச்சனையோடு பூசித்து அவ் வொருவருடம் கடந்ததும், தணிகாசலத்தை யடைந்து குமாரதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, மலைமேற் சென்று ஆபத் சகாயக் கடவுளைப்பணிந்து பின்பு குமாரலிங்கத்தை வணங்கி, வேறொன்றுந் தோன்றாத சிந்தையும் சிரமேற் குவித்தகையும், ஆனந்தக்கண்ணீர் ஒழுகிய வண்ணமும் மயிர்க்கால்கள்தோறும் கசியும் வியர்வையும், புளகாங்கமுமாக வலம்வந்து குமாரக் கடவுள் சந்நிதானத்துட் சென்று பலவிதமாகத்துதித்து வணங் கிப் பூசித்து அன்னாகாரமின்றி அன்று இரவுநீக்கி மறுநாள்

விடியற்காலை யெழுந்து குமாரதீர்த்தில் மூழ்கி மலையின் கீழி ரங்கி நந்திக்குகையையும், அவரால் ஸ்தாபித்துள்ள இலிங்க மூர்த்தியையுங் கண்டு வணங்கி, அதன் தென் மேற்றிசையில் ஓர் தீர்த்த முண்டாக்கி அத்தீர்த்தக் கரையில் கரணேந்திரியங் களுக் கதீதமாக விளங்கும் சிவயோக நிலையையுற்று ஒருவருட காலம் கனிகளையும், ஒருவருட காலம் கிழங்குகளையும் ஒரு வருட காலம் இலைகளையும், ஒருவருட காலம் ஜலத்தையும், ஒரு வருட காலம் காற்றையும் ஆகாரமாகக் கொண்டு, பின்னர் ஆகாரமே இல்லாமலும் நூறு வருட காலமட்டும் தவஞ் செய்திருந்தனர்.

இதனைக்கண்ட குருபரன் மயில்வாகன ரூடராய், தேவதுந் துபி முழங்க, வள்ளி தெய்வயானையோடு சிவகணங்கள் புடை சூழ அகஸ்திய மகாமுனிவர் சமீபத்திற்சென்று தமது திருக் கரத்தால் அகஸ்தியரைத் தடவிக்கொடுத்து, ஏ அகஸ்தியா! நீ செய்த புண்ணிய மிகுதியால் இத்தணிகாசலத்தை அடைந் தனை குமாரதீர்த்தம் சிவகங்கை, நந்தியாறு முதலியவைகளில் மூழ்கிப் புனிதனாய் வீராட்டகாசர், குமாரலிங்கம், ஆபத் சகாய விநயகர் முதலிட மூர்த்திகளைப் பணிந்து வழிபட்டனை, அதனாலேயே நீ சகல சித்திகளும் கிடைத்தவனாய் பின்னர் அருமையாகிய தவத்தினைச்செய்து தேகம் மிகவும் மெலிந்தனை. ஆதலின் உமக்கு வேண்டியதைக் கேட்பாயாக எனக்கூற அகஸ்திய மகாமுனிவர் மீண்டும் வணங்கி ஐயனே! அடியேன் தமிழ் நாட்டிற் சிவபெருமான் ஆக்ஞையால் தமிழ்த் தலைவனாக வந்த இடத்தில் தமிழை யோசிக்குங் கால் நில பேதத்தால் பதினெண் வகையாயிருக்கின்றன. அதன்றி திசைச் சொற் களும் விரவிக்கிடக்கின்றன அவைகளைத் திரும்பவும், இலக் கண வரம்புறவும், ஞானவரம் புறவுஞ்செய்தற்கில்லை. ஆகை யால் அத்தமிழ் வரம்பும், இதன்பால் ஞானவரம்பும் தெரியுமாறு அனுகிரகிக்க வேண்டும். அதன்றி! அடியேன் சமீபத்தில் ஆதி வராகபுரத்தில் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த சிவலிங்கபெருமானை யான் பூசித்த தினமாகிய தைமாதம் பூச நக்ஷத்திரத்தில் வேத விதிப்படி அன்புடன் பூசிப்பார்கள் சர்வ பாவகன்மங்களும் நீங்கி மோக்ஷலோகத்தை யடையும்படி அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்

இதுவுமல்லாமல் அடியேன் பெயரால் யான் உண்டாக்கிய இத் தீர்த்தத்திற்கு அகத்திய தீர்த்தம் என்று விளங்கவேண்டும். தேவரீர் அடியேனுக்குக் காக்ஷி கொடுத்த நாளாகிய புரட்டாசி மாதம் திருவோண நட்சத்திரத்தில் இந்த தீர்த்தத்தில் மூழ்கி தேவரீரை தரிசிப்பவர்கள் சகல பிணிகளும் நீங்கி தங்கள் திரு வடியை பெறவேண்டும். சோமவாரமும் திருவாதிரை நட்சத் திரமும் கூடிய நாட்களில் இத்தீர்த்தத்தில் முழுகுவோர்களுக்கு போகபாக்கியங்களையும், சிவபோகத்தையும் அருளல்வேண்டும். எனப்பிரார்த்தித்து நிற்க ஸ்ரீ முருகக்கடவுள் அகஸ்தியர் வேண்டியபடி வரங்களைக் கொடுத்து, அகஸ்தியருக்குத் தான் குருமூர்த்தியாகயிருந்து தமிழை பரப்புவதற்காகவேண்டிய வழி களை விளக்கி, தமிழில் சிவாகம முதலிய ஞானசாஸ்திரங்களை யமைக்கும் மார்க்கத்தையும் உபதேசிப்பராயினர்.

ஏ அகத்தியா! நீ விரும்பியவாறு ஞானோபதேசஞ் செய் கின்றோம் கேட்பாயாக. மேலான தருமமாய், தருமா தருமங் களை விளைவிப்பதாய், பசு, பதி, பாசமென்பவைகளைத் தெரிந்து சிவத்தை யடைவதற்குச் சமீபித்த மார்க்கமாய் அனுஷ்டிக்க அன்பைத் தருவதாய் விளங்குவது வேதாகமமாகும். அவ் வேதாகமங்கள் சிவபெருமான் அருளியவைகளாகும். இதில் ஓம் என்னும் பிரணவத்தை முதலாகவும் சிவாய என்பதை முடி வாகவும் கொண்டு தியானிக்கும் சடாக்ஷரமந்திரமானது எல்லா மந்திரங்களுக்கும் மேலானதாகும். இவற்றுள் ஓம் என்னும் வாக்கியத்தை உரைப்பவர் வேத முதலிய எல்லாக் கலைகளையும் உரைப்பவர்களாவார். அவ்வோங்காரப் பொருளைத் தெரிந்து கொண்டவர்கள் சகல சாஸ்திர ரகஸ்யங்களையும் தெரிந்து கொண்டவர்களவார்கள். அப்பிரணவத்தைத் தெரியாதவர்கள் அகக்கண் இல்லாதவர்களேயாவர் அன்றி *ஆணவம், மாயை காமியம், ஜீவர்கள், பரம் என்பவைகள் அனாதி நித்தியமாக உள்ளது. இவ்வுபதேச வாக்கியங்களை பக்குவா பக்குவமறிந்தே உபதேசிக்கவேண்டும்.

தணி பு. அகத். அருள். ப. 153

*"ஆணவ மாயை காமிய முயிர்க ளமலனு மனாதிமெய்ப் பொருள்"

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருஷார்த்தங்களை விளைவிப்பது முழுமுதற் கடவுளாகிய சாக்ஷாத் சிவபெருமானுற் சொல்லிய வேதாகமங்களைத் தவிர வேறே நூற்களே உலகிற் கிடையாது. இவ்வேதாகமங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் சிலரே இருக்கின்றுர்கள்.

இவ்வேதாகமங்களாற் றுதிக்கப்படுகின்ற நிற்குண, நின்மல, நிரஞ்சன, நிராமய, நிராதரராகிய பரமேஸ்வரன் அகாமிய சஞ்சித பிராரத்வ கன்மங்களிற் சிக்கி வருந்தும் ஆன்மாக்கள் கடைத்தேரும் பொருட்டு தனது நிட்கள ரூபத்தை மறைத்து சகல ரூபமாகத்தோன்றி தாவரம், சங்கமம் என்னும் இரண்டு உருவிலும் எழுந்தருளி பலசமயம், பல நாமம், பலரூபமாக விளங்குகின்றுர். அக்கருணுமூர்த்தியை பூசிப்பவர்கள் முற்பிறப்பில் செய்த வினைகளும் நீங்கி, இப்பிறப்பில் செய்த தோஷங்களும் நீங்கி சிவஞானத்தை அடைந்து முடிவில் அச்சிவனேடு ஐக்கியமாகி பிறவா முக்தியை யடைவர்.

இனி வேதாகம புராணுதிகாசங்களை பூசைசெய்யும் முறையையும், ஆசாரியனை வழிபடும் முறைகளையும், சரியை, கிரியை யோகம், ஞானம் என்பவைகளையும், சிவாலயம், திருக்குளம், திருத்தேர், திருவிழா முதலியவைகளை ஏற்படுத்தி வைப்பதினுலெய்தும் புண்ணியங்களையும், சைவதருமங்களையும் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக.

அகத்திய மகா முனிவருக்கு

ஞானேபதேசம் செய்தல்

★

ஏ அகத்தியா கடவுளை வழிபட்டு பிறவிப்பயனைப் பெருதவன் மனிதனுகமாட்டான். ஆகையால் எப்படியும் கடவுளை வழிபட்டே திரவேண்டும். இதற்காகவே சிவபெருமான் வேதம், ஆகமம் முதலியவைகளை அனுக்கிரகஞ் செய்திருக்கிறுர், ஆகையால் மேற்கூறிய முறைப்படி புண்ணிய வழியில் நின்று பசு, பதி, பாசங்களைத் தெரிந்து, சிவத்தை அடைவதற்கு மிக

வும் எளிதான சைவ சமயாசாரத்தைக் கைக்கொண்டு அனுஷ்டிப்பதே சிறந்த வழிபாடாகும். அவற்றுள் ஓம் சிவயநம என்னும் மந்திரமே சிறந்ததாகும். அம்மந்திரத்தால் பராசத்தி சிரியாசத்தி, இச்சாசத்தி, ஆதிசத்தி, ஞானசத்தி, சிவம் என்பவர்களையும் அவர்களா லடையக்கூடிய சித்தி, பத்தி, முத்திகளையும் அடையக்கூடும். அன்றி ஆணவம், மாயை, கன்மம், ஜீவர்கள், ஆன்மா என்னும் அநாதி நித்தியப் பொருள்களை விளக்குவனவாகிய ஓம் சிவயநம என்னும் மந்திரத்தை உத்தம பக்த பக்குவிகளுக்கெல்லாமல் மற்றவர்களுக்கு உபதேசிக்கக் கூடாது. அன்றி அம்மந்திரப் பொருளைக்கூறும் நூற்களில்லை.

சிவபெருமானை புரத்தில் வைத்துப் பூசிப்பதன்றி அன்பின் வழியாக நின்று அகத்தில் வைத்து யோக பூஜையாகச் செய்வோர்கள் பெருமையும், அதன்மேல் குணங்குறி கடந்த ஞான பூஜையாகச் செய்யும் சி வ ஞ ா னி க ளி ன் பெருமையையும் யாரால் சொல்லமுடியும். முடியாது.

மேலான ஞானத்தை தங்கள் குருமரபில் சொல்லத்தக்கவர்கள் இல்லாத பக்ஷத்தில் அப்பரம்பரையில் வந்தவர்களிடத்தில் கேட்டுத்தெளிதல் தக்கதாகும். அப்படி கேட்கத்தொடங்கும்போது கடவுளையும், ஆசாரியனையும் வணங்கி ஓர் மண்டபம் அலங்கரித்து அம்மண்டபத்தில் சிவபெருமான் திருவுருவப் பிரதிஷ்டை செய்து தூப தீப நைவேத்ய ஆராதனைகளுடன் நியமமாகயிருந்து அங்கு ஓர் சிம்மாசனத்தின்கண் கேட்கபுகும் * சிவபுராணத்தை அமைத்து, பூசித்து, தானதருமஞ்செய்து, அதிதிகளுக்கு உணவளித்து, அதன்பின் $ அஷ்டாங்க, பஞ்சாங்க, திரியாங்க ஏகாங்கமென்னும் முறைமைப்படி ஆசாரியனைப்பணிந்து, சந்தனம் புஷ்பம் இவைகளால் பூசித்து, கிழக்கு முகம் நோக்கிய உயர்ந்த பீடத்திலிருக்கச்செய்து, சிவபுராணத்தைக்கூறும்படி பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

தணிகை பு. அகத்திய னருள்பெறு ப 157.

* "*ஆதலா ஞானி னுறுவவ் வாரு மருளிய பொருள் களும்*"

தணிகை பு. அக அரு ப 166,ம் கவி

* "சென்னிதா ளிருகண் ணங்கள் திருமுகம் வாய்பு யங்கள்
என்னுமோ ரெட்டுஞ் சென்னி யிருகர முழந்தா ளைந்து
நன்னிலந் தோயத் தாழ்ந்து நயந்துபி னதற்றுப் பாங்கர்
மன்னுபூங் கோயிலரக்கிக் குரவனை வழிபா டாற்றி

சிவதரு மோத்தரம்.

§ "புத்தகத்தினைப் பூசை புரிகிலார்
சித்தங் கூர்தரத் தேசிகன் றன்னையும்
அத்தனைப் பல னீங்குவே தன்றியுங்
கோத்தை சேர்நிர யத்துழி கூடுவார்"

உபதேச காண்டம்.

§ "ஏசறு புராண காதை படித்தெடுத் திசைப் போர்க்கென்ன
வாசன மளித்துப் பூவாற் சாந்தத்தா லவர்ந்த வேண்டும்
பூசனை யியற்றியன்னோர் பூருவ நோக்கி வைக
மாசறு சரிதை கேட்போ ரிருப்பது வடக்கு நோக்கி

கையேடுவாசிக்கப்புகும் மாணுக்கன் ஆசாரியன் கொடுக்கும் புத்தகத்தை பய, பக்தி, சிரத்தையோடும் வாங்கி திருச்சிற்றம்பலம் என்று ஆரம்பித்து எழுத்துப்பிழை, சொற்பிழை, அபசுரம், பராமுகம், வேறுசிந்தனை யொன்றுமில்லாமல் வாசிக்கவேண்டும். வாசித்த முடிவில் திருச்சிற்றம்பலம் என்று கூறி கும்பிட்டு முடித்தல் வேண்டும்.

அச்சிவபுராணத்திற்கு பொருளை விளக்கிக் கூறும் ஆசாரியன் கிழக்கு நோக்கி, சிவத்தியானபரனுய் திருச்சிற்றம்பலம் என்றுகூறி, கேட்பவர்களுக்கு சொல்பவர்மேல் அன்புண்டாகவும், ஈஸ்வர பக்தி பெருகவும் ஆசாரம் உண்டாகவேண்டுமென்னும் ஞாபகத்தோடு, இனிய மொழியும், மலர்ந்த பார்வையும், கனிந்த உள்ளமும் தெளிந்த கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சியும் எவர்க்குங் கேட்கத்தக்க தொனியும் உடையவராய்க் கூறல் வேண்டும். சிவபுராணக் கருத்தை இன்றிமையானவிடங்களில் விரிவாகவும், விளக்கமாகவும், எளியநடையாகவும், அலங்கரித்துக் கூறல்வேண்டும். கேட்பவர்கள் வேறு சிந்தனைகளை

அணுகாதபடி இடையிடையே சிவ நாமோச் சாரணங்களை கூறும்படிச்செய்து, அவர்களை பக்தியானந்தவசத்தில் இருக்கச் செய்தல் வேண்டும்.

* சிவபுராணத்தைக் கேட்பவர்கள் முழுகி, தோய்த்து லர்ந்த வஸ்திரத்தோடு, சிவசின்னதாரிகளாய், சிவபக்தியுடன் ஆசாரபரராய், பந்து சினேகர்களோடு காலம்போல் வந்து, புராணிகரை, சிவனாக பாவித்து * கும்பிட்டு, வினயத்துடன் எதிர்முகமாக பதுமைப்போல மௌனமாக அசைவற கும்பிட்டுக்கொண்டிருந்து கேட்டல் வேண்டும். புராணங்கள் வேத சாரமாகையால் ஞானியாயிருந்தாலும் புராணத்தை பலமுறையும் கேட்பதே மேலான தருமமாகும்.

§ சிவபுராணத்தைக் கூறுவோர் எக்குலத் தவராயினும், சிவபக்தி, அடியார் பக்தி, குருபக்தி முதலியவைகளிற் சிறந்தவராயிருப்பின் அவர்களை தெய்வமென்றே பாவித்தல்வேண்டும்.

இதன்றி, ஏ அகஸ்தியா! ஆலயம், கோபுரம், திருமதில், மண்டபம், நந்தவனம், தடாகம், சோலை, சாலை மடைபள்ளி முதலியவைகள் கைங்கரியமாக கட்டுபவர்களுக்கு இம்மை, மறுமை பயன்களை ஒருங்கே அனுபவித்து பிறவா பெறுமுத்

சூத சம்மிதை

¶ ஆரண முழுது முணர்ந்தவே தியனே யாயினுஞ் சிவபுராணத்தி
வேரணிப் பொருளை யுணர்ந்திலனாயினிலத்துமவ் வேதமற்றவனை
தாரணி யிடத்து நம்மைவஞ் சித்தோன் றனெனவே நனியஞ்சும்
பூரண மறைப்பொருளாதலி னதனைப் புராணத்தாற் றெரிதல்
வேண்டும்

உபதேச காண்டம்.

§ "அறந்தரும் சிவபுராண மோதுறு மவைய கத்து
பிறந்த வெள்ளிலை நுகர்பவர் பிறமொழி பகர்வார்
உறங்கு கின்றவர் நீட்டுறுங் காலின ருவப்பறைத்
திறம்படு பொய்மையென் றுறைப்பவர் களிபடச் சிரிப்போர்"

சைவசமயநெறி.

* "படிக்கும் பொழுது பணிகுர வன்றன்
முடிக்கும் பொழுது முயன்று"

தியை பெறுவார்களென்று அரக்கர்களின் உயிரைக் கவரும் வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய குமாரக்கடவுள் கூறியதன்றி மேலான தரும மார்க்கங்களேயும் சரியை, கிரியா, யோக ஞானங்களேயும், வேதாகம வழிப்பாட்டின் பலன்களேயும் கிரமமாக கூற அகத்தியமாமுனிவர் யாவுங்கேட்டுத் தெளிந்து பலமுறை பணிந்து பலகாலம் அத்தணிகாசலத்தின் கண் இருந்து பிறகு பொதியை மலேயை அடைந்து தமிழை வளர்த்து வந்தனர் என்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்கு திருவாய்மலர்ந்தருளினர்,

* *பிரமோத்தர காண்டம்.*

"எத்துலத்தவ ராயினு மீரஞ்சடை
முக்கணன்கதை யோது முதல்வனே
மக்க ளூர்ளிவ னும்மக னென்பவர்
கத்து வாய்ப்புழுக் கான்றிடு நோய்க் கொள்வார்,"

ஸ்ரீ பரிபூரண நாமப் படலம்.

★

துதி.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

உடையானே யாறுமுகப் பெருமானே
யுலகுயிரா யனைத்து மாட்டும்
விடையானே தொழுதேத்தும் வேதியனே
வேதமெலாம் விளம்பினனே
கடையானென் பிறவிகெட கண்டவருட்
கடலேயெந் தணிகைச் செவ்வேற்
படையாயெம் பெருமானே வுனேயலதோர்
பற்றுமிலேப் பாலிப் பாயே.

ஆலயமே காயம், அறிவே சிவலிங்கம், அன்பே திருமஞ்சனம், சகித்தல் சாந்தம் என்பவைகளே புஷ்பம், பிராணனே நைவேத்யம் எனக்கொண்டு சதா நிஷ்டைசெய்யும் ஞான சொரூபிகளாகிய நைமிசாரண்ய முனிவர்காள்! இதுவரையில்

குமாரக்கடவுள் கும்பமுனிக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தவைகளிற் சிறிது ஒருவகையாய்க் கூறிவந்தேன் இனி ஸ்ரீ பரிபூரண நாம சரித்திரங்களைக் கூறுகிறேன் கேட்பீர்களாக.

முன்னே ஒரு கற்பத்தில் சாகத்தீவில் ஒரு அரசன் இருந்தான், அவன் பெயர் பிரபாகரன், அவன் மனைவி பெயர் சுகுமாரி, இவர்களுக்கு சூரன், பதுமன், சிங்கன், தாரகன் என நான்கு பிள்ளைகள் பிறந்தனர். இவர்களுக்குத் தகப்பனாகிய பிரபாகரன் சகல வித்தைகளையுங் கற்பித்து, இந்நால்வரையும் இராச்சியத்தை ஆளும்படி முடிசூட்டிவைத்துவிட்டு தன்நாயகியோடும் தவஞ்செய்வதற்காகக் காட்டிற்குப் போய்விட்டான். அதன்பின் அந்நால்வரும் அரசாக்ஷி செய்துக்கொண்டிருக்கிற போது ஒருக்கால் அகத்தியமகாமுனிவர் அவர்களிடத்திற்கு வந்தனர். அவர்களுள் சூரன் பதுமன் என்னும் இரு அரசர்களும் அகத்தியரை வணங்கினார்கள். அகத்தியர் அந்த சூரன் பதுமன் என்ற இருவரையும் வாழ்த்தி அவர்களுக்கு ஸ்ரீ ஞான சண்முகக் கடவுளின் அனந்தநாம கல்யாண குணானுபவங்களை கூறினர். அடுத்து ஒரு நாள் திருணபிந்து என்னும் மகரிஷி அவ்விடத்திற்குச் சென்று சிங்கன், தாரகன் என்னும் இருவருக்கும் காளியின் மகாத்மியத்தையும், ஹரிஹர புத்திரரென்னும் ஐயனார் பெருமையையும் கூறினார். இவைகளைக்கேட்ட அந்நால்வரும்,

> ''மானிடப் பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக்காயத்
> தானிடத் தைந்துமாடு மரன்பணிக் காகவன்றோ.''

எனத்துணிந்து தங்கள் அன்பு மேலிட்டால் சூரனும் பதுமனும் கோழிக்கொடியும், மயிலுமாகவும் சிங்கமுகாசூரன் காளியின் வாகனமாகவும், தாரகன் ஐயனாருக்கு யானைவாகனமாகவும் கருதி அந்த க்ஷணத்திலேயே அந்நால்வரும் தங்கள் மைந்தர்களை இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்யும்படி செய்துவிட்டு கயிலாயகிரியை அடைந்து நாற்பதினாயிரம் வருடம்வரையில் தவஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இவ்வாறிருக்குங்கால் அக்கைலாயத்தின்கண் ஸ்ரீ ஞான சண்முகக்கடவுளின் வாகனமாயுள்ள மயிலும், கொடியுமாக

உள்ள சேவலும் சிவபெருமான் தரிசனைக்காக செல்லும் வழியில் தவஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும் மயில், கோழி, சிங்கம், யானைகளாகிய சூரன், பதுமன், சிங்கன், தாரகன் என்பவர்களை நோக்கி நீங்கள் எதற்காகத் தவஞ்செய்கின்றீர்கள் எனக்கேட்க அதற்கவர்கள் முறையே முருகக்கடவுள், ஐயனுர், காளி என்பவர்கட்கு வாகனமாக தவஞ்செய்கின்ரேமென, இதைக்கேட்ட மயிலும், கோழியும் ஓகோ நமது பதவியைக் கைக்கொள்ளுமாறல்லவா தவஞ்செய்கின்ருர்கள், எனக்கோபித்து அந்நால்வரையும் பூதகணங்களாகுகவெனச் சபித்துச் சென்றதுகள். அப்படியே அந்நால்வரும் பூதகணங்களாகி சிவபெருமான் திருப்பணிகளைச் செய்துக்கொண்டிருந்தனர். ஒருசமயம் தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும் யுத்தமுண்டாயின. அப்போது சிவகணங்களும், பூதகணங்களுஞ் சென்று யுத்தம் செய்தன. இவைகளைத் தெரிந்த இராக்ஷசத் தலைவன் சிவபெருமானிடஞ் சென்று நடந்தவைகளை முறையிட்டனன், இவைகளைக்கேள்விபட்ட சிவபெருமான் கோபித்து, அப்பூதகணங்களை அழைத்து நீங்கள் நமது உத்திரவின்றி அசுரர்களைத் தாக்கினமையால் நீங்களும் அசுரர்களாகவெனச் சபித்தனர். அவ்விதமே பூதகணங்கள் இராக்கதர்களாயினர்,

பின்னர் ஓர் நாள் திருமால் முதலிய தேவர்கள் முருகக்கடவுள் தரிசனைக்காகச் சென்றபோது, தங்கள் வாகனங்களை வேருரிடத்தில் நிறுத்திவிட்டு ஸ்ரீ முருகக் கடவுள் சந்நிதானத்துட்சென்றனர். அத்தேவர்களது வாகனங்களாகிய கருடன், அன்னம் முதலியவைகள் தங்களைப் பணியாதிருப்பதைக்கண்ட முருகக்கடவுளது மயிலும், கோழியும் கோபமுற்று அவ்வாகனங்களோடு யுத்தஞ்செய்து, அவைகளைக் கொன்றதோடு வைகுந்தம் முதலிய லோகத்தை அதஞ்செய்தன. இவைகளைத் தெரிந்த குமாரக்கடவுள் கோபித்து அம்மயிலையும், கோழியையும் நோக்கி நீங்கள் இராக்ஷசர்களாகக்கடவது எனச் சபித்து, அத்தேவர்களுக்கு அபயஸ்தம் கொடுத்து, அவர்களது வாகனங்களை யெல்லாம் எழுப்பிக்கொடுத்து வைகுந்தம் முதலிய அவர்களது பதவிகளையும் பழையபடி அமைத்துக்கொடுத்து அனுப்பினர்.

நிற்க, முன் சிவபெருமானுர் சாபத்தையடைந்த சூரன், பதுமன் சிங்கன், தாரகன் என்னும் நால்வருள் காசிப முனிவர் மனைவியாகிய மாயையின் கர்ப்பத்தில் சூரன், பதுமன் என்னும் இருவரும் சூரபதுமன் என்னும் பெயரால் ஒரே உருவமாகவும் சிங்கன் சிங்கமுகாசூரனெனவும், தாரகன் தாரகா சூரனென வும் இருநூராயிரம்வெள்ளம் இ ரா க்ஷ ச சைனியங்களோடு பிறந்து தாயின் கட்டளைப்படி. தங்கள் குருவாகிய சுக்கிரபகவா னிடம் மிருத்துயஞ்ச மந்திரம் உபதேசிக்கப்பெற்று ஓர் யாகஞ் செய்யக் கருதி 1008 யாககுண்டலங்களை ஏற்படுத்தி அதன் மத்தியில் யூபஸ்தம்பம் நாட்டி அதன்மேலிருந்து பதினுயிரவரு டம் கடுந்தவம் செய்து, சிவபெருமானிடத்தில் ஆயிரத்தெட் டண்டங்களும் ஏக சக்ராதிபத்தியமும். இந்திரஜாலத்தேரும், ஆக்ஞா சக்கரமும், சிங்கவாகனமும், பாசுபதமும், வச்சிர சரீரமுங் கொடுக்கப்பெற்று அவ்வரப்பிரசாதத்தால் சேனைக ளோடு திக்குவிஜயமாகப் புறப்பட்டு. வைகுந்தம், சத்தியலோ கம், அளகாபுரி, அமராபதி முதலிய தேவலோகங்களையெல் லாம் கைக்கொண்டு, அத்தேவர்களையெல்லாம் சிறைப்படுத்தி, தேவமயனுல் சமுத்திர நடுவில் வீரமகேந்திரம் முதலிய பல நகரங்களை யுண்டாக்கி, சிம்மாசனுதிபதியாய் ஆயிரத்தெட் டண்டங்களையும் ஏகபோக சக்ராதிபத்யஞ்செய்துக்கொண்டு எண்ணிறந்த ம க் க ளோ டு வாழ்ந்திருந்தார்கள். அக்கால் தே வர் கள் அசுரர்களின் வாதனையினுல் துயருற்றிருந்தனர். இதனைக்கண்ட இந்திரன் மிகவும் வருந்தி தேவர்களோடும் புறப் பட்டு திருக்கயிலாயத்தையடைந்து அக்கயிலையின் ஒருபக்கத் தில் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தான் இதனைத்தெரிந்த சிவபெருமான் இந்திரன் தவத்திற்கிரங்கி அவன் முன்தோன்றி இந்திரா நீ அஞ்சவேண்டாம் நமக்கோர் புத்திரன் தோன்றுவான் அவனுல் சூரபதுமனுதியோர் அழி வார்கள், தேவர்களும் நீயும் சுகமே வாழ்வீர்கள் எனக்கூறிச் சென்றனர்.

இதனைக்கேட்ட இந்திரன் மிகவும் சந்தோஷமுற்று எந்த காலத்தில் சிவன் யோகத்தினின்று எழுந்திருப்பது? எப்போது கலியாணஞ் செய்துக்கொள்வது? எந்நாள் அவர் புத்திரனை

பெற்றுக்கொடுப்பது ? எந்தகாலம் நாம் சுகப்படுவது என்று பிரம்ம விஷ்ணுக்களிடம் தெரிவித்து, அவர்கள் ஆலோசனைப் படி சிவபெருமான் யோகத்தைவிட்டு, மோகத்தையடையும்படி இந்திரன் மன்மதனை ஏவினன். மன்மதன் தேவர்களுத்திரவின் படி சிவபெருமான்மீது புஷ்பபாணங்களை யேவி சிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணினால் எரிக்கப்பட்டு இறந்தனன். பின்னர் சிவபெருமான் திருமணஞ்செய்துக்கொள்ளத் தலைப்பட்டு. தேவர்கள் கூட்டம் அங்கு அதிகரித்ததினால் வடவரை தாழக் கண்டு அகத்தியரைப் பொதியமலைக் கனுப்பிவிட்டு திருமணம் முடித்து பார்வதியாரோடு எழுந்தருளியிருக்குங் காலத்தில், இந்திரனும் மற்ற தேவர்களும் சிவபெருமானிடஞ் சென்று முறையிட, சிவபெருமான் தனது ஐந்துமுகமும் அதோமுகமாகிய ஆருமுகங்களோடு எழுந்தருளி, அவ்வாறு முகங்களிலுள்ள ஆறு நெற்றிக்கண்களிலும் ஆறு நெருப்புப் பொறிகளைச் சிந்தி, அப்பொறிகளை வாயுதேவனையும் அக்கினிதேவனையுங்கொண்டு கங்கையில் விட, அப்பொய்கையில் அப்பொறிகள் ஒன்றுகூடி ஆறுமுகமும் பன்னிருகையுமாகி விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. அங்கு தேவர்களெல்லாம் ஒன்றுகூடி தோத்திரஞ் செய்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பின்பு அம்முருகக்கடவுள் ஒரு தாமரை மலர்மேல் ஒரு குழந்தையாகி தவழ்ந்துக்கொண்டிருந்தன. இதனைக்கண்ட தேவர்கள் கார்த்திகைப் பெண்களறுவரை யழைத்து இக்குழந்தைக்குப் பாலூட்டுமெனக்கூற, அப்பெண்கள் இசைய, முருகக்கடவுள் ஆறு வேறு குழந்தையாகி அந்த அறுவரிடத்திலும் பாலுண்டு, ஒருகுழந்தைதூங்க. ஒருகுழந்தை பாலுண்ண, ஒருகுழந்தை அழ, ஒரு குழந்தை சிரிக்க, ஒரு குழந்தை மவுனமுற்றிருக்க வெவ்வேறு திருவிளையாடல்களைச் செய்துக்கொண்டிருந்தன,

இதிவ்வாறிருக்க, சிவபெருமான் தீப்பொறிகளைச் சிந்தியதைக்கண்ட பார்வதி பயந்தோடினள், ஓடுங்கால் அம்மையார் காற்சிலம்பினின்று ஒன்பது மணிகள் சிந்தின, அம்மணிகளைச் சிவபெருமான் உற்றுப்பார்த்ததும் ஒவ்வொரு மணியிலுமிருந்து ஒவ்வொரு பெண்கள் தோன்றி சிவபெருமானை நோக்கிய மாத்திரத்தில் ஒன்பதுபேர்களும் கர்ப்பவதிகளாயினார்கள் அப்பெண்

களைக்கண்ட பார்வதியார் அவர்களை நெடுநாளளவும் கர்ப்பத்துடனிருக்கக் கடவீர்களெனச் சபித்தனர். இதைக்கேட்ட அவ்வொன்பதுபேரும் அச்சமுற்று உடல் வியர்த்தனர். அவர்கள் வியர்வையினின்றும் இலக்ஷக்கணக்கான வீரர்கள் உதித்தனர். இவர்களைச் சிவபெருமான் முருகக்கடவுளுக்குப் படைகளாகக் கட்டளையிட்டனர், பின்னர் பார்வதியாருக்குக் குற்றேவல் செய்திருந்த நவசக்திகளும் நெடுநாள்சென்று தங்கள் நாபியின் வழியாக நவவீரர்களைப் பெற்றனர். இந்த நவவீரரையும் இறைவன் முருகக்கடவுளுக்குத் தம்பியர்களாயிருக்கக் கட்டளையிட்டனர்.

அதன்பின் இறைவன் சரவணப் பொய்கையிலுள்ள குமாரக்கடவுளைக் கொண்டுவரும்படி பார்வதியாரை அனுப்ப பார்வதியார் அந்த ஆறுகுழந்தைகளையும் எடுக்க, அக்குழந்தைகள் ஆறும், ஆறுமுகமும், பன்னிரு கையும் ஒருடம்புமாகக்கூடிக் கந்தப்பெருமானாக விளங்க பார்வதியார் உடனே தமது, ஸ்தனங்களிற் சுறந்த பாலை கிண்ணத்திற் கலந்து ஊட்டி சிவபெருமானிடங் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து சிவபெருமானது இடபாகத்திலிருந்தனள். இறைவன் திருக்குமாரரை மத்தியிலுட்காரவைத்து சோமஸ்கந்த மூர்த்தமாயிருந்தனர். பின்னர் தேவர்களெல்லாம் திடுக்கிடும்படி அளவிறந்த திருவிளையாடல்களைச் செய்திருந்தனர். இவைகளைக்கண்ட பார்வதியார் இறைவனை வணங்கி நமது திருக்குமரன் அற்புதத் தன்மையை கூறவேண்டுமென்றுப் பணிவுடன் கேட்கச் சிவபெருமான் கூறுகின்றார்.

இம்முருகக்கடவுளை கங்கையில் விட்டதால் காங்கேயனென்றும், சரவணப்பொய்கையில் வளர்ந்ததால் சரவணபவன் என்றும், கார்த்திகைப் பெண்களின் முலைப்பாலுண்டதால் கார்த்திகேயன் என்றும், ஆறுஉருவமும் ஒருருவமாகக் கலந்தமையால் கந்தனெனவும் கூறுவதாகும். இக்குமரன் நமது அனுதியான அறுமுகமே ஆறுமுகமாகக் கொண்டுள்ளவன். அம்முருகன் நமதுசத்தியாதலால் நம்மைப்போல சர்வசக்தியும் வாய்ந்தவன். இவன் நம்மைப்போல வேண்டுவார் வேண்டிய

போகபாக்கியங்களை உதவும் கடவுளாவன், எனக்கூறக்கேட்ட பார்வதியார் அக்குமரன் திருவிளையாடல்களைக் கண்டு ஆனந்த முற்றிருந்தனள்.

நாரதர் சிவப்பிரீதியாக ஓர் யாகஞ் செய்ய, அந்த வேள்வி யினின்று ஓர் செம்மறி ஆட்டுக்கடா தோன்றி அனேகரை வருத்துவதைக் கண்ட தேவமுனிவர்கள் பிரார்த்திக்க, குமாரக் கடவுள் அக்கிடாவை வாகனமாகக்கொண்டு அத்தேவர்களை யும் முனிவர்களையும் காத்தனர்.

ஒருநாள் மற்றைத் தேவர்களோடு சிவதரிசனார்த்தம் கையி லைக்குச் செல்லும் தேவர்கள் முருகக்கடவுளை வழிப்பட்டுச் செல்ல, தான் மாத்திரம் அவமதித்துச் சென்றமையாலும் அப் பிரமன் பிரணவத்திற்குப் பொருள்கூறத் தெரியாதிருந்தமையா லும் குமாரக்கடவுள் அப்பிரமனைக் குட்டிச் சிறையிலிட்டதன்றி அவன் செய்யும் சிருட்டித் தொழிலையும் தாமே செய்துவந்தனர்

அப்பால் குமாரக்கடவுள் தம்மை வழிப்பட்ட அகத்திய ருக்குப் பிரணவப்பொருளையும், பதிநூலையும் உபதேசித்தருளி னர், பின்னர் திருமால் புத்திரிகளாகிய சுந்தரி அமுதவல்லி என்னும் இருவரும் குமாரக்கடவுளுக்கு நாயகிகளாக வேண்டு மென்னும் இச்சையோடு தவஞ்செய்ய, முருகக்கடவுள் முன் தோன்றி நீங்கள் இந்திரனுக்கும், சிவமுனிவருக்கும் புத்திரி களாகி வருவீர்கள். அக்கால் நாம் வந்து மணஞ்செய்துக் கொள்வோமென வரங்கொடுத்துவிட்டு, பார்வதி பரமேஸ்வர ரிடஞ் சென்றிருந்தனர். அவ்வாறிருக்குங்கால் இந்திரன் முத லானோர் சிவபெருமானிடஞ் சென்று சூரபன்மனாற்படுந்துயரை தெரிவிக்க, சிவபெருமான் இளையபிள்ளையாரை அழைத்து ஏகா தச உருத்திரர்களைப் படைகளாகக்கொண்டு, உனது தம்பிமார் களுடனும், மற்றைய சேனைகளுடனும் சென்று இராக்ஷதர்களை ஒழித்து தேவர்களைக் காப்பாயாக எனக்கட்டளையிட்டு வேலா யுதத்தைக் கொடுத்து அனுப்பினர். குமாரக்கடவுள் அக்கட் டளையை ஏற்று, வாயுதேவனை சாரதியாகக்கொண்டு பூதவெள் ளம் சூழ்ந்துவரப் புறப்பட்டனர். அவ்வாறு வரும்வழியில் கிரவுஞ்சகிரியைக் கண்டு நாரதமுனிவரால் அதன் உண்மை

தெரிந்து, வீரவாகுதேவரை யனுப்ப வீரவாகுதேவர் தாரகாசூர னேடெதிர்த்து அவனது மாயாஜாலங்களையும், அவனது சைனியங்களையும் நாசப்படுத்தி, அத்தாரகனை கயிற்ருற் கட்டிக் கொண்டு வரத்தலைப்பட்டபோது, அவ்வசுரன் கிரவுஞ்சகிரியின் கண் மறைய, அக்கிரவுஞ்சகிரி தனது மாயையால் வீரவாகு தேவரை மயங்கிவிழச் செய்தன, அச்சமயம் பார்த்து தாரகன் மாயாரதமேறிச் செல்வதைக் கண்ட தேவர்கள் குமாரக்கடவுளிடம் தெரிவிக்க, கந்தப்பெருமான் தாமே சேனைகளோடு சென்று தாரகனையும், அவனது மாயைக்குட்பட்ட கிரவுஞ்சகிரியையும் வேலாயுதத்தை விட்டு பிளந்து வீரவாகுதேவர் முதலிய வீரர்களையும் பிழைத்தெழச்செய்து, குமாரக்கடவுள் தமது சேனுசமுத்திரங்களோடு புறப்பட்டு சிவபெருமானெழுந்தருளிய பல ஸ்தலங்களையும் தரிசித்தபடி சென்று மண்ணியாற்றங் கரையை அடைந்து அன்றிரவு கடந்து காலையிலெழுந்து சிவ பெருமானைப் பூசித்து, அப்பரமேஸ்வரன் கொடுத்தருளிய சர்வ சங்காரப் படையைக் கைக்கொண்டு, திருச்செந்தூரையடைந்து வீற்றிருந்தனர்.

அவ்வாறிருக்குங்கால் முன் தேவர்களுக்கு கொடுத்தருளிய வரத்தையும், சிவபெருமான் கட்டளையிட்டதையும், அசுரர்களின் தீய செயல்களையும் யோசித்து வீரவாகுதேவரை குமாரக்கடவுள் அனுப்பிவைத்தனர். வீரவாகுதேவர் மகேந்திரநகரை நாடிச்சென்று இடையில் பிலத்துளழுந்திக்கிடந்த கந்தமாதன மலையை மீளவெழுந்து தோன்றச்செய்து, இலங்கைக்கு அருகிற் செல்ல, அவ்விலங்கையைக் காவல்காத்திருக்கும் அதிவீரனைக் கொன்று, மகேந்திர நகரையடைந்து, அந்நகரைக் காவல்செய்யும் கயமுகன் என்னும் சூரனைக்கொன்று, அம்மகேந்திரபுரியில் சிறைப்பட்டுள்ள இந்திர குமாரனுகிய சயந்தன் மனதைத் தேருதலடையச்செய்து, சூரபத்மன் அரசாக்ஷி செய்யும் கோட்டையையடைந்து, அவனது அரசாட்சியின் பெருமையையும், வீரப் பிரதாபங்களையும், மற்றவைகளையும் பார்த்துக்கொண்டே வீரவாகுதேவர் சூரபதுமன் சமீபமாகச்சென்றனர். இவரைக்கண்ட சூரபதுமன் அடேய்! நீ யார்? அற்பமாகிய நீ இங்கே எப்படி வந்தனை? எனக்கோபிக்கத் தொடங்கினுன். இதனைக்கண்ட

வீரவாகுதேவர் ஏ சூரபதுமனே ! நான் சிவகுமாரராகிய முருகக் கடவுள் அனுப்பிய தூதன். நான் இங்கே ஏன் வந்தேனென்றல்! நீ வெகுகாலமாய் இந்திரகுமாரன் முதலிய அனேகதேவர்களைச் சிறையிலிட்டு வருத்துகின்றனே. அத்தேவர்களைச் சிறையி னின்று விட்டுவிடுவாயாக. அன்றேல், உன் தம்பி தாரகன் கதி தெரியுமல்லவா ? அதைப்போல் நீயும் உன்னைச் சார்ந்தோ ரும் கணப்பொழுதில் இறப்பீர்களென்பது நிச்சயம். முருகக் கடவுளை யாரோவென நினைக்கவேண்டாம். அவர்தான் சர்வகார ணரும், சர்வ வல்லபருமென அறிவாயாக, என முருகக்கடவு ளின் பெருமையைப் பலவாறு எடுத்துக் கூறியும் சூரபதுமன் கேளாது வீர்வாகுதேவரை நோக்கி கேவலம் நீயா எனக்குப் புத்தி சொல்பவன் ? அந்த அற்பனுகிய சிறுவனே என்னை வெல் பவன் ? இத்தேவர்களைச் சிறைவிடுவேனுகில் என் வீரத்தின் பெருமை உலகில் என்னவாகும் ? மற்றுமுள்ள தேவர்களையும் சிறையிட விருக்கின்றேனுகையால் எவரையும் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கமாட்டேன். என் தம்பியாகிய தாரகனைக் கொன்ற பழிக்குப்பழி வாங்க சித்தமாயிருக்கிறேன். நீயோ தூதாக வந் தவன் உன்னைக்கொல்வது நியாயமல்ல. நீ உடனே போய்விடு வாயாக, சற்று தாமதிப்பாயாகில் உயிரை யிழப்பாய் என இதைக்கேட்ட வீரவாகுதேவர் கோபமுற்று அடா சூரபன்மனே! அறிவற்றவனே ! எம்மையும் குமாரக்கடவுளையும் அவமதிக்கி ருய், முருகக் கடவுள் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் சகல உலகங் களுக்கும் சராசரங்கட்கும் தலைவன். அம்முழுமுதற்கடவுளை அற்பமாக பேசுகின்ருய் அவ்விருமாப்பை இக்கணமே காட்டு கிறேனெனக்கூற, இதனைக்கேட்ட சூரபதுமன் தன் அருகிருந்த ஆயிரம் அசுரர்களையும் நோக்கி இவ்வீரவாகுவை சிறையிடுங்க ளெனக் கூறினன். உடனே அவ்வசுரபடைகள் வீரவாகு தேவரை நெருங்கினர். இவர்களைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் அவ் வாயிரவரையும் தமது கரத்தாற் பற்றி நிலத்தில் அறைந்து கொன்றனர். இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் அருகிருந்த மகாவீர னுகிய சதமுகனை நோக்கி நீ இலக்கம் வீரரோடு சென்று அந்த வீரவாகுவாகிய அற்பனை கட்டிக்கொண்டு வருவாயாக எனக் கட்டளையிட்டனன். அவ்வாறே சதமுகன் இலக்ஷம் வீரர்

களோடு எதிரேவந்தான். வீரவாகுதேவர் அவ்விலக்க அசுரர் களோடு சதமுகனையும் கொன்றனர். இவைகளைக்கண்ட அந் நகரத்திலுள்ள இராக்ஷசர்களெல்லாம் திரண்டெழுந்து வீரவாகு தேவர்மேல் கதை, தோமரம் முதலிய ஆயுதங்களை பிரயோகித் தார்கள். அவர்களையெல்லாம் வீரவாகுதேவர் மிதித்தும், நசுக் கியும், உதைத்தும், அறைந்தும், கசக்கியும் குவித்ததன்றி, அச்சூரபன்மனது அரண்மனை, மண்டபம், கோட்டை, நகரம் முதலியவைகளையும் அழித்து, பின்னர் சூரபதுமனாற் ஏவப்பட்ட சகத்திரவாகுவையும், இலக்ஷக்கணக்கான அசுரசேனைகளையும் எமபுரம் அனுப்பிவிட்டு பின்பு எதிர்த்துவந்த சூரபதுமன் குமார னாகிய வச்சிரவாகு என்பவனையும் அவனது சேனாசமுத்திரத்தை யும் நாசப்படுத்திவிட்டு, மகேந்திரத்தைவிட்டு ஆகாயமார்க்க மாய், தனது விஸ்வரூபத்துடன் வீரவாகுதேவர் இலங்காபுரியை யடைந்தனர். அந்நகரைக் காவல் செய்திருந்த யாளிமுகன் கண்டு தன் சேனைகளோடுவந்து எதிர்த்தனன். வீரவாகுதேவர் அந்த யாளிமுகனது ஆயிரந்தலைகளையும், இரண்டாயிரங்கரங் களையும் வெட்டி வீழ்த்தி கொன்றதோடு, அவனது இராக்கத சேனைகளையும் நாசமாக்கிவிட்டு. இலங்கையைக் கடந்து கந்த மாதனத்தோடு கடலையுந்தாண்டி திருச்செந்தூரை யடைந்து எதிர்கோண்ட பூதகணங்களுக்கும், இலக்ஷத்தொன்பதின் மாருக்கும், மற்றைத்தேவர்களுக்கும் ஆனந்தக்களிப்பை யுண் டாக்கி சண்முகப்பெருமான் சந்நதியை அடைந்து நடந்தவை களை முற்றும் கூறி நின்றார்.

ஸ்ரீ ஞானசண்முகப்பெருமான் வீரவாகுதேவர் கூறியவை களைச் செவியுற்று தேவர்களை நோக்கி வீரவாகுதேவரையனுப்பி தேவர்களைச் சிறைவிடுத்து நீயும், உன் இனத்தவரும் சுகமே உயிர் வாழலாமெனச் சொல்லியனுப்பியும் சூரபதுமன் கேளாது இருமாந்திருக்கின்றானாதலால், அச்சூரபன்மனை இனிக்கொன்று தேவர்களைச் சிறைமீட்பதே தகுதியாம். ஆதலின் நாளைய தினமே போருக் கெழுந்தருள்வோமெனக் கூறினர். வீரவாகு தேவர் இந்திரனைக்கண்டு சயந்தன் முதலானோர் செய்திகளைக் கூறி மனதைத் தேற்றினார்:

பின்னர் சூரபன்மன் தன் குமாரனுகிய வச்சிரவாகு வீர வாகுதேவரால் உயிர்த்துறந்ததைக் கேட்டு வருந்தி, ஒற்றரை யனுப்பி பிரமனை யழைத்துவாருங்களென, பிரமன் தேவர்கள் சார்பிலிருக்கின்ருரென அவர்கள் கூற, வேருேர் அண்டத்தி லுள்ள பிரமனை அழைத்து முன்னிலுஞ் சிறப்பாக தனது நகரை யும், கோட்டை முதலியவைகளையும் அலங்கரித்துக்கொண்டு பழையபடி சிம்மாசனுதிபதியாய் வீற்றிருந்தான்.

அதன் பிறகு சூ ர ப ன் ம ன து ஏவலை மேற்கொண்டு சில தூதர்கள் திருச்செந்தூரை யடைந்து ஸ்ரீ சுப்பிரமண்யக்கடவு ளையும் அவர் சேனைகளையுங்கண்டு மீண்டுவந்து, இறைவனே! திருச்செந்தூரில் பூதப்படைகளோடும், அப்படைத் தலைவராகிய நூற்றெண்மாரோடும். இலக்கத்தொன்பது வீரர்களோடும் சண்முகச்சிறுவன் திருச்செந்தூரிலிருந்துகொண்டு ஒருதூதனை அனுப்பினுன். அந்தத்தூதன் நமது மகேந்திர நகருக்கு வந்த தல்லாமல் வரும்வழியில் யாளிமுகனையுங் கொன்று இலங்கை யையும் கடலையுங் கடந்துபோனுன். இனி அந்த குமரநாயகன் இங்கேவந்து போர் செய்யவும் எண்ணியிருக்கின்ருன். இது உண்மையென்று சொல்லி நின்ருர்கள்.

அதைக்கேட்ட சூரன், தன் மந்திரிமார் சுற்றத்தார் படைத் தலைவர் முதலானவரை வரவழைத்து அவர்களை நோக்கிச் சொல்வானுயினுன். தேவர்களை நான் சிறைசெய்த சேதியை இந்திரன் பரமசிவனிடத்தில் சொல்லி முறையிட்டான், அப் பரமசிவன் ஒரு புதல்வனைத்தந்து அவனை நோக்கி நீ போய்த் தேவர்களைச் சிறைவிடுத்து வாவென்றனுப்ப, அ ப் பா ல க ன் மண்ணுலகையடைந்து தாரகனையும் கிரவுஞ்சமலையையும் தன் கை வேலாற் பிளந்து செந்தூரில் வந்திருப்பதன்றி என்னிடத் திற்கும் ஒரு தூதனையனுப்பினுன். அந்தத்தூதன் வந்து இங் கிருந்த சிலரைக் கொன்று இந்த நகரையுமழித்தான். இதை நோக்குமிடத்து என் ஆண்மை செல்வம் ஆயுள் முதலிய யாவும் அழிந்தொழிந்தனவென்ருே? ஆகையால் நான் உங் களை வரவழைத்தேன். உங்கள் கருத்தென்னவென்று கேட்க, அதற்கு மே தி ய ன் என்பவன் விடைசொல்ல லாயினன்.

அவுணர்க்கரசே! கிரவுஞ்ச மலையையும் உன் தம்பியாகிய தாரகனையும் கொன்றபோதே நீ போய் அக்குமரனை வெற்றிக் கொண்டு வரவேண்டும். அது செய்யாது தாமதித்ததினால் இவ்வளவு அனர்த்தங்கள் நேரிட்டன. இப்பொழுது நமது நகரையும் சில வீரரையும் அழித்துபோன தூதனுக்கு இறைவனாகிய சண்முகச்சிறுவனை போர்செய்து வெல்ல முயலாதிருத்தல் தகுதியன்று ஆதலால் விரைந்து போர் செய்ய முயல வேண்டுமென்றான்.

இவ்வாறு மேதியன் சொல்லி முடிந்ததும், தூர்க்குணன் என்பவன் வந்து வணங்கி, நீயொரு சிறிய பாலகன்மேற் போர் செய்ய போவது அழகன்று. உன் படைத்தலைவரை யேவி அந்தச் சண்முகச்சிறுவனை வென்று மேம்பாட்டை அடைவதே உத்தமம் என்று சொல்லிமுடித்தான்.

இப்படி தூர்க்குணன் சொல்லி முடித்ததும், தருமகோபன் என்னும் மந்திரி வந்து நீயொரு சிறுபாலகனோடு போர்புரிய வெண்ணுவது தகுதியான காரியமன்று; நமது படைத்தலைவர் களிலொருவனை யனுப்பினால் அவன்போய் அந்தப்பாலகனை வென்றுவருவான் இதுதான் நீ செய்யவேண்டிய காரியமென்று சொன்னான்.

இவ்வாறு தருமகோபன் சொல்லி முடித்தவுடனே காலசித்து என்னும் பெயருள்ள வேறொரு மந்திரி வந்து வணங்கி, அரசனே! திருச்செந்தூரிலிருக்கின்ற அந்தக்குமரன் இங்கு வந்தால் இரண்டொரு வீரரை யேவி அவனை வெல்லலாம், இதற்கு இவ்வளவு மந்திராலோசனையும் வேண்டுமோ, எனக்கு கட்டளையிட்டால் நான்போய் அச்சிறுவனையும், அவனோடுவந்த பூதப்படைகளையும் கட்டிக்கொண்டு வருவேனென்று சொல்லி முடித்தான்.

அதன் பிறகு, சண்டன் என்னும் மந்திரியானவன் தருமகோபன் உரைத்தபடி உரைத்து வணங்கியபடியே நின்றான் அதன் பிறகு, அனலி, சிங்கன் முதலிய மந்திரிமாரெல்லாம் அவ்வாறே யெடுத்துச்சொல்ல, பானுகோபன் வந்து

வணங்கி, ஐயனே! கிரவுஞ்சமலையையும் என் சிரிய தந்தை யாகிய தாரகனையும் அந்தச் சிறுவன் கொன்ற அப்பொழுதே என்னை ஏவினுல் அவனையும் அவன் படைகளையும் ஒருநொடி யில் அதம்செய்து வந்திருப்பேன். அப்படி செய்யாமல் சும்மா யிருந்துவிட்டு இப்பொழுது மந்திராலோசனை செய்வது உன் அறியாமையின் காரியமேயாம். இப்பொழுதாயினும் எனக்கு விடைதந்தனுப்பனுல் அவர்களை எல்லாம் போர்செய்து வென்று என் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு உன்னெதிரே விடுவேன் என்று சொல்லி முடித்தான்.

அப்போது அருகேயிருந்த வேருெரு குமாரனுகிய இரணிய னெழுந்து வணங்கி! இச்சிறுவனை வெல்லும்பொருட்டு என் தமையனுகிய பானுகோபனை யனுப்புவது வீணேயாம் என்ருன். மற்றெருரு மகன் அக்கினிமுகாசூரன் வணங்கி நின்று என்னை அனுப்பினுல் அந்தப்பாலகன் முதலிய மற்றெல்லோரையும் வென்றல்லது இங்கு வரமாட்டேன், எனக்கு விடைதரவேண்டு மென்ருன்.

அதனைக்கேட்ட சிங்கமுகாசூரன் தன் தமையனுகிய சூர பன்மன் முகத்தை நோக்கி, அண்ணு உன் மந்திரிமாரும் உன் மக்களும் சொல்லும் வார்த்தைகளைச் செவியேற்று வீணுயழிய வேண்டாம். அந்தக்குமரனை சிறுவனென்றிகழத்தகாது அவன் பரமசிவனது நெற்றிக்கண்ணில் உதித்தவன். அவனுல் நமது குலமுழுவதும் நாசமடையும் இந்த அனர்த்தங்களெல்லாம் தேவர்களாலே உண்டாயின ஆகையால் தேவர்களைச் சிறை விட்டாயானுல் குமரநாயகன் இங்கே வந்து நம்மோடு போர் செய்ய நினையான், நமது சிறுபிழையையும் தன்னுளத்திற் கொள்ளமாட்டான். நான் சொன்னபடி நடந்துக்கொள்வது உனக்குத்தகுதியும் பெருமையுமாமென்று சொல்லிமுடித்தான்.

இப்படிச் சொன்ன சிங்கமுகாசூரனைச்சூரபன்மன் பார்த்து அதிககோபத்தோடு அடாதம்பி! நான் பரமசிவனைநோக்கித் தவஞ்செய்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையுமாளும் அரசுரிமை யையும், பெருஞ்செல்வமும், ஒருவராலும் அழிக்கப்படாத வச்

சிர தேகமும் பெற்றிருக்கிறேன். நீ எனக்குப் புத்திசொல்ல வேண்டுவதில்லை, இச்சிறுவனுக்கோ நானஞ்சித் தேவர்கள் சிறையினை விடுப்பேன். நீ சிங்கமுகன் என்று பேர்படைத்திருக் கிறாய்; உன்னிடத்துள்ளது நரியின் குணமேயன்றிச் சிங்கத்தின் குணமன்று. ஆகையால் நீ உன் நகரம்போய்ச் சேரலாமென்று கட்டளையிட்டான்.

அதன்பிறகு சிங்கமுகாசூரன் திகைத்து நின்று. இவன் நமது சொல்லை யிகழ்ந்தான்; இவனுக்கு முடிவுகாலம் நேரிட்டு விட்டது என்று தன் மனதில் தீர்மானித்துக்கொண்டு, தமைய னாகிய சூரனைநோக்கி, நான் செய்த பிழையைப் பொருத்தருள வேண்டும்; அந்த குமரன் இங்கே வருவானாயின், உடனே எனக்குத் தெரிவித்தால் நான் வந்து போர்செய்து அவனை வென்று உனக்கு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்குவேனென்று சொல்லி விடைப்பெற்றுத் தனது நகரத்தை யடைந்தான். சூரபன்மனும் தன் மக்கள் மந்திரிமார் முதலியவர்களை அவரவ ரிடங்களுக்கனுப்பிவிட்டுத் தான் பெருஞ்செல்வம் நுகர்ந்து கொண்டு இனிது வாழ்ந்திருந்தான்.

சூரபன்மன் வதை.

★

ஸ்துதி

"நாரண னென்னுந்தேவு நான்முகன் கவனு முக்கட்
பூரணன் றானுமாகிப் புவிபடைத் தளித்து மாற்றி
ஆரண முடிவுந் தேறா வாதியா யுயிர்கட் கெல்லாங்
காரண னாய மேலோன் கழலினை கருத்துள் வைப்பாம்."

முனிவர்களே! கேட்பீர்களாக, குமாரக்கடவுள் இரண்டா யிரம் பூதவெள்ளங்களுடன் ஆகாயமார்க்கமாகப் புறப்பட்டு இலங்காபுரியைக் கடந்து மகேந்திர நகரை அடைந்து அந்நகரம் பாபியாகிய அரக்கர்கள் வசிக்குமிடமாதலால். அவ்விடத்தில்

தங்குவது கூடாதென நினைத்து அதற்கடுத்த ஓரிடத்தில் தேவ மயனைக்கொண்டு ஓர் பெரிய நகரத்தை யுண்டாக்கி அதற்கு ஏமகூடம் எனப்பெயரிட்டு அதில் முருகக்கடவுள் தன்து பரிவாரங்களுடன் எழுந்தருளினர்.

இவ்வாறு தேவதேவன் எழுந்தருளியிருக்க, நாரதமகா முனிவர் சூரபதுமனிடம் சென்று, ஆசீர்வாதஞ்செய்து, நான் உனது குருவாகிய சுக்ராசாரிக்கு மிகுந்த அன்புடையவன். இராக்கதர்கள் க்ஷேமத்திலே அதிக சிரத்தையாயிருப்பவன். உமக்கு ஒன்று சொல்லவந்தேன், அதாவது உன்னிடமுள்ள தேவர்களெல்லாம் சிவகுமாரனாகிய முருகனிடம் சென்று உன் மேல் பலவித குறைபாடுகளைச் சொல்லிவருகிறார்கள். அவன் தான் மாயாபுரியில் உன் தம்பி தாரகனை கிரவுஞ்சகிரியோடு தொலைத்தவன். அவன்தான் பின்னர் உன்னிடம் பாலவீரவாகு வென்னும் தூதனையனுப்பினவன். இதோ இந்நகரத்திற்கு வடபால் பாடிவீடோன்று யமைத்துக்கொண்டு மிதமற்ற சேனைகளோடு எழுந்தருளி யிருக்கிறான் என்று கூறினர்.

இவைகளைக்கேட்ட சூரபதுமன் கோபாவேசமுற்று நாரதரே நன்று கூறினீர். அந்தச் சிறியபாலகனோ என்னை வெல்பவன்? என் தம்பி தாரகனை கிரவுஞ்சமலையோடு வென்ற பழிக்குபழி வாங்காது விடுவேனோ! என்மகன் பானுகோபனை யனுப்பி அப் பாலகனையும் அவன் சேனைகளையும் வெற்றிக்கொள்வதை நீரே பாரும் என்று சூரபதுமன் கூற, நாரதர் சூரபதுமனை நோக்கி இதுதான் தக்கது உன் யோசனை மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது. தாமதிக்காமல் உடனே செய்வாயாக என்று நாரதர் ஆகாய மார்க்கமாக சென்றார். உடனே சில தூதுவரோடிவந்து சூரபது மனைக்கண்டு முருகக்கடவுள் பூதவெள்ளங்களோடு ஓர் பாசறையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இருந்தனர் என்று கூறினர்.

சூரபதுமன் தன் குமாரனாகிய பானுகோபனையழைத்து அப்பா பானுகோபா! உன் சிற்றப்பனாகிய தாரகனைக் கொன்ற பாலசண்முகன் கடலையும், இலங்கையையும் கடந்து தன் சேனா சமுத்திரங்களோடு இந்நகரின் வடபால் வந்திருக்கின்றானும். நீ உடனே உன் சேனைகளோடு அக்குமரனை வெற்றிக்கொண்டு

வருவாயாக என்று விடைகொடுத்தனன். உடனே பானு கோபன் வீராவேசத்துடன் யுத்தசன்னுத்தனுய், ரதகஜ துரக பதாதிகள் புடைசூழ பல இராக்கத வீரர்கள் ஆரவாரிக்க ஜெய பேரி முதலிய வாத்தியங்கள் கோஷிக்க, பூமியதிரபுறப்பட்டான்

இதனைக்கண்ட நாரதமுனிவர் குமாரக்கடவுளிடஞ்சென்று தேவரீர் சேனைகளோடு இங்கு எழுந்தருளியிருப்பதை சூரபது மன் ஒற்றர்களால் கேள்விப்பட்டு தனது குமாரனுகிய பானுகோ பனை தங்கள்மேல் போருக்கனுப்பி யிருக்கின்ருன். பானுகோப னும் போர்க்கோலங்கொண்டு தன் படையுடன் வருகின்ருன். என்று கூறினர்.

குமாரக்கடவுள் நாரதர் கூறியவைகளைக் கேட்டு வீரவாகு தேவரை நோக்கி, நீ உடனே பூதவெள்ளங்களுடன் புறப்பட்டுப் போய், அப்பானுகோபனை சேனைகளுடன் வென்றுவருவாயாக வெனக்கட்டளையிட, உடனே வீரவாகுதேவர் குமாரக்கடவுளி டம் விடைப்பெற்று இலக்கத்தெண்மர் தன்னைப்புடைசூழச் சென்று பானுகோபனை எதிர்த்து அடா பானுகோபா! நின் வரவு கண்டே குமாரக்கடவுள் என்னையனுப்பினுர், நீ என்னுடெ திர்க்கலாமென, பானுகோபன் அடா ! உன்னையும் தேவர்களை யும் அந்த முருகனையும், கொல்லாமல் விடுவனே எனச்சபதங் கூறினன். இதற்குள் பூதவீரர்களும், அவுணவீரர்களும் ஆர வாரித்தெழுந்து சண்டை செய்தனர். இப்போரில் அவுண வீரர்களே நாசமாயினர். இவைகளைக்கண்ட பானுகோபன் ஆக்னேயாஸ்திர முதலிய பாணங்களை பூதவீரர்மீது பிரயோகித் தான். இதைக்கண்ட பூதவீரருள் சிங்கன் என்பவன் ஓர் தண் டாயுதத்தை விட்டு அப்பானுகோபனது தேரை அசையவொட் டாமல் நிறுத்தியதோடு, மகாவீரர்களாகிய அனலி, சண்டன் என்பவரையும், மற்றுமுள்ள இரண்டாயிரம் வெள்ளம் இராக்ஷச படைகளையும் நாசமாக்கினர், இவைகளைக்கண்ட பானுகோபன் மிகவும் வருந்தி இனி நாம் சும்மாயிருப்பதிற் பயனில்லை என்று வீராவேசத்துடன் தன் ஒற்றை வில்லைக்கொண்டே அம்புகளை பூதவீரர்கள்மேல் சரமாரியாக பொழித்தான். உடனே சரவணப் பெருமான் புறப்பட்டு பலவகையாக யுத்தங்களைச்செய்து பானு

கோபனது ரதம், புரவி, கொடி, படை, சேனை, முதலியவைகளை நாசமாக்கினர். இவைகளைக்கண்ட பானுகோபன் கோபமுற்று தனது மோகனாஸ்திரத்தை யெடுத்து மந்திரித்து விட்டனன் அதனால் பூதவீரர்களும், இலக்கத்தெண்மரும் மயங்கிச்சோர்ந் தார்கள். வீரவாகுதேவரும் புத்தித்தோன்றாது மயங்கி நின்றார் இந்நிலைமையைக்கண்ட பானுகோபன் இதுதான் சமயமென்று வில்லை வளைத்து பாணத்தை விடுத்து கொல்லத்தக்கதென ஆர வாரித்தெழுந்தான். இதனைக்கண்ட கந்தப்பெருமான் ஓர் அமோகாஸ்திரத்தை விடுத்து யாவரையும் மூர்ச்சைதெளியச் செய்தனர். மூர்ச்சைதெளிந்த வீரவாகுதேவர் பானுகோபனை எதிர்க்கத்தொடங்கினர். வீரவாகுதேவர் மிக்கக்கோபமுடைய வராய் கடைசியாய்க் கொல்லத்தக்க ஓர் சிவாஸ்திரத்தை எடுத்து வில்லிற் றொடுத்தார். இதனைக்கண்ட பானுகோபன் நமது வீரவித்தைகளும், மயாவித்தைகளும், வரப்பிரசாதமும் செல்லவில்லை, இப்போதோ வீரவாகுதேவர் சிவாஸ்திரத்தை வில்லிற்றொடுத்துவிட்டார். அதனை விடுவாராகில் எப்படியும் நம்மை கொன்றே தீரும் என ஆழ்ந்த யோசனைசெய்து தனது மாயையால் புறம்காட்டி ஓடிவிட்டான். பூதப்படைகளும் இலக் கத்தெண்மரும் வெற்றிமுழக்கத்துடன் சந்தோஷமாய் பாலசண் முகப்பெருமான் பக்கலிற் சென்று பகர்ந்தனர். அசுர வீரர் களில் உயிர்பிழைத்திருந்த சிலர் ஓடோடியுஞ் சென்று சூரபது மனைக்கண்டு தங்கள் குமாரராகிய பானுகோபன் யுத்தஞ்செய்து கொண்டேயிருந்து எங்கேயோ போய்விட்டார் தெரியவில்லை. பூதவீரர்களோ பானுகோபன் பயந்து புறங்காட்டிப் போயினன் என ஆரவாரித்துச் சென்றார்கள். சூரபத்மன் அன்றிரவு கடந்து மறுநாள் காலையில் ஆயிரம் வெள்ளம் அசுரப்படைகள் சூழ, சிவனிடம் பெற்ற சகல ஆயுதங்களையும் கொண்டு, ரதா ரூடனாகப் புறப்பட்டான். இதனை இந்திரனால் குமாரக்கடவுள் தெரிந்து தமது பூதப்படைகளுடன் ரதாரூடராய் போர்க்கள மடைந்தனர். இருதிறச் சேனைகளும் யுத்தத்தை நடத்தினர், பூதவீரர்கள் அவுணவீரர்களைக்கொன்று வெறுங்களமாக்கினர்.

இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் பூதவெள்ளத்தின்மேல் கோபா வேசத்துடன் எதிர்த்தனன். அதனால் சில பூதங்கள் இறந்தனர்

சில பூதங்கள் பலவிதமாக அலங்கோலமடைந்தும், திகைத்தும் நோந்தும் சோர்ந்தனர் பின்னர் பூதத்தலைவர்கள் எதிர்த்தனர். அவர்களையும் சூரபதுமன் அயரச்செய்தனன். பின்னர் நவவீரரில் திவாகரனென்பவனையும், வீரராக்கதன், வீரமமேந்திரன் என்பவர்களையும் சின்னுபின்னஞ்செய்தான். இதனைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் எதிர்க்க இவரையும் தேரின்மேற் சாய்த்தனன்.

இவைகளையெல்லாமறிந்த குமாரக்கடவுள் சூரபதுமன் எதிரேசென்று எதிர்க்க, அவர் வருவதைப் பார்த்த சூரபதுமன் உன்னோடுவந்த சேனைகளெல்லாம் ஒழிந்தன. உன் சேனைத் தலைவனாகிய வீரவாகும் சாய்ந்தனன் நேற்றுப்பிறந்த பச்சைப் பாலகனாகிய நீயோ என்னை வெல்லப்போகிறாய்? பாபம் உன் நகரையடைந்து உயிர்ப்பெற்று வாழ்வாயாக எனக்கூறினன். இதைக்கேட்ட முருகக்கடவுள், உன்னைக் குலத்தோடும் வேர் களையாது போகிறவனல்லன். உன் சேவகத்தைக் காட்டுமென சூரபதுமன் பலவித பாணங்களையும், வேல், ஈட்டி முதலிய ஆயுதங்களையும் விட, அச்சூரபதுமனது வில், தேர், சேனை முதலியவைகளையும் சேமத்தேர்களையும் அவனணிந்திருந்த பதக்கம் முதலியவைகளையும் நாசமாக்கினர். இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் குமாரக்கடவுள்மீது பிரமாஸ்திரம் விஷ்ணுவாஸ்திரம் என்பவைகளைவிட, அவைகளை முருகக்கடவுளது வேலாயுதம் ஒன்றே விழுங்கியது பின்னர் சூரன் சிவாஸ்திரத்தைவிட, அதனைக் குமாரதேவர் தமது கையிற் பற்றிக்கொண்டு அச்சூரபதுமனுக்குப் பலவிதமாக இதோபதேசங்களைச்செய்ய, அதனைச் சூரன் கேளாது நாளையதினம் வந்து போர்செய்வோமென மாயமாய் மறைந்து தேவமயனைக்கொண்டு பழையபடி நகரத்தைச் சிருட்டித்துக்கொண்டு மீண்டும் சேனைகளைத் திரட்டத்தொடங்கினன். சூரியனும் அஸ்தமித்தனன், குமாரக்கடவுள் தமது சேனைகளையும் எழுப்பிக்கொண்டு பாசறையை யடைந்தனர்.

இவைகளைத் தெரிந்த பானுகோபன் மாயையை அடைந்து தான் வீரவாகுதேவரால் மானமழிந்தவைகளைக்கூறி அழ இதனைக்கேட்ட மாயையானவள் விசனித்து கூறுகின்றாள்:-

"ஒவருந் தன்மையா லுயிர்கள் போற்றிடு
மூவரும் பகையெனின் முனிவர் தம்மோடு
தேவரும் பகையெனிற் சேணி லுற்றுளோர்
ஏவரும் பகையெனி னெங்ஙன் வாழ்தியால்"

"பிழைத்திடு கொடுநெறி பெரிதுஞ் செய்தலாற்
பழித்திறம் பூண்டனை பகைஞ ரிந்நகர்"
"அழித்தம ரியற்றிட வவர்க்குத் தோற்றனை
இழைத்திடும் விதியினை யாவர் நீங்கினர்" (ஸ்காந்தம்)

வேதநெறியைக்கடந்தாய்; தேவர், முனிவர், சித்தர், தபசிகள், முதலிய எல்லோருக்கும் இடுக்கணுண்டாக்கினாய்; மும்மூர்த்திகளையும் பகைத்தனை; உலகம் பழிக்க உடம்பெடுத்தாய், பகைவர்களுக்குப் பயந்து புறமுதுகுமிட்டாய் உன் தலைவிதியை யார்தான் வெல்லக்கூடும்? அடா என்மகன் சூரன்பெற்ற செல்வமே உனக்கு வேண்டியதென்ன, பானுகோபன் யாவையும் வெல்லக்கூடிய ஓர் படைவேண்டுமென, மாயையானவள் ஓர் மாயாஸ்திரத்தைச் சிருட்டித்துக்கொடுத்து குமாரக்கடவுளையும், அவரது தூதர்களையும் வாயுவேகமாகச்சென்று உணர்வையழித்துச் சுற்றும். இன்றைக்கு உனக்கே வெற்றியாம் எனக் கூறிச்சென்றாள், அம்மாயாஸ்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு பானுகோபன் இருபதினாயிரம் வெள்ளம் சைனியங்களோடு வந்து எதிர்த்து வீரவாகு தேவர்மேல் பல பாணங்களையும், நாகாஸ்திரம், கருடாஸ்திரம் முதலிய தெய்வப்படைகளையும் யேவ, அவைகளனைத்தையும் வீரவாகுதேவர் கண்டித்து அசுர வெள்ளங்களையெல்லாம் நாசமாக்கியதோடு அப்பானுகோபனது தேர், படை, முதலியவைகளையும் நாசமாக்கினர், இதையறிந்த பானுகோபன் மாயையினால் வானத்தில் மறைந்துகொண்டு மாயையினாற் கொடுத்த மாயாஸ்திரத்தை தியானஞ் செய்துவிட, அம்மாயாஸ்திரம் வீரவாகுதேவருடைய சேனைகளையெல்லாம் கட்டிக்கொண்டுபோய் கடலில் விட்டது. இதனைக் கண்ட முருகக்கடவுள் வேற்படையைவிட அது கடலிற்கிடந்த வீரவாகுதேவர் முதலியவர்களை யெழுப்பி, மாயைப் படையின் வலியைக்கெடுத்து முருகப்பெருமான் திருக்கரத்தில் வந்து சேர்ந்தன.

வீரவாகுதேவர் பானுகோபன் தலையை அறியாமல் உயிர் வாழேனெனச் சபதங்கூறி, அச்சூரனது மகேந்திரநகரம் அழியும்படி ஆக்னேய ஸ்திரத்தையும், வாயுவாஸ்திரத்தையும் விட அவ்வஸ்திரங்கள் அம்மகேந்திரம் பற்றியெறியும்படி செய்தன. இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் சத்த மேகங்களையும் மழைப்பெய்ய செய்து அவிப்பதைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் வடவாமுகாக்கினியஸ்திரத்தை விட்டு சத்தமேகங்களும் விருந்து கடலிற் புகச் செய்தனர். இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் தன் மகனாகிய இரணியன் சமீபத்தில் கோபத்தோடு நின்று யோசிக்கலாயினன்.

இரணியன் யுத்தம்.

இவ்வாறு தகப்பனாகிய சூ ர ப து ம ன் ஆலோசிப்பதைப் பார்த்து, மனந்தாளாதவனாகி, அண்ணா! நாம் தேவர்களைச் சிறையிட்ட பாவமே நமது உயிர்களும், நமது செல்வங்களும் எப்படியும் அழியத்தக்கதேயாம் நமக்கு வேண்டிய வரங்களையும் வாழ்வையும் கொடுத்தருளிய சிவபெருமானது திருக்குமாரன் மீது போருக்குச் செல்வது அழகேயல்ல. அம்முருகன் ஓர் பாலகன் என்று நினைப்பது தவறாகும். ஆகையால் அச்சிவசண்முகத்தை எதிர்த்து அழிவதைப்பார்க்கிலும் நாம் அனைவரும் அவரது திருவடியில் வீழ்ந்து, தேவர்களைச் சிறைவிட்டு, வணங்குவோமாயின் அக்குகப்பெருமான் மேலும் நம்மைக் காத்து வேண்டிய வாழ்வும், வரமும், வளனும் உதவுவார் என்பதைக் கேட்ட சூரபத்மன் கோபமுற்று பலவிதமாக தூஷித்தனன். இதனைக்கண்ட சூரபத்மன் குமாரனாகிய இரணியன் அண்ணா அபசாரம் என்னாற்றெரிந்ததேதோ சொன்னேன், அவைகளை மன்னிக்கவேணுமென்று சொல்லி, சூ ர ப த் ம ன் இஷ்டப்படி யுத்தகோலத்துடன் அனேக சேனைகளோடு வீரவாகுதேவரை எதிர்க்க, இரணியன் வீரவாகுதேவரால் தன் தேர், படை, சேனைகள் முதலிய யாவுமிழந்து ஒன்றும் கூடாதவனாகி தன் மாயையினால் அருவமாய் மறைந்து மீனுருக்கொண்டு கடலில் ஒளிந்துக்கொண்டான். அன்றிரவு கழித்து செய்திகளைத் தெரிந்த சூரபதுமன் கோபங்கொண்டு தன் வேறொரு குமாரனாகிய அக்கினிமுகனை யனுப்பினான்.

அக்கினிமுகன் வதை.

அக்கினிமுகாசூரன் அனேக இராக்கத சேனைகள் சூழ மிக்க கோபாவேசத்துடன் போர்க்கள மடைந்தான். அசுரப்படைகளும் பூதப்படைகளும் கைகலந்ததில் அவுணப்படைகள் அதோகதியாயினர். மேகன், சோமன் முதலினோரோடு, அக்கினிமுகன் எதிர்த்து வீரவாகுதேவரால் நிரபராதியாய் நின்றான். அக்கால் தன் குலதேவியாகிய காளியை அக்கினிமுகன் தியானிக்க, காளி பிரசன்னமாகி வீரவாகுதேவரை எதிர்த்து தம்மால் ஒன்றும் முடியாமல் அபயமிட்டோடியதன்றி. அவ்வீரவாகுதேவர் அவ்வக்கினிமுகாசூரன் தேர், வில், முதலியவைகளை பொடிபடச்செய்து தலையையும் அறிந்துத்தள்ளினார். இதைக் கண்ட அக்கினிமுகாசூரனோடுவந்த சில அவுணர்கள் கோபாவேசத்துடன் போர்செய்தொழிந்தனர். அக்கினிமுகாசூரன் இறந்ததை அவன் தூதர்கள் சென்று சூரபதுமனிடம் விண்ணப்பித்தனர்,

மூவாயிரவர் வதை.

இதனைக்கேட்ட சூரபதுமன் வருந்துகையில், அச்சூரபதுமன் மக்களாகிய மூவாயிரவரும் தந்தையின் எதிரேவந்து வணங்கி, விடைப்பெற்று அனேக சேனாசமுத்திரங்களுடன் சென்று, மிகவும் கொடிய யுத்தத்தைச்செய்ய பூதப்படைகள் சோர்வதைக்கண்ட விஜயன் என்பவன் குமாரக்கடவுள் கொடுத்த வைரப்படையை அம்மூவாயிரவர்கள்மேல் யேவினன் அவ்வைரப்படை அவர்கள் மாயாஸ்திரத்தையும் அம்மூவாயிரவரையும் நாசம் செய்தன. இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் கோவென்றழுது வருந்துவதாயினன்.

தருமகோபன் வதை.

இதனைக்கண்ட தருமகோபன் சூரபதுமன் மனதைத்தேற்றி விடைப்பெற்று, நாற்பெரும் படைகளும் புடைசூழ போர்க்களங் குறுகி பூதப்படைகளை யெதிர்த்து வீரவாகுதேவரால் யாவுமொழிந்து, அவரது திருவடியினால் உதைப்பட்டிறந்தனன்,

பானுகோபன் வதை.

சூரபதுமன் விசனிப்பதைப் பார்த்த பானுகோபன் தன் தந்தையை வணங்கி அளவற்ற சைனியங்களோடு சென்று பூதகணங்களையும், இலக்கத்தவரையும், நவவீரரையும் எதிர்த்து பலவாருக யுத்தங்களைச்செய்து ஒன்றும் பயன்படாது வீரவாகு தேவரால் வெட்டுண்டிறந்தனன். இவைகளைத்தெரிந்த சூரபது மன் பலவிதமாகப் பிரலாபித்தழுது பானுகோபனுக்குச் செய்ய வேண்டிய இறுதிகடன்களனைத்தையும்செய்து, அவனுடம்பை சேமித்து வையுங்களென்று சொல்லிவிட்டு ஆயிரமுகமும் ஈரு யிரம் கைகளையும் உடைய சிங்கமுகனைநோக்கி சூரபதுன் நீஉன் னுடைய சேனுசமுத்திரங்களோடு சென்று அச்சிறுவனுகிய பாலசண்முகனையும் அவனது சேனைகளையும் நாசப்படுத்திவருக எனக்கட்டளையிட்டனன்.

சிங்கமுகாசூரன் வதை.

சிங்கமுகாசூரன் தன் அண்ணன் கூறியபடி அனேக இராக்கத வீரர்கள் புடைசூழப் யுத்தசன்னுத்தாய் புறப்பட்டு அனேக பூதவீரரை கடிந்தும், அறைந்தும், உதைத்தும் பிசைந் தும் கோன்ருன். சிங்கமுகாசூரனது சேனைகளையும் தேர், கரி, பரி முதலியவைகளையும் நவவீரர்கள் நாசமாக்கியதன்றி. அவன் மக்களையும் கொன்றனர். பின்னர் குகப்பெருமான் வச்சிரா யுதத்தை விடுத்து சிங்கமுகாசூரனைக்கொன்று, தேவதுந்துமி முழங்க, அமரர் மலர்மாரிபொய்ய, நவவீரரும், இலக்கத்தெண் மரும் புடைசூழ பாசறை வந்துசேர்ந்தனர். இச்செய்தியை சில அசுரர்களால் சூரபதுமன் கேட்டு துக்கத்திலாழ்ந்தினன்.

சூரபன்மன் வதை.

★

சூரபதுமன் ஒருவகையாய் மனந்தேர்ந்து பல அண்டங் களிலுமிருந்து பலகோடி சேனைகளைத் திரட்டி எழுபதாயிரமென் னுந் தொகைகொண்ட சிங்கம், குதிரை, பூதம் என்பவைகளைப்

பூட்டிய தேரின்மீது சென்று போர்க்களமனுகினன். குகப்பெருமானும் தமது பூதவீரர் முதலியவர்களோடு யுத்தகளமடைந்தனர். இருதிரத்தோரும் எதிர்த்ததில் பூதவீரரில் பலர் மாண்டனர். இலக்கத்தெண்மரில் பலர் தோற்றேடினர், வீரவாகுதேவர் அவுணப்படைகளை அலைத்தழித்து வருவாராயினர் முருகக்கடவுளோ சரமாரியாக பாணங்களை விடுத்து இராக்கத சேனைகளைக்கொன்று பிணக்குவியலாக்கினர். இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் பாணவருஷம் பொழிய வீரவாகுதேவர் நீங்கிய இலக்கத்தெண்மரும் இரியல் போயினர். வீரவாகுதேவரும் மூர்ச்சித்து முருகக்கடவுளையடைந்தனர். குகப்பெருமான் நானுவித போர்புரிந்து சூரபதுமன் பாணங்களையெல்லாம் சின்னுபின்னமாக்கினர், பின்னர் சூரபதுமன் தேர்முறிந்து பாதாளம், சத்தியலோகம், வைகுந்தம் முதலியவிடங்கள் சென்ருன். இவ்வாறு சூரன் செல்லுமிடந்தோறும் குகப்பெருமானுஞ்செல்ல ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடாதவனுய், பலவாறு எண்ணியெண்ணி வருந்தி கடைசியாய் சிவபெருமாஞர் கொடுக்கப்பட்டிருந்த மாயா சக்தியையுடைய மனேவேகத்தேரை நினைய, அதுவரக் கண்டு அத்தேர்மீதேரி, முன்னே முருகப்பெருமான் அடைத்திருந்த அண்டக்கதவைப் பாணங்களாலுடைத்து வழியுண்டாக்கி அண்டத்திற்கப்புறத்திருந்த அவுணப்படைகளை அழைக்க அப்படைகள் முருகக்கடவுளின் சமீபத்தில் நெருங்கின அவைகளை சரவணேற்பவன் திருக்கடைக் கண்ணேக்கால் இருந்தயிடந் தெரியாதொழித்தனர். இதைக்கண்ட சூரபதுமன் தனக்கு சிவபெருமான் கொடுத்திருந்த சக்கரமொன்றை குகப்பெருமான்மீது விடுத்தனன் அதைக் குகப்பெருமான் தமது திருக்கரத்திற் பிடித்துக்கொண்டனர், பின்பு சூரபதுமன் மாயையினுற் பலவுருவங்களைக்கொண்டு போர்புரிய தலைப்பட்டான். அதனைப் பாலசண்முகன் ஞானஸ்திரத்தைவிட்டு அம்மாயை அனைத்தையும் கெடுத்தனர். இச்சமயம் சூரபதுமன் தன்னந் தனியாய் ஒன்றும் புத்தியிலெட்டாது தன் தாயாகிய மாயயை நினைந்து, நடந்தவைகளைக்கூறி இறந்தார் யாவரையும் எழுப்பும் வகையைக் கேட்டனன். மாயையும் பெரும்புறக்கடலுக்காப்பாலுள்ள சஞ்சீவி மலையைக்கொண்டு முடிக்கவென மறைந்தனள்

சூரபதுமன் தாயின் கட்டளைப்படி இந்திரஞாலத் தேரையனுப்பி சஞ்சீவிமலையைக் கொணர்ந்து போர்செய்யத் தொடங்கிய நாள் முதல் அன்றையவரை இறந்தார் யாவரையும் எழுப்பினன். இதைக்கண்ட கந்தப்பெருமான் தமது சிவாஸ்திரத்தை விடுக்க அச்சிவாஸ்திரம் யாவரையும் அழித்து செவ்வேள் திருக்கரத்தி லமர்ந்தன. சூரன் தன் இந்திரஞாலத்தேரை விடுத்து வீரவாகு தேவருள்ளிட்டாரை மயக்கி அண்டமுகட்டிற் கப்புறம்விடக் கட்டளையிட, இதனைக்கண்ட முருகன் ஒருபாணத்தைவிடுத்து யாவரையும் தம்மிடம் சேர்த்தனர். அன்றி அச்சூரபத்மனது மாயா ஜாலங்களையும் நிலைகுலையச்செய்து, பின்னர் அச்சூரன் மலைபோலும், கடல்போலும், மரம்போலும், பூதம்போலும், ஏக காலத்தில் பலதிசைகளும் பலஉருவமாக நின்று போர்செய்வ தைக்கண்ட சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் தமது பாணங்களால் தனித்தனியே சிதைத்து, அச்சூரனது பேராற்றலை குமாரக்கட வுள் தெரிந்து அடா சூரபதுமனே! நீ பலவுருவங்களைக் காட் டுகின்றாய் நமது உருவத்தையுங் காண்பாயாக என்றுகூறி சரா சரங்களும் தன்னையன்றி வேறில்லாத ஒப்புயர்வற்ற பேருருவந் தாங்கி, ஆயிரங்கோடி சூரியர் ஒன்றுகூடியது போன்ற ஓர்வடி வமாய், அழகெலாந்திரண்டு வந்ததுபோலும் அமுதக்கிரணங் கள்வீச, பச்சிளங்குழவிபோன்ற பாலரூபமாய் நின்றார், இதனை கண்ட சூரபதுமன் முருகக்கடவுளின் நிஜவுருவத்தை நேரிற் கண்டதும் மனமுருகி ஆராமை மேலீட்டினால் இவனை ஓர் பால கனென்றெண்ணி மோசம் போனேனே, இவன் பெருமையை தூதாகவந்த வீரவாகுதேவரும், என்தாயாகிய மாயையும், என் தம்பியாகிய சிங்கனும், மற்றவர்களும் கூறியவைகளனைத்தை யும் உணராமற் போனேனே! இவனது திருவுருவத்தைக் காண வல்லர் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்? நான்செய்த தபோ பலத்தினாலும், நான் பெற்ற வரத்தினாலுமல்லவா சிறிது காணப் பெற்றேன்! இவன் திருவுருவைக் கண்டபோதே என் அகந்தை களெல்லாம் எங்கொளிந்தனவோ, பின்பு என்மாயை முழுவதை யும் ஞானசக்தியினாற்போக்கி, அதன்பின்னன்றோ நிஜவடிவத் தைக்காட்டியருளினான்! நான் செய்த தவமே! என் புண்ணி யமே! என சூரன்தேகம் புளகாங்கிதமுற, மயிர்க்கூச்செரிய தேம்பித்தேம்பி யழுது, ஆனந்தக்கண்ணீருகுத்து மெய்மறந்து,

நாக்குழறி, அன்புமேலீட்டின் அயர்வுண்டாகி பலவாருக தன் உள்ளுக்குள்ளாகவே யோசிக்கின்ருன்.

"சூழதல் வேண்டுந் தாங்கள் தோழதிடல் வேண்டுமெங்கை
தாழதல் வேண்டுஞ்சென்னி துதித்திடல் வேண்டுந் தானு
வாழதல் வேண்டுந் தீமை யகன்றுநா னிவரீக்கா ளாகி
தாழதல் வேண்டும் நெஞ்சந் தடுந்தது மான மொன்றே"

உலக முதற்காரணராக விளங்கும் இந்தப் பிரம்மத்தைத் தான் நமது பாதம் வலஞ்செய்யவேண்டும், இவனைத்தான் நமது கைகள் கும்பிடவேண்டும் இவனைத்தான் நமது தலைகள் வணங்கவேண்டும், இவனைத்தான் நமது நாவு தோத்திரஞ் செய்யவேண்டும், நமது மனமானது இவனைத்தான் தியானித்து வாழவேண்டும், இவனுக்குத்தான் நாம் அடிமையாய் இருத்தல் வேண்டும் வேறே வழியில்லை. இன்னொரு சமயம் வாய்ப்பதரிது என்ருலும் மனதினிடத்தில் மானம் என்னும் ஒரு பாவம் வந்து தடுக்கின்றதே! இப்போது நாம் தேவர்களை சிறையினின்று விடுதலை செய்துவிட்டு இப்பரமாத்மாவை நாம் சரணகதி அடைவோமாகில் நாம் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை அரசாக்ஷி செய்த கீர்த்தியும் நமது வீரத்தன்மையும் என்னவாகும்? அற்பர்களைபோல் பின்னடைந்து இந்த உடம்பையும், உயிரையும் போற்ற நாம் நினைப்பது நம்முடைய செயலுமல்ல, அதனாலாகும் பயனுமில்லை ஆகையால் தளர்வது கூடாது, அம்முருகனேடு யுத்தஞ்செய்தே தீரவேண்டும் என்று சூரபதுமன் முன்னும் பின்னும் தோன்றவொட்டாத ஆலகால விஷம்போன்ற ஓர் இருளுருவத்தை கொண்டான். தேவர்கள் வேண்டுதலால் குமாரக்கடவுள் தமது ஞானசக்தியை ஏவி அச்சூரபதுமனை இருபிளவாகப்பிளந்து வரும்படி கட்டளையிட்டனர். இவ்வேலாயுதத்தைக்கண்டவுடன் அச்சூரனது மாயைகளெல்லாம் ஒழிந்தன. சூரன் நடுகடலிற்சென்று அண்டமுகடளாவ அடிபாகத்தில் தழைத்து பூத்துக் காய்த்து மேற்பாகத்தில் வேர்களும் மரங்களுமாக சர்வ உலகங்களும் நத்தளிக்க ஓர் பிரம்மாண்டமான மாமரமாகி நின்ருன்,

வேலாயுதமும் தொடர்ந்துசென்று அம்மரத்தைச்சிதைத்து அச்சூரபதுமன் மார்பின் நடுவிற் புகுந்து இருபிளவாகப் பிளந்து

ஆகாயகங்கையிற்படிந்து முருகக்கடவுள் திருக்கரத்தில் வந்து சேர்ந்தன. இருபிளவாகிய சூரபதுமன் ஒரு பிளவு சேவலும், மற்ருேர் பிளவு மயிலுமாக உருக்கொண்டு ஞானசத்திதரன்மீது போருக்கெழுந்து ஆரவாரித்துவந்தன, இவைகளைக்கண்ட குமாரக்கடவுள் கருணைகூர்ந்து மயிலை தமக்கு வாகனமாகவும், கோழியைக் கொடியாகவும் இருக்கக்கட்டளையிட்டனர்.

சூரபதுமன் சேவலு மயிலுமாகி அறுமுகச் சிறுவனையடைந் ததைக்கேட்ட பதுமகோபன் ஆவிதுறந்தான். அவன் மனைவியர் கள் தீப்புகுந்தொழிந்தார்கள். முன்பு கடலிற்சென்ருெளித்த இரணியன் இவைகளைத்தெரிந்து பலவாறு புலம்பி வேறுவழி யின்றி சிவபெருமானைநாடி தவத்திற்குச் சென்ருன். இப்பால் முருகக்கடவுள் வீரவாகுதேவரை விடுத்து தேவர்களை சிறை விடுத்து முன்னர் சூரபதுமன் தேவலோகத்தினின்று கொள்ளை கொண்டுபோய் தன் நகரத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்த காம தேனு. சிந்தாமணி, சங்கு, சக்கரம், சங்கநிதி, பதுமநிதி முதலிய பொருள்களையெல்லாம் திருத்தணிகைக்கு எடுத்து அனுப்பினர். அப்பால் குமாரக்கடவுள் அச்சூரபதுமன் அரசு புரிந்த மகேந்திர நகரை வருணனைக்கொண்டழித்து, கடலுக் கிரையாக்கிவிட்டு இறந்த தமது சேனைகளில் மற்றவர்களையும் எழுப்பிக்கொண்டு, நவவீரர், இலக்கத்தெண்மர், பூதவீரர் முதலியவர்களோடு கடலையும். இலங்கையையுங்கடந்து தேவர் கள் கொண்டாட திருச்செந்தூரை யடைந்து வீற்றிருந்து, அங்கு ஓர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்திருந்து, சில காலஞ்சென்று, தனது பரிவாரங்களுடன் தேவர்களெல்லாம் புடைசூழ திருப்பரங்குன்றத்தை யடைந்து அங்கு தேவர்கள் வேண்டுகோளால் தேவமயனுற் சிருட்டித்துக்கொடுத்த திருக் கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

காளி ஐயனர் வாகனங்கள்.

முன்னே சிவபெருமானுல் சாபத்தை யடைந்து சூரபதும னுக்குத் தம்பிகளாயிருந்த தாரகனும் சிங்கனும் ஸ்ரீநந்திதேவரது திருவருளால் சிங்கன் சிங்கமாகி, காளியம்மைக்கும், தாரகன் யானையுருவாய் ஐயனரப்பனுக்கு வாகனங்களாகி வாழ்ந்துக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் நால்வர் கோரிக்கைகளும் நிறைவேறின.

தெய்வயானையம்மையார் திருமணம்.

ஸ்ரீ ஆறுமுகப்பெருமான் திருப்பரங்கிரியில் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது இந்திரன் தன் பகைவர்களாகிய இராக்கத பூண்டைக் கருவறுத்து தேவர்களையும், தேவலோகத்தையும், தன்னையுங் காத்தருளிய முருகப்பெருமானுக்கு தன் அன்பு மேலீட்டினால் தன் குமார்த்தியாகிய தெய்வயானை அம்மை யாரைத் திருமணஞ்செய்ய நினைந்து, சரவணோற்பவன் கட்டளை ப்படி தேவர்களும், பூவுலகத்தில் முசுகுந்தச் சக்ரவர்த்தி முதலிய அசுரர்களும் சூழ்ந்திருக்க, வேதவேதங்களெல்லாந் தேடுதற்கரிய நம் இளைய பிள்ளையாருக்கும் தெய்வயானையம்மை யாருக்கும் சகல ஆடம்பரங்களுடன் திருமணஞ் செய்துவைத் தான், பின்னர் குமாரக்கடவுள் தெய்வயானை யம்மையாருடன் கைலாயம், வைகுந்தம், சத்தியலோகம், அளகாபுரி, இந்திரபுரி முதலிய தேவலோகங்களை யடைந்து, அங்கே சூரபதுமனால் சிதைந்து கிடைந்தவைகளெல்லாம் முருகக்கடவுள் புதுப்பித்துக் கொடுத்து தேவர்களையெல்லாம் தங்கள் தங்கள் இடங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு, பூலோகத்திற்கு வந்து கந்தவெற்பில் தெய்வ யானை யம்மையாரை நிறுத்திவிட்டு தம்து பரிவாரங்களுடன் புறப்பட்டு திருத்தணிகை அடைந்து தனித்திருந்தார்,

பிரமன் அருள்பெறும் படலம்.

மறைகளுந் தேவர் யாரு மாலயன் முதலினோரு
மறைதரு முலகம் யாவு மறியொணா னாகிநின்ற
இறைவனை யாராவந்த யீசனே தணிகைவேளே
அறுமுகப் பிரம மேயெம் மாருயிர்த் தலைவா போற்றி

நைமிசாரண்ய முனிவர்களே! இதுவரையில் தெய்வத்திரு வாகிய சண்முகப்பெருமான் சூரபதுமன் முதலிய இராக்கதர் களை வென்று தேவர்களைக் காத்தருளிய திருவிளையாடல்களைக் கூறிவந்தேனன்றோ! இனி அத்தேவர்களை அச்சூரபதுமன் முதலினோரால் கவர்ந்த பொருள்களைப் பெற்று தங்கள் வாழ்வை யடைந்தவைகளையும் கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களாக,

நமது குமாரக்கடவுள் சூரனோடு போர்புரிந்து அச்சூரபது மனை இருகூருகப் பிளந்து மயிலும் சேவலுமாகக் கொண்டு தேவர்களைச் சிறைவிடுத்து, தெய்வயானையை மணஞ்செய்துக் கொண்டு, அம்மையாரைக் கந்தகிரியில் நிறுத்திவிட்டு திருத் தணிகையில் வந்திருக்குங்காலத்தில், பிரமதேவன் தனது சத் தியலோகத்தில் தன்னிடமிருந்த வே த ம் முதலியவைகளைக் காணுதவனுகி, தன் நாயகியாகிய சரஸ்வதியோடு தணிகைக்கு வந்து சேர்ந்து தான் முன்னர் அத்தணிகை மலையின் கீழ்திசை யில் ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி அதன் சமீபத்தில் சிவலிங்கப் பிர திஷ்டைசெய்து பூசித்து அருள்பெற்றுனன்றே அவைகளையும் அங்குள்ள நந்தி தீர்த்தம், குமாரதீர்த்தம், முதலியவைகளையுங் காட்டி, அவைகளையெல்லாம் பூசித்து, அத்தணிகையின் பிர பாவங்களையும் கூறினன். இவைகளைக்கேட்ட சரஸ்வதியார் ஆனந்தமுற்று பலவகையாகத்துதித்து ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி அதில் மூழ்கி, அங்கு ஓர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித் தனள் பின்னர் பிரமனும், சரஸ்வதியும் கு மா ர க் க ட வு ளை யடைந்து பலவாருக துதித்து, இதோ வேலும் மயிலுமாகவுள்ள சூரபதுமன் எங்கள் சத்தியலோகத்தை அலங்கோலமாக்கி, எங்கள் முக்கியமான வே த ம் முதலிய பொருள்கள்யாவுங் கொள்ளைகொண்டு எங்களையுங் குற்றேவல் செய்யக் கொண்டா னல்லவோ ! எங்கள் பரிதாபங்களைச் சகியாது, எங்களைக் காக் கும் பொருட்டன்றே ஆறுமுகமாய் வேருேர் மூர்த்தியைப்போல் திருவுருக்கொண்டுவந்து அவ்வசுரர்களை நாசமாக்கி எங்களைச் சிறைவிடுத்து, எங்கள் பதவிகளையும் கொடுத்தீர்களன்றே ! அவ்வசுரேந்திரன் கொள்ளைகொண்ட எங்கள் பொருள்களெல் லாம் இத்தணிகையின்கண் வைத்திருக்கின்றீ ரன்றே ! அவை களையும் எங்களுக்குக்கொடுத்து எங்களை ஈடேற்றவேண்டும் ஐயனே ! என்று மிகவும் வருந்தி கேட்க,

வடிவேலா மாகியன்பர் மனத்தினும் புறம்புமாகி
அடியவ நருவந் தாங்கி யடியவ ரோடுதே லாவி
அடியவர்க் கேவல் செய்து அடியார்பா லிருக்த மன்பின்
கடிகோணற் கடம்பு வேய்ந்த கந்தவேள் கண்டான் வந்தான்

ஆறுமுகப்பெருமான் கண்டு, அவர்கள் வேண்டியவை களைக் கொடுத்து, இன்னும் யாதுவேண்டுமென, பிரமதேவன் அடியேன் முன்னர் உண்டாக்கிய தீர்த்தத்திற்கு பிரமதீர்த்த மெனவும், யான் பூசித்த லிங்கத்திற்கு பிரமேச்சுரர் எனவும் வழங்குமாறு அனுக்கிரகஞ் செய்ததுபோல், சரஸ்வதியினுற் பூசித்த லிங்கத்திற்கு சரஸ்வதீச்சுரர் எனவும், இவளாலுண் டாக்கிய தீர்த்தத்திற்கு சரஸ்வதி தீர்த்தமெனவும் வழங்குமாறு அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும் அன்றி, சரஸ்வதி பூசித்த தின மாகிய இந்த மார்கழி மாதத்தில் திருவதிரை நக்ஷத்திரத்தில் இந்த சரஸ்வதி தீர்த்தத்தில் மூழ்கிஞேரும், சரஸ்வதீச்சுரரைப் பூசித்தாரும், இதனோடு தேவரீரையும் வழிபடுவோர்களுக்கு பிரவாமுத்தியையும் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க குமாரக்கடவுள் அவ்வாறே ஆகுகவெனக்கூறி மறைந்தனர் எனச் சூதபுராணிகர் கூறினர்.

நாரணன் அருள்பெறும் படலம்.

★

எண்சீராசிரிய விருத்தம்.

அளவையெலாங் கடந்தனைத்து மாகி வேருய்
அன்பரன்பி னுள்ளொளித்தாங் கவர்க்கு வேண்டும்
வளமனைத்து முதவுமின்ப வடிவே மூவர்
வாழ்த்துமருட் கடலேயிங் ககில கோடி
தளராமே தணிகையெழின் வரைமீ தோங்குந்
தயவேயெந் தவத்திருவே கடம்பு வேய்ந்த
இளமதியி னெழிலிலவு வடிவேற் சங்கை
யெந்தாயெம் மாறுமுகத் தேவ தேவே.

விபூதி ருத்ராக்ஷதாரிகளாய் சிவசொரூபமாக விளங்கும் மாதவசிரேஷ்டர்களே! இப்போது பிரமதேவன் சரஸ்வதியோடு அருள்பெற்றதைக் கூறினேன்! இனி இரக்ஷிப்புக்கர்த்தாவாகிய மகாவிஷ்ணுவுக்கு நமது கருணைநிதியாகிய கந்தப்பெருமான் திருவருள் செய்ததைக் கூறுகின்ருேம் கேட்பீர்களாக.

முன்னே சூரன், பதுமன், சிங்கன், தாருகன் என்று சொல்லிய நான்கு அசுரர்களில் தாருகன் என்பவன் தேவலோகத்தை அலங்கோலமாய் அழித்துவருஞ் சமயத்தில் தேவர்களெல்லாம் மகாவிஷ்ணுவிடஞ்சென்று முறையிட்டழுதனர், இவைகளைத் தெரிந்த ஸ்ரீதரன் கோபமுற்று, சில தேவர்கள் புடைசூழ கருடவாகனரூடராய்ச் சென்று, அத்தாருகாசூரனோடு பலவிதமாகச் சண்டைசெய்தும், பாணவருஷங்களைப் பெய்தும், ஒன்றும் பயன்படாதுபோகவே, தனது கையிலிருந்த சக்ராயுதத்தைக் கடைசியாகப் பிரயோகித்தார். அச்சக்ராயுதம் அத்தாருகன் முன் ஒன்றுஞ்செய்யக்கூடாததாய் வலியிழந்து, அவன் கழுத்தை அறிவதற்குப் பதிலாக அவன் கழுத்தில் ஓர் மாலையைப் போல் தங்கி ஓர் சிறந்த ஆபரணம்போலிருந்துவிட்டன. இதனைத் தாருகன் கண்டு அத்திருமால் அறியாவண்ணம் மறைந்திருக்கச்செய்தான். மகாவிஷ்ணு நெடுநேரம் பார்த்தும் சக்கரம் வராமையினால் அயர்ந்து, நிராயுதபாணியாகி, அத்தாருகனுடைய சேனைகள் முன்னம் நிற்கக்கூடாதவராய் தோல்வியுற்று திரும்பி தனது வைகுந்தம் சென்றனர். தாரகன் தன் சேனைகளோடு தன் அரண்மனைக்குச்சென்று, கழுத்திலுள்ள சக்ராயுதத்தை தன்னால் கூடியமட்டும் எடுத்துப்பார்த்தும் அது வராமையால், சரி இதோர் கண்ட பூஷணமாக இருக்கட்டும் என விட்டுவிட்டான். அப்பால் சிலகாலம் பொருத்து ஆறுமுகப் பெருமான் போருக்கெழுந்து கிரவுஞ்சகிரியைப் பிளந்து தாருகனைச் சங்காரஞ்செய்து, தாருகாசூரனது கழுத்தில் அணிந்திருந்த சக்ராயுதத்தைக் கண்டு, இது திருமால் கையிலேந்தியிருந்த ஆக்ஞா சக்கரமல்லவா என எடுத்து தன்மார்பில் ஓர் பூஷணமாக அணிந்து சென்று. அதன்பின்னர் மற்றைய அசுரர்களை ஒழித்து, தணிகைமலையில் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

இவைகளைத் தெரிந்த மகாவிஷ்ணு வடிவேற் பெருமான் திருத்தணியிற் றங்கியிருப்பதையும், தேவர்கட்கெல்லாந் திருவருள் புரிவதையுங்கேட்டு ஆனந்தம்பொங்கி தணிகாசலத்திற்கு வந்து, அதன் சமீபம் ஓர் அழகிய இடத்தைக் கண்டு அங்கு சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து, ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி, சுத்தஞான விரத சீலராய். விபூதி ருத்ராக்ஷ சிவசின்னங்களைப்

பூண்டு, அனேககாலம் நிஷ்டைகூடியிருந்தனர், இதனைக்கண்ட கைலாசபதி ரிஷபவாகனரூடராய் காக்ஷிகொடுத்து நீ விரும்பிய வாறு சக்ராயுதம் பெறுவதற்கு ஸ்ரீ ஞானசண்முகனைக்கருதிப் பெறுவாயாக எனக்கூறி ஆசீர்வதித்து அந்தர்த்தானமாயினர்.

அதன்பின்னர் மகாவிஷ்ணு பரமசிவன் அருளித்த வண்ணம் தணிகைமலையை அடைந்து குமாரதீர்த்தத்திற் குளித்து சண்முகப்பெருமான் சந்நிதானத்துட்சென்று, சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து, கும்பிட்டு பலவாருக துதித்து, வலம்வந்து, கிரிப்பிர தக்ஷணஞ்செய்து அதன் மேற்றிசையில் முருகக்கடவுளைக்கோரி ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி, அதன் கரையில் ஓர் சிவலிங்கம் பிர திஷ்டைசெய்து, ஆராதித்திருந்து பின்னர் தன் உடம்பு முழுவதும் புற்றுமூடச் சிலகாலந் தவஞ்செய்திருந்தனர், அப்பாற் சிலகாலஞ்சென்று இத்தவத்திற் கிரங்கிய விசாகப்பெருமான் மயில்வாகனரூடராய் எழுந்தருளி தரிசனங்கொடுத்து, உனது தவத்திற்கு சந்தோஷித்தனம் உமக்கு வேண்டியது யாது ? என திருமால் ஆனந்தப்பரவசமுற்று ஆடிப்பாடி அனந்தமுறை வீழ்ந்துவீழ்ந்து கும்பிட்டு, அன்று தாருகன் என்னிடம் கவர்ந் தொழிந்த சங்கு, சக்கரம் முதலியவைகளை யான்பெற அருளல் வேண்டும். அன்றி அடியேன் உண்டாக்கிய இத்தீர்த்தமும், இச்சிவலிங்கபெருமானும் என்பெயரால் வழங்கவேண்டும். இத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, இச்சிவலிங்கத்தைப் பூசிப்பவர்கள் நோய் வாய்ப்படாது, புனிதராகவேண்டும் எனப்பிரார்த்திக்க, திருமால் விரும்பியவாறு வரங்களைக்கொடுத்து, சக்ராயுதமும் கொடுத்தருளி மறைந்தனர்.

அந்நாள்தொட்டு விஷ்ணுவினுல் பிரதிஷ்டைசெய்த லிங்கத்திற்கு விஷ்ணு லிங்கம் என்றும், அவ்விஷ்ணுவினுலுண்டாக்கிய தீர்த்தத்திற்கு* விஷ்ணு தீர்த்தமென்றும் பெயர் வழங்குகின்றது. பின்னர் திருமாலுக்குச் சண்முகப்பெருமான் காக்ஷி கொடுத்தருளிய நாளாகிய பங்குனி மாதம் உத்திர நக்ஷத்திரங்

---

* *விஷ்ணு தீர்த்தம்:— என்பது மலையின்மேல் மேற்பாகத்தில் குருக்கள்மார் வீடுகளுக்கு எதிரிலுள்ளது.*

கூடிய ஆதிவாரத்தன்று இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி விஷ்ணுவேஸ்வரரைப் பூசித்து, பின்னர் குமாரக்கடவுளையும் வழிபடுவோர் இஷ்டார்த்தங்களை யடைந்து, மேலான மோக்ஷ சம்பத்தையும் பெறுவார்களென்று சூதகபுராணிகர் கூறினர்,

இந்திரன் அருள்பெறும் படலம்.

★

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஒருபுலவன் சிரைவிடுத்தோர் வேடராகி
யொருபுலவர் தம்மையேய்த் தெழுதி நாவில்
ஒருபுலவர் பிழைமறுத்தோ ரியனூற் காட்டி
ஒருபுலவர் தமையென்றுஞ் சுமந்து தோளில்
ஒரு புலவர் தம்மைவழி மறித்துக் கும்பத்
தொருபுலவர்க் கிலக்கண நூ லோதி சங்கத்
தொருபுலவ ராகிமறைத் தமிழ்த்தே னல்கும்
ஓர்புலவ ராயகுக னிருதாள் போற்றி.

முனிவர்களே! இதுவரையில் குமாரதேவர் நாரணனுக்கருள் புரிந்த சரித்திரத்தைக் கூறினேன். இனி இந்திரனுக்கருள் புரிந்ததைக் கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களாக.

குமாரக்கடவுள் சூரபத்மனுதியரை நாசமாக்கிய பின்பு, தேவந்திரன் தன் அன்புமேலீட்டினுல் தனது குமாரத்தியாகிய தெய்வயானையை திருமணஞ்செய்வித்தன னன்றோ! அதன் பின்பு இந்திரன் தன்னிடமிருந்த சங்கநிதி, பதுமநிதி, சிந்தாமணி, காமதேனு முதலியவைகளை சூரனுதியர்கள் கொள்ளைக் கொண்டதனுற் காணுதவனுகித் திருத்தணிகைக்கு தென் திசையில் அங்கு ஓர் திருநகரத்தை உண்டாக்கி, அங்கு தவஞ் செய்யக்கருதி, ஓர் திர்த்தமேற்படுத்தி, அதன் கரையில் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து நெடுநாள் பூசித்து, பின்பு நிஷ்டைகூடி சிலகாலமிருந்தனர். இதனைக்கண்ட சிவபெருமான் இந்திரன் தவத்திற்கிரங்கி பிரசன்னராகி நீ நம்மைக் கோரியவைகளை திருத்தணிகையின்கண் நமது இளைய குமாரனை வேண்டிப் பெறுவாயாக வெனக்கூறி மறைந்தனர்.

இந்திரன் சிவாக்ஞைப்படி தணிகையை யடைந்து, குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, குமாரக்கடவுளை வணங்கி கிரிப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, சந்நிதானத்தின் தெற்கில் ஒரு சுனையிருப்பதைப் பார்த்து அதில் செங்கழுநீர் பூக்கொடிகளை நாட்டி, அச்சுனை யருகில் விநாயகக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டைசெய்து, செங்கழுநீர் மலரால் விநாயகரைப் பூசித்துவந்தனன். அதனால் அவருக்கு செங்கழுநீர் பிள்ளையார் எனத் திருநாமம் வழங்குகின்றன. இந்திரன் அச்சுனைக்கருகில் ஓர் சிவலிங்கம் ஸ்தாபித்து சிவ சுப்ரமணியக்கடவுளை நெடுங்காலம் பூசித்திருந்தனன். இதனை கண்ட சண்முகப்பெருமான் இந்திரன் எதிரே தோன்றி யாது வேண்டுமென கேட்க, இந்திரன் முன்னர் சூரபதுமனாதியர் எங்கள் தேவலோகத்திலிருந்த செல்வமனைத்தும் கொள்ளைகொண்டதை, தேவரீர் திருவுளந்தெரியுமன்றோ! அவ்வசுர சம்மாரத்தின் பின்னர் அப்பொருள்களெல்லாம் இத்தணிகையின் கண் சேமித்திருக்கின்றனவன்றோ! அப்பொருள்களையும் கொடுப்பதன்றி, அடியேனுடைய சங்கநிதி, பதுமநிதி, சிந்தாமணி, காமதேனு முதலியவைகளை எனக்குக்கொடுத்தருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன். அன்றி இத்தீர்த்தமும், இச்சிவலிங்கப்பெருமானும் அடியேன் பெயரால் விளங்கவேண்டும். இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி இச்சிவலிங்கப்பெருமானை வணங்குவோர் தேவரீரது பொன்னடிக்காளாக்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, கந்தப்பெருமான் இந்திரன் வேண்டியபடியே சங்கநிதி முதலியவைகளையும் கொடுத்தருளி, அவனாலுண்டாக்கிய மூர்த்தியை இந்திரேச்சுரரெனவும், அத்தீர்த்தத்தை இந்திரதீர்த்தமெனவும் வழங்க வரமளித்து மறைந்தனர்,

இன்றளவும் ஸ்ரீ சண்முகப்பெருமானுக்கு அச்சுனை நீரில் தான் அபிஷேகங்கொண்டு வருகின்றார். இதனைத் தெலுங்கில் கல்ஹார தீர்த்தமெனவும், இந்திர தீர்த்தமெனவும், கூறப்படுகின்றனர் எனச் சூதபுராணிகர் கூறி குமாரக்கடவுளைத் தோத்தோத்திரஞ்செய்து தியானித்து, நிஷ்டைகூடி யிருந்து பின்னர் கூறுவராயினர்,

ஐராவதக்காக்ஷி.

நைமிசாரண்ய முனிவர்காள்! முன்னர் நமது சண்முகப் பெருமானுக்கு தேவேந்திரன் தெய்வயானையை திருமணஞ்செய்

வித்து சீதனமாக தமது பட்டத்து யானையாகிய வெள்ளையானை யையும், ஓர் சந்தனக்கல்லையும் கொடுத்தனன், அச்சந்தனக் கல் இன்றும் ஆபத்சகாய விநாயகர் எதிரில் வைக்கப்பட்டிருக் கின்றன. சந்நிதானத்தின் வெளிப்புறம் துவஸ்தம்பத்தருகில் நான்கு கொம்புகளையுடைய ஐராவதம் ஒன்று இருக்கின்றது.

இந்த ஐராவதத்தை இந்திரன் சீதனமாகக் கொடுத்த போது கந்தப்பெருமான் இந்திரனை நோக்கி, இந்த ஐராவதம் உனது பட்டணத்து யானையாதலால் பொன்னுலகத்திலேயே இருக்கட்டும் என மறுக்க, இந்திரன் ஒருவர் கொடுத்துவிட்ட பொருளை மீண்டும் பெறுவாராயின் தோஷமுண்டாகும் என்பது பிரமாணமாகையால் நான் மீண்டும் பெறுதற்கில்லை, இந்த யானை தேவரீரது திருமுன் இருக்குமாயின் புனிதனாவேன். ஒருக்கால் பகைவர் நேரிடுங்கால் உனக்குத் துணைவேண்டுமே அக்கால் என்ன செய்வாய் எனத்தேவரீருக்குத் திருவுளமிருக் குமாயின், இந்த யானை இங்கிருந்தபடியே எனது பொன்னுல கைப் பார்த்தால் போதும், அதனால் ஐராவதம் இரண்டுலகத் திலும் இருக்கும் பாவனையாகும் என இந்திரன் பிரார்த்தித்த னன். ஐராவதமும் பாலசண்முகக் கடவுளைப் பணிந்து அடி யேனை அடிமையாகக்கொண்டு ஆண்டருளவேண்டு மென விண்ணப்பஞ் செய்தன, அதனால் குமாரக்கடவுள் அவ்வாறே ஆகுகவென அனுக்கிரகிக்க, அவ்வெள்ளையானை இந்திர திசை யாகியகிழக்குநோக்கிசிலாரூபமாக நாளதுவரையுமிருக்கின்றன

நாகம் அருள்பெறும் படலம்.

★

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

எண்ணுவா ரெண்ணமெலா மினிது நல்கும்
ஏற்றுவா ரேற்றமிலா மெய்தச் செய்யும்
கண்டார்தங் குலமுழுதுங் காத்துச் போற்றும்
கதியளிக்கும் விதிமாற்று மருதக் சூழல்
அண்டர்குலாந் தணிகையெழின் மலைமீ தோங்கும்
அழகைமா மணிச்சுனையை யருமருந்தை
தண்ணமுதை யருட்கடலை யகலா வன்பைச்
சற்குருவைச் சண்முகனைக் சார்ந்து வாழ்வாம்.

முனிவர்காள் கேட்பீர்களாக, முன்னோர் காலத்தில் தேவர் களும், இராக்ஷசர்களும் ஒன்றுகூடி திருப்பாற்கடல் கடையத் தொடங்கி, மந்தரகிரியை மத்தாக்கி வாசுகி என்னும் நாகராஜ னைக் கயிராக்கிக்கொண்டு இழுக்கப்பட்டமையால், வாசுகி என்னும் பாம்பு மந்தரகிரியில் உரைந்து தேகமுற்றும் புண்ணாகி மெலிவுற்று, சேஷசயனனாகிய திருமாலையடைந்து அடியேன் உடம்பு முற்றும் புண்ணாகி அவஸ்தைப்படுகிறேன், ஈடேற்ற வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, ஸ்ரீமந் நாராயணன் நாகேந்திரனை நோக்கி, உனக்குற்றநோய் மந்தரகிரியில் உரைந்துற்றது மாத்தி ரமன்று, அப்பாற்கடலிற் றோன்றிய ஆலகாலவிஷச் சுவாலை யாலுமுற்றதாகையால், இதனைத்தீர்க்கும் பரமாவுஷதம் விசா கப்பெருமான் திருவடிநிழல் தவிர வேறு புகலிங்கிடையாது, ஆகையால் தணிகைக்குச் சென்று குமாரக்கடவுளை வழிப்பட் டுய்யக்கடவாய் எனக்கூறினர்,

இதனைக்கேட்ட நாகவேந்தன் தணிகையை யடைந்து அங் குள்ள ஒவ்வோர் தீர்த்தத்திலும் மூழ்கி, ஒவ்வொரு மூர்த்தி களையும் தரிசித்து, குமாரதீர்த்தத்தில் முழுகி, சண்முகப்பெரு மான் சந்நிதானத்தை வலம்வந்து சந்நிதானத்துட்சென்று பல வாறுகத்துதித்து கும்பிட்டுச்சென்று, சந்நிதானத்தின் மேற் பக்கம் ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி, அதனருகில் ஓர் சிவலிங்கப்பெ ருமானை ஸ்தாபித்து சண்முகப்பெருமானைக் கோரி தவஞ்செய்து வந்தனன். நாகராஜன் செய்யுந் தவத்திற்கிரங்கி சண்முகப் பெருமான் தோன்றி காக்ஷிகொடுத்து உனக்கு வேண்டிய தென்ன வெனக்கேட்க வாசுகி, ஆண்டவனைப்பார்த்து தேவா சுரர் கடல்கடைந்தபோது நான் மந்தரகிரியிற் பிணிக்கப்பட்டு உரைந்ததன்றி ஆலகாலவிஷச் சுவாலையாலுந் தாக்கப்பெற்று வருந்துகிறேன், தீர்த்தருளல்வேண்டும் எனக்கூற, ஸ்ரீ முருகப் பெருமான் கிருபாநோக்கஞ்செய்து அவ்வாசுகியின் தேகத்தை திருநீற்றால் தடவி, ஏ! வாசுகி! உன்வினை தீர்ந்தன இன்னும் வேண்டியதென்னவென, நானுண்டாக்கிய தீர்த்தமும், மூர்த்தி யும் உன்பெயராற் பிரகாசிக்கவேண்டுகிறேன். அன்றி இத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, இம்மூர்த்தியை வழிபடுவோர் யாராலும் பிறவாப் பெருமுத்தியடையவேண்டுமென விண்ணப்பஞ்செய்ய குகப்பெருமான் அவ்வாறே ஆகுக வெனக்கூறி மறைந்தனர்,

வாசுகி மந்தரகிரியில் உரைந்திளைத்த நோயும், விஷச்சு வாலையாகிய புண்ணும் தீர்ந்து, திருமாலை யடைந்து தேவரீரல்லவா எனக்கு முதற்றெய்வம்! என வாழ்த்தி நாகலோகஞ் சென்றனன்,

முனிவர்களே! வாசுகி சென்றபின் வாசுகியினு லுண்டான தீர்த்தத்தை நாகதீர்த்தமென்றும், வாசுகியாற் பூசித்த சிவலிங்கத்தை நாகேஸ்வரரென்றும் வழங்குகின்றன. அத்தீர்த்தத்தில் முழுகினோர்களுக்கு சர்வ தோஷங்கள் நீங்கி குமாரனுக்கிரகத்தையே அடைகிறார்கள். இந்த தீர்த்தத்தை நாகசுனை எனவும் கூறுகின்றனர்.

இராமன் அருள்பெறும் படலம்.

★

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

மறைபாடுமணியேநான்மறைமுடிவே மறையனந்தம் வாழ்த்துமோன்றே
முறை முறையே வான்பரவுமுத்தேகயம் முதல்வா மும்மூர்த்தியானே
இறைவாயெனம்மானே கடம்பணியும் பன்னிருதோளேந்தாய் வானுற்
பிறையாறந்தணி கைவளர் மருந்தேசுப் பிரமணியே வாழ்விப்பாயே.

நைமிசாரண்ய முனிவர்காள்! இதுவரையில் நாகேந்திரன் குமாரக்கடவுளை யடைந்து தீராநோய் தீர்ந்து பெருவாழ்வடைந்த பெறுமையைக் கூறினேன், இனி இராமர் அருள் பெற்றுய்ந்ததனையும் கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களாக. என்று சூத புராணிகர் கூறுகின்றார்,

முன்னர் அயோத்தியைப் பரிபாலனஞ் செய்திருந்த தசரத சக்ரவர்த்தியின் திருக்குமாரராய் விளங்கிய ஸ்ரீராமபிரான் தன் சிறிய தாயார் கைகேசியின் போதனைக்குட்பட்ட தன் தந்தையாகிய தசரதர் கட்டளையால் ஜானகியோடு காட்டில் வசிக்குங் காலத்தில் தசமுக இராவணன் சீதையை கொண்டுபோய் விட்டமையால் பலவிதமாக வருந்தி, அகத்தியரை அடைந்து முனிவர்பெருமானே! எனது நாயகியைக் கவர்ந்த அசுரபாபியை அழிக்கவும், மீண்டும் ஜானகியை நானடையவும் கருணைசெய்

தல்வேண்டுமென விண்ணபிக்க, அகஸ்திய மகாமுனிவர், ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து எவ்வித சங்கடங்களேயும் தீர்த்து, எல்லா சித்திகளேயும், கொடுக்கக்கூடியது சிவபூஜையன்றி வேறே யில்லே, நீர் கூறும் இராவணன் சிவ வரப்பிரசாதத்தாலன்ரே பேராற்றலேயும், பெருவாழ்வையும் பெற்று இக்காரியத்தைச் செய்தான், அவ்வரத்தையும் அவன் ஆற்றலேயும் அழிப்பதற்கு அதை கொடுத்த சிவபெருமானே யடைவாயாக. மற்றவர்களால் சிவன் கொடுத்த வரத்தை கெடுக்கமுடியாது. ஆகையினுல், சிவானுக்கிரகத்தைப் பெறுவாயாக எனக்கூறி, விபூதி, ருத்தி ராக்ஷ, பஞ்சாக்ஷர மகத்துவங்களேயும், அவைகளே அனுஷ்டிக் கும் உபாயங்களேயும் கூற, ஸ்ரீராமர் கருணேத்தடங்கடலாகிய கண்ணுதற் பெருமானேப் பூசிக்க சிவபெருமான் கருணேகூர்ந்து எதிரேவந்து ராமா : நீ மனிதவாழ்வு அற்பமென மதித்தில்லே, ஆதலின் ஞானேபதேசஞ் செய்கின்ரேம், எனக்கூற, ஸ்ரீராமர் ஐய்யனே! அசுரர்களின் கொடுமைகளே எண்ணும்போதெல்லாம் என் கைகால்கள் பதருகின்றன எவ்வாறு நான் சிவஞானம் பெறுவேன், தேவரீரது பெருங்கருணேயை மறுத்துதற் கஞ்சு கின்றேன் என பலமுறையும் வீழ்ந்து வணங்கி வருந்துவதைக் கண்ட கைலாசபதி புன்னகைசெய்து ஆசீர்வதித்து இராக்க தரை வெல்லும் வல்லமையையும், அதற்குவேண்டிய அஸ்திர சஸ்திரங்களேயும் கொடுத்து அந்தர்த்தானமாயினர். அவை களே ஸ்ரீராமர் பெற்றுச்சென்று இராவண சம்மாரஞ் செய்தபின் இராமர் இராமேசுரத்திற்சென்று அகத்திய மகாமுனிவர் உப தேசஞ் செய்தபடி விபூதி, ருத்திராக்ஷதாரியாய், பஞ்சாக்ஷர தியானத்துடன் சிவபூஜைசெய்து சிவபிரானே நோக்கி ஏழை யேன் எண்ணத்தை ஈடேற்றிய ஆண்டவனே! என்னே வாழ வைத்த மணியே! இராவணனுக்குத் தேவரீர் கொடுத்தருளிய வரத்தைமாற்றுஞ் சக்தியை தேவரீர் அடியேனுக்குக் கொடுத் தருளியதனுலன்ரே கொண்ட கருத்தை முடித்தேன், தேவரீர் முன்னர் ஞானேபதேசஞ் செய்வதாய்க் கொண்ட திருவுளத்தை எனது அஞ்ஞானத்தால் வீணே இழந்தேன். வேறேகதியில்லேன் அதனே இக்கால அனுக்கிரகித்து பிறவிப் பெருநோயைப் பேர்த்தொழிக்கவேண்டும் என பிரார்த்திக்க, சங்கரன் கருணே கூர்ந்து, ஞானத்தை அடையும் வினே உமக்கு யிருக்குமாயின்,

திருத்தணிகையை அடைந்து, அங்குள்ள தீர்த்தங்களில் மூழ்கி நமது இளைய பிள்ளையாரை வழிப்பட்டு, நீ விரும்புவதை அக்கு மார குருவினிடத்தில் பெற்றுய்வாயாக. என மறைந்தருளினர். இவைகளைக்கேட்ட ஸ்ரீராமர் தனது பரிவாரங்களுடன் தணி கைக்குவந்து நந்திதீர்த்தம் முதலிய பலதீர்த்தங்களிலும் மூழ்கி பல மூர்த்திகளையும் வணங்கி, நந்தியாற்றின் வடகரையில் ஆறுமுகஸ்வாமிகள் சன்னிதானத்திற்கருகில் ஒரு சிவலிங்கந் தாபித்து, அதன் சமீபத்தில் ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி நமது தேவ சேனாதிபதியாகிய முருகப்பெருமானை தியானித்துத் தவஞ்செய் திருந்தனர். இதனைக் கண்ட முருகன் பிரசன்னராகி, நீ விரும் பும் பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெறுவாயாக, என பசு பதி பாச இலக்கணங்களை' உபதேசித்து, அவ்வீரராகவனது பரிபக்குவத் தைக் கண்டு கிருபாநோக்கஞ் செய்து, தனது திருக்கரத்தால் அவ்விராமனைத் தடவிக்கொடுத்து ஆசீர்வதித்தனுப்பினர்.

இவ்வாறு ஸ்ரீராமச்சந்திரன் அசுரர்களை விஜயஞ்செய்து வென்றமையால் விஜயராகவர் என்னும் பெயராயின. சிவதீர்த்த மாகிய நந்திதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, சிவனடியார்களுள் தலைமைப் பெரும் அடியராய் விளங்கிய விஜயராகவப்பெருமானைச் சேவை செய்பவர்கள் பெருஞ்செல்வம், பெருங்குடும்பம், பெரும்வாழ்வு பதவிகளை அடைகின்றார்கள்.

நாரதர் அருள்பெறும் படலம்.

★

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முருகா நான்மறை முடிவே மூவரேற்றும்
மூர்த்தியே யாறிருகண் மணியே வானோர்
பெருமானே யுலகுயிரும் பிறவு மாய
பிரமமே யருந்துணையே காங்கேயா யெம்
யருட்கடலே யாளவந்த வடிவேற் செங்கை
ஆண்டவனே தணிகைவாழ் சிவமே சைவக்
குருமணியே அன்பரெலாம் வாழ வந்த
குகனேயெம் முயிர்த்தலைவா வாழ்விப்பாயே.

முனிவர்காள்! நமது ஆண்டவனுகிய ஆறிரு கண் கொண்ட ஆறுமுகக்கடவுளின் அருள்விளையாடல்களைக் கூறி னேமன்றே! அவைகள் அளவிறந்தனவாகும் அவைகளுள் இன்னும் சிறிது கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களாக.

சிவபெருமானை அவர் சமீபத்திலேயே இருந்து பஜித்துக் கொண்டிருப்பவராகிய நாரதமகாமுனிவர் ஒருக்கால் சிவபெரு மானை வணங்கிவந்து சத்தியலோகத்தை அடைந்து தன் தந்தை யாகிய பிரம்மதேவனைக் கண்டு, நமது கருணைநிதியாகிய சிவ பெருமான், ஒப்பாருமற்ற வித்தகனுயுமிருக்க, கதியற்ற பரம ஏழையைப்போல் கந்தையுங், கரித்துணியும், தோலும் வாலும் அணிந்திருப்ப தென்னகாரணம்? இதன்றி பலவித ஆபரணங் களிருக்க எலும்பும், இறகும், பாம்பும் அணிந்திருப்ப தென்ன காரணம்? பலவிதமாக நல்லவாசனையுள்ள திரவியங்களிருக்க சாம்பலைப் பூசிக்கொள்வதென்ன காரணம்? இதுவுமன்றி நானு விதமான விமானம், தேர், கரி, பரி முதலியவைகளிருக்க எருதை வாகனமாக கொண்டிருப்பது என்னகாரணம்? என சிலவற்றைக்கேட்க, பிரம்மதேவன் நாரதரைப் பார்த்து மைந்தா! நீ கேட்பதெல்லாம் நியாயம். அந்த அந்தரங்சக் கருத்தை நான் உனக்கு விளக்கிக்காட்ட வல்லவனல்லன். அவைகளைப்பற்றி பரமசிவனே கூறவல்லவரன்றி மற்றையோர் யாருங் கூறுவா ரில்லை அன்றி அவரது ஐந்துமுகமும் அதோமுகமே ஆறுமுகங் களாய் அவதரித்துள்ள பாலசுப்பிரமணியக் கடவுள் கூறுவார். அவரையடைந்து நீ கேட்க விருப்ப மிருக்குமாளுல், திருத்தணி கையை அடைந்து கேட்டுணர்வாயாக எனக் கூறினன்.

இதனைக்கேட்ட நாரதர் மீண்டும் பிரம்மதேவனை நோக்கி, அண்ணலே! குமாரக்கடவுள் குன்றுதோராடிய குமரனன்றே! அவர் எழுந்தருளி யிருக்குமிடம் கைலை, கந்தமாதானம், செந் தில், சீரலைவாய் முதலிய திவ்ய ஸ்தலங்கள் அனந்தமிருக்க, தணிகையை மாத்திரம் ஏன் விசேஷித்துக் கூறி னீர் என கேட்க, பிரம்மதேவன் நாரதரைப்பார்த்து மைந்தா! உலகத்தில் யார்க்கும் இராஜஸ்தானம், போகஸ்தானம் என மூன்றிடங்களுண்டு, அவைகளில் குகபெருமானுக்கு தணிகை

தணிகை ஞானஸ்தானமாகும். குமாரக்கடவுள் மற்றத்தலங் களில் தேவர்களின் பொருட்டும் அசுரவாதனையின் பொருட்டும் தவசிரேஷ்டர்களின் பொருட்டும் எழுந்தருளியதாகும். பின்னர் முருகக்கடவுள் எல்லாவாதனைகளையும் ஒழித்து, தேவதேவர்க ளுக்குற்ற இடுக்கண்களை யெல்லாம் அகற்றி நின்மல சொரூப மாய் தணிந்த இடம் தணிகையாகும். இத்தலத்தில்தான் தேவர்கள் முதலினோர் வேண்டிய வரங்களையும், வாழ்வுகளையும் பதவிகளையும், ஞானங்களையும் பெற்றுப் போகிறார்கள் யானும் திருமாலும் இத்தணிகையில்தான் குமாரக்கடவுளை யடைந்து வேண்டிய ஞானோபதேசங்களையும் எங்கள் தொழில்களையும், எங்கள் பதவிகளையும் அடைந்தோம். அகத்தியரும் நந்திதேவ ரும், சிவபெருமானும் ஞானோபதேசம் பெற்றனர் குமாரக் கடவுள் தனியாய், ஞானமேவடிவாய் குருமூர்த்தமாய், வேண் டுவோர் வேண்டியவைகளைக் கொடுப்பவராய் விளங்குவதாகும். ஞானசண்முகப் பெருமான் பற்றற்றானாய், பரமஞானனாய் நின்ற திருக்கோலமாய், ஞானசத்தியை மாத்திரம் கையிற்றாங்கிய வனாய் விளங்குவது இத்தணிகையேயாகும், அதற்கடுத்த பச்சரிசிமலை. கரியமலை முதலியவைகளிலும், அம்மலைகளின் குகைகளிலும், சுரங்கங்களிலும் எண்ணற்ற ஞானிகளும், தபசி களும், முனிவர்களும், சித்தர்களும் இருக்கின்றனர்,

இவைகளைக் கேட்ட நாரதர், ஆனந்தபரவசராகி பிரம்ம தேவனிடம் விடைப்பெற்று திருத்தணிகையையடைந்து குமார தீர்த்தம், இந்திர நீலக்சுனை முதலிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி, கிரி பிரதக்ஷணஞ்செய்து விரதசீலராயிருந்து ஓர் சிவலிங்க பிரதிஷ் டைசெய்து அங்கு பலகாலமிருந்து பூசித்து, பின்னர் அம்மலை மேற்சென்று, முருகக்கடவுள் சந்நிதானத்தை யடைந்து தமது மகதியாழைக் கையிலேந்தி இசைக்கூட்டி சாமகீதம்பாடி கந்த பெருமானது குணானுபவங்களை வாழ்த்தினார்,

இதனைக்கண்ட முருகன் கருணைகூர்ந்து நாரத மகாமுனி வர் எதிரே தோன்றி, நாரதரே! உனது அருந்தவத்திற்கே வந்தோம், நீர் விரும்புவதென்னென, நாரதர் குமாரக்கடவுளை பணிந்து குகப்பெருமானே! ஓர் சந்தேகம் அதாவது உலக

முதற்காரணமாகிய பரமேஸ்வரர் ஏதாலும் குறைவற்றவரா யிருந்தும், எருதை வாகனமாகக் கொண்டதும், சாம்பலைப் பூசி யதும் யாதுகாரணம்? என்பதை தேவரீர் விளக்கியருளவேண்டு மெனக் கேட்க, முருகர் நாரதரை நோக்கி, அன்பா: கடவுள் என உலகமுற்றுங் கூறுகின்ற கண்ணுதற் பெருமான்

''நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோண்
புலனாய வைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்
உலகே ழெனத்திசைப் பத்தெனத்தா னொருவனுமே''

என்றபடி தாம் ஒருவரே பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், இரவி, மதி, ஆன்மா என்னும் அஷ்டமூர்த்தமாக விளங்குகின் றார், இதனை உலகாகாரமாகிய நீர்பூசித்த அண்டவடிவான இலிங்கரூபத்தினாலேயே அறிந்துகொள்வாயாக ''அவனசைந்தி டில் அணுவசைந்திடும்'' என்றபடி அவரே சிருட்டி, திதி, சங் கார, திரோபவ, அனுக்கிரகங்களை நடத்துகிறவர் என்பதை புஞ்சகிருத்தியத் தாண்டவமூர்த்தமாக விளங்குவதைச் சிதா காசமாய் தில்லையின் நடராஜமூர்த்தத்தா லறிவாயாக என்றும் அவர் ஒருவரே எண்ணிறந்த சமய தேவர்களாகியும், தாமே வலிது அருளுருவந்தாங்கியும், பக்தர்களின் இச்சைவழி அனந்த நாமரூபமுற்கொண்ட திருமேனிகள் அளவற்றனவாகும், அவை களில் ஒருமூர்த்தமாகும், நீர் கூறிய ரிஷபாருடமூர்த்தம் அந்த ரிஷபம் யாது? அதனைச் சிவபெருமான் ஆரோகணித்ததேனெ னில்.—பிரமவிஷ்ணு இந்திராதிப தேவதேவர்களும் மற்றுமுள்ள சராசரங்களும் பிணி, பசி, மூப்பு, இளமை முதலியவைகளின் வாய்ப்பட்டு பிறந்திறக்குந்தொழில்களை யுடையனவா யிருப்ப வைகளைப் பார்த்த நான்கு பாதங்களையுடைய தருமதேவதை யானது அத்தகைய துக்கங்களுக்காளாகாமலும், பிறப்பு இறப்பு களிற் சுழன்றிளைக்காமலு மிருக்கக்கருதி எளிதிற்றிருவருள் செய்யும் இறைவனை நோக்கி பலகாலம் வருந்தித் தவஞ்செய்து சரணாகதி நீயே என பலவாறாக துதிக்க, சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து நீ என்றும் இறவாது எம்மை இடபமாகத்தரங்கி இருப்பாயாக என ஆசிகூறி ஆட்கொண்டதாகும். அன்றி, இந்த ரிஷபம் சிவத்தின் அகண்ட வியாபக நித்தியானந்தவடி

வில் எவ்வாறிருக்குமெனில்:—மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் கரணங்கள் நான்கையும் நான்கு பாதங்களாகக் கொண்ட ஜீவன் என்னும் பசுவாகும். அந்த அந்தக்கரணங்கள் நான் நடத்தி ஆட்கொள்பவர் பதியென்னும் சிவம் என உணர்த்துவதையும் அறிவாயாக,

ஏ நாரதா! ஏகபாதமும், இரு ஒளியும் மும்மூர்த்தியும், நால்வகைத் தோற்றமும், பஞ்சகிருத்தியமும், ஆறுகுணமும், ஏழுலகும், எண்மூர்த்தமும், நவபேதமுமாகி யாதுமல்லாநின்ற இறைவன் அளவற்ற பரிமளத் திரவியங்களிருக்க, விபூதியில் விருப்பமுற்றதென்னவெனில்:— சிவபெருமான் அக்கினியே வடிவாகவுள்ளவர். அந்த ஆதிபகவன் ஞானவடி வழலிற் பூசித்து நித்தியமாய் விளங்குவது இயற்கைத் திருநீறுகும்.

தணிகைப் புராணம்.

"பூதியா முறைமையும் புகலக் கேட்டியால்
கோதிலா மனுமுறைக் கொற்ற வேந்தனே
பாதியாள் சத்திபத் தினியின் ஐகுற
வேதிலா ணவந்தபு மிணையில் வேதியன்."

"ஊழியே பாணிக ளுலப்பி லண்டமே
கேழிலா மண்டபங் கேழ்த்த வேதிகை
ஆழிசூழ் புவியவி யரிமெய் யாதியா
வாழிமா மெய்ம்மைவண் பசுக்கா ளாவியா."

"நெற்றியங் குண்டத்து நெடித டங்கிய
பொற்றநீள் விழியெரி புணர்த்து வேள்வி செய்
தற்றமில் வேள்வியி லவிர்வெண் பூதியைப்
பற்றற வுயிர்க் கெலாம் படுவத் தாக்கினன்."

ஆணவமலத்தை நீக்கி ஆண்டருளும் அமலன் பிரளய வெள்ளமே நீராகவும், அண்டாண்டங்கள் மண்டபங்களாகவும், கயலாற் சூழ்ந்துள்ள உலகங்களையே மேடைகளாகவும், அரிபிரமேந்திராதி சகலதேவர்களையும் அவியாகவும், மற்றை உயிருடலனைத்தும் பசுக்களாகவும், தமது நெற்றிக்கண்ணிலாகிய ஞானக்கினியையே தீயாகவுங்கொண்டு சருப சங்கார யாகஞ்

செய்தருளி, அந்நீற்றை விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர். சகலர் என்னும் மூவகை ஆண்மாக்களுக்கும் உதவியதன்றி, தாமும் அணிந்தனர். எனவே சர்வேஸ்வரனுகிய சங்கரன் எல்லாம் அழிந்தும், தாம் அழியாது, யாவையும் அழிக்கப் படுவனென்றும், அழிப்பன வனைத்தும் அவனையன்றி வேரில்லையாகையால் அவனிடத்திலேயே லயமாகின்றன வென்றும் அவனை யன்றி அணுக்கூறும் வேராகாதன வென்றும், அதே "நீறுபூத்த நெருப்பாக" சிவபெருமான் விளங்குவ தென்றும், மாயா சம்பந்தமாகிய படைப்புங் காப்பும் நீங்கிய சருவ சங்கார நீற்றைத் தரிப்பவரே அம்பலநாடகன் அடிக்கணெய்தும் அடியவர் என்றும், இதனுல் உலகில் தனிப்பெருந் தலைமைக் கடவுள் சிவபெருமான் ஒருவரெனவும் உணர்வாயாக. எனக்கூறியதன்றி, நாரதருக்கு மற்றைய சந்தேகங்களையும் பெத்தமுத்தி யென்னும் இரண்டிடங்களுக்கு மேற்றவாறு, தத்துவார்த்தங்களை விளக்கிக்காட்டி ஞான சாதனத்தையும் புகுத்தி, குன்றுதோராடிய குமாரக்கடவுள் மறைந்தனர், இவைகளைக்கேட்ட நாரதர் ஆனந்தமுற்று முதற்பெருங் கடவுளாகிய முருகப்பெருமானை வணங்கி, வாழ்த்தி, வானடைந்தனர்.

நாரதர் பூசித்த இலிங்கத்தை நாரதேஸ்வரரெனவும், அதனருகிலுள்ள தீர்த்தத்தை நாரதர் தீர்த்தமெனவும் வழங்கப்படுகின்றன, இத்தீர்த்த ஸ்நானஞ்செய்து, நாரத லிங்கத்தைப் பூசிப்பவர்கள் வேதாகமோக்த சத்சமயமாகிய சைவநெறியிற்றலைசிறந்து சிவஞான வாழ்வைப்பெற்று சிவத்தோடிரண்டறக் கலக்குஞ் செல்வர்களாகின்ருர்கள். இதன்றி வேண்டுவார் வேண்டிய வாழ்வையும் பெருகின்ருர்கள். என சூதபுராணிகர் கூறினுர்.

களவுப் படலம்.

★

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பாரேழுந் திசையனைத்தும் பிறவுமாகி
பலவேறு மூர்த்தியா யடியா ரன்பின்
சீரேரு மருட்குன்றே தேவதேவே
சித்தியெலா முதவுகின்ற திருவே நாளும்

போரேரு மாயைகுல மெல்லா மாய்த்த
பொற்பேயெம் புண்ணியமே வடிவேற் செங்கை
தேரேறி மாறுமுகச் சிவமே மேலாந்
திருத்தணிகைப் பெருமானே யருளுவாயே.

முனிவர்களே இதுகாறும் ஜெகத் ரக்ஷகனாகிய சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவிளையாடல்களைக் கூறிவந்தேனன்றோ! இனி அவ்வடிவேற்பெருமான் வள்ளியம்மையாரை மணம் புரிதற் பொருட்டு நடத்திய அருட் பிரபாவங்களையுங் கூருகின்றேன் கேட்பீர்களாக, எனச் சூதபுராணிகர் கூறுகின்றார்.

வள்ளியம்மையார் ஆதி உற்பவம்.

தொண்டை நாடு:— எல்லா தேவர்களும், மூவர்களும், சித்தர் முத்தர் பத்தர் பாவலர்களும் வந்து வணங்கி வழிப்பட்டு வாழ்வை யடைவதற்கு முக்கியமானதாயும் எல்லா வளங்களும் நிறைந்து, எண்ணிறந்த தேவாலயங்களையும், அளவற்ற தீர்த்தங்களையும், பாலிநதி, சேயாறு, பெண்ணைநதி, சொர்னமுகி, சங்கராபரணி, முதலிய நதிகளையும் பொருந்திய தெய்வீகமானது தொண்டை நாடு.

வள்ளிமலை:— அத்தொண்டை நாட்டில் எல்லா வளப்பங்களும் பொருந்தி சித்தர், முனிவர், தபசிகள் முதலிய அனேகர் நிறைந்துள்ள லவலகிரி என்றோர் அழகிய மலை இருக்கிறது, அது பிற்கால் வள்ளியம்மையார் அவதரித்த காரணத்தால் * வள்ளிமலை என வழங்கப்படுகிறது.

கண்ணுவ முனிவர்:—ஒருக்கால் வைகுந்தத்தில் திருமால் உபேந்திரருடன் இலக்குமி சமேதராய் அந்தரங்கமான விஷயங்களைப்பேசிக் கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் கண்ணுவமுனிவர் அங்கு வந்தனர். இம்முனிவரை அவர்கள் வார்த்தையின் பரவசத்தினால் கவனியாமலும் உபசரியாமலும் இருந்ததால் கண்ணுவர் கோபமுற்று நீங்கள் மூவரும் முறையே ஊமையாகவும், வேடனாகவும், மானாகவுமாகி வனத்திற் சஞ்சரிக்கக்கடவது எனச் சபித்துச் சென்றனர்.

---

* வள்ளிமலை என்பது காட்பாடிக் சருகிலுள்ள திருவலம் ரெயில் ஸ்டேஷனுக்கு தெற்கில் 8-வது மைலிலிருக்கிறது.

சிவமுனிவர்:— முன்னே கூறிய லவலகிரியில், திருமால் கண்ணுவமுனிவர் சாபத்தின்படி மரவுரி யுடுத்து சிவமுனி என்னும் பெயருடன் புன்னைமரத்தின்கீழ் நிஷ்டைகூடி இருந்தனர்.

பெண்மான்:— மகாலக்ஷ்மி அந்த லவலகிரிச் சாரலில் ஓர் பெண்மானாக உருக்கொண்டு மற்ற மானினங்களோடு திரிந்து, நாயகனைக்காணாது வருந்தி அலைந்துக்கொண்டிருந்தன

குமரன்.— உபேந்திரன் அந்த லவலகிரிக்கு இரண்டரை நாழிகை வழிதூரத்தில் உள்ள மேற்பாடி என்னும் சிற்றூரில் வேடர் குலத்தில் தோன்றி, அவ்வேடர்களால் தங்கள் குல தெய்வமுமாகிய குமாரக்கடவுளின் திருப்பெயராகிய குமரன் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பட்டு, பின்பு வேடுவர்களுக்கு அரசனாகி, அக்குலத்தில் ஒரு கன்னிகையை மணம்புரிந்து, சில ஆண்குழந்தைகளைப் பெற்று, பெண் குழந்தையில்லாமல் தானும் தன் மனைவியும் மிகவும் வருந்தி தான தருமங்களைச் செய்தும், பலவிதமாக விரதமிருந்தும், ஆறுமுகக்கடவுளைப் பூசித்தும், அவருக்குத் திருவிழா நடத்தியும், 'ஆண்டவனே எங்களுக்கு ஓர்பெண்குழந்தை வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், இப்படி பிரார்த்தனை செய்யுங்காலத்தில் ஆகாயத்தில் ஓர் அசரீரியாக "ஓர் பெண்குழந்தை கிடைக்கும் வருந்தாதீர்கள்" என கூறக்கேட்டனர்.

வள்ளியம்மை அவதாரம்:— லவலகிரிச் சாரலில் தவஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கிற சிவமுனிவர் தவச்சாலைக்கெதிரில் முன்கூறிய இலக்குமியாகிய பொன்மயமான புள்ளிமான் சிவ முனிவர் சமீபம் சென்று மேய்வதும், அவரை மோப்பமிடுவது மாக சஞ்சரித்திருந்தன. இதனைக்கண்ட சிவமுனிவர் ரூபலா வண்ணியங்களைப் பெற்றுள்ள தருணமங்கையைகண்ட காமு கனைப்போல காம மயக்கமுற்று, தவவுறுதியையும் இழந்து காக்ஷியின்பத்தை அனுபவித்தவராய் பின்னர் வருந்தி, விகாரம் நீங்கி உடனே ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தராகிதவத்திலிருந்தனர் இவ்வாறு சிவயோகியாரது பார்வைபட்ட மாத்திரத்திலேயே அப்பெண்மான் வயிற்றில், அம்மலைச்சாரலில் தவஞ்செய் திருந்த சுந்தரவல்லி முருகக்கடவுள் திருவருளிருந்தவண்ணம்

கருவாகப் பிரவேசிக்க, அப்பெண்மான் கருப்பமுற்று, தள்ளாடி தத்தளித்து, சிலநாட்சென்று மலையின்மேற் போய் புற்களை மேய்ந்திருக்கிறபோது கருப்பவாதனையுண்டாக அங்கு வேடர்கள் வள்ளிக்கிழங்கு தோண்டியெடுத்த ஓர் குழியில் பிரசவித்து, அக்குழந்தை தன் இனமாக இல்லாதிருப்பதைப் பார்த்து மருண்டு விலகிப்போய்விட்டது.

குமரன் வேட்டை மேற்செல்லுவது:— இவ்வாறு அக் குழந்தை தாயின்றி பசியால் வருந்தி கைகால்களை உதறி அழுதுக்கொண்டிருந்தது. இச்சமயம் வேடரதிபதியாகிய குமரன் தன் இனத்தவர் பலர் சூழ தன் நாயகியுடன் வேட்டைமேற் புறப்பட்டான், அன்று நல்ல வேட்டையாடி பின்பு எல்லோருங்கூடி சந்தோஷத்துடன் வருகிறபோது, திருத்தணி சண்முகப்பெருமான் திருவருளிருந்தவண்ணம் லவலகிரியின்மேல் ஓர்குழந்தை அழுஞ் சப்தத்தைக் கேட்டார்கள். எல்லோரும் ஓடித்தேடி வள்ளிக்குழியில் ஓர் பெண் குழந்தை யிருப்பதைக்கண்டார்கள். குமரன் ஆராவன்புடையவனாய் அம்மையாரைக் கையிலெடுத்து ஆடிப்பாடி ஆனந்தங்கொண்டு அருகேயிருந்த தனது நாயகி கையில் கொடுத்தான். அந்த வேடரசியானவள் உச்சிமோந்து முத்திட்டு, உடம்பைத் தட்விகொடுத்து, பெருமகிழ்ச்சியை யடைந்து தன் கொங்கைகளில் திடீரென்று பூரித்துச் சொரி கின்ற முலைப்பாலை வயிறு நிரம்ப ஊட்டி, தன் சிற்றூராகிய மேற்பாடிக்குக் கொண்டுபோய் முருகக்கடவுளை வேண்டியும், திருவிழா நடத்தியும், விருந்திட்டும், குழந்தைக்கு முத்து பலகறை, புலிநகம், மயிர்பிச்சம் முதலியவைகளால் அலங் கரித்து, நிலப்பொட்டிட்டு, முருகனைக்கோரி விபூதி தடவி, புலித்தோலிட்ட தொட்டிலிற் கிடத்தி பெண்கலி தீர்த்த பெருமாட்டியே என பலவாறு வாழ்த்தி, வள்ளிக்குழியிலிருந்து எடுத்ததனால் வள்ளியம்மை யெனப் பெயரிட்டு சீராட்டி பாராட்டி வளர்த்துவந்தனர். வள்ளியம்மையார் நாளொருமேனி பொழுதொரு வண்ணமாக இளம்பிறைச் சந்திரனைப்போல வளர்ந்து பன்னிரண்டு வயதுள்ள பால குமார்த்தியாகி தருணமங்கை யெனப் பலர்கூற இருந்தனள்.

வள்ளி தினைப்புனங்காத்தல்:—வேடரதிபதியாகிய குமரன் தன் குமாரத்தி வள்ளியம்மையார் பருவமடைந்திருப்பதை யோசித்து, தன் குலாசாரப்படி தங்கள் தினைப்புனத்தில் தினைப்பயிர் செழித்து கதிர்விட்டிருப்பதை கிளி, புரு முதலியவைகளால் சேதாரமாகாதபடி காவல்கார்க்கும் பொருட்டு வள்ளியம்மையை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கொல்லையின் மத்தியில் பரண்கட்டி அதிலிருக்கச்செய்து, கையில் கவணைக்கொடுத்து அம்மணி! மற்ற புனங்களில் நம் ஜாதிப் பெண்கள் காவல்செய்து வருவது போல், பக்கத்திலுள்ள பெண்களோடு காவல் செய்துக்கொண்டிருப்பாயாக எனக்கட்டளையிட்டுச் சென்றான்.

ஸ்ரீ ஞானசண்முகக் கடவுளின் திருவருட்சத்தியாய் விளங்கும் வள்ளியம்மையார் ஏதோ ஓர் வேடப்பெண்போல மற்ற வேடுவப்பெண்களுடன் தினைப்புனத்தின்கண் பரண்மீதிலிருந்து தினைக்கதிரைத் தின்னும் கிளி, புரு, கவுதாரி முதலிய பக்ஷிகளை கவுண்டுகல்லால் அடித்து ஓட்டி வள்ளிநாச்சியார் தினைப்புனத்தைக்காவல் காத்திருந்து தன் தகப்பன் முதலினோர் வேளை வேளைக்கு கொண்டுவந்து கொடுக்கும் தேன், தினைமாவு முதலியவைகளைப் புசித்துக்கொண்டு, மற்ற தோழிகளோடு வசித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

முருகப்பெருமான் கந்தகிரியிற் சென்று தெய்வயானை யம்மையாருடன் குலாவியிருந்து, முன் வள்ளியம்மையாருக்குத் திருவுளம்பற்றியதனை நிறைவேற்றக்கருதி, தணியாகப்புறப்பட்டு தணிகைக்கு வந்து சமயத்தை எதிர்ப்பார்த்திருந்தனர்

இவர்கள் இவ்வாறிருக்க, திரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரத மாகமுனிவர் சகல க்ஷேத்திரங்களையும் தெரிசித்துக்கொண்டு வள்ளிமலைக்கருகில் வருகிறபோது பலவித வளங்களைப்பொருந்தி சோலைகளும், சுனைகளும் சூழ்ந்து அங்கு செழித்தோங்கி கதிர்களைவிட்டு வளர்ந்திருக்கின்ற தினைக்கொல்லைகளையும், அவைகளில் ஒன்றில் பரண்மேலிருந்து கவணையேந்தி ஆயாலோட்டிக்கொண்டிருக்கும் வள்ளியம்மையாரைப் பார்த்து பலவிதமாக வாழ்த்தி, முன் குமாரக்கடவுள் அம்மையாருக்கு கொடுத்திருக்கும் வரத்தை நிறைவேற்றிவைக்கப் பேராவலுற்று

திருத்தணிகைக்குச் சென்று ஆறுமுகப்பெருமானை யடைந்து வணங்கி வள்ளியம்மையாரை தாமதிக்காமல் சென்று தடுத் தாட்கொள்ளவேண்டுமென வேண்டினர்.

குமாரக்கடவுளின் திருவிளையாடல்.

இவ்வாறு நாரதர் சொல்லியவைகள்யாவும் தணிகையெம் பெருமான்கேட்டு, சந்தோஷித்து, நாரதரே! உன் பேரண்புக்கு மகிழ்ந்தோம் என விடைகொடுத் தனுப்பிவிட்டு, மகாவிஷ்ணு வாகிய சிவமுனிவரது குமாரத்தி வள்ளியம்மையாரை ஆட் கொள்ளத் திருவுளமிரங்கி, தன் அற்புதத் திருக்கோலத்தை மறைத்து, மானிடத்திருவுருந்தாங்கி வில்களை கையிலேந்தி, வேடுவத் திருக்கோலமாய், தணிகையைவிட்டு, கற்கள், முற் கள் நிறைந்த காட்டின்வழி நடந்துசெல்ல வள்ளிமலையை அடைந்து, மலைமீதேறி தினைப்புனத்தில் பரணமேலிருந்து ஆய லொட்டும் மின்னலைப் பழித்து, விளங்கும் திருமேனியையுடைய வள்ளியம்மையாரை நேரில்பார்த்து புன்னகைசெய்து ஏ மாதரசி! பெண்மணியாகிய உன்னை உனது இந்த தருணப்பருவத்தில், இந்த கொடுங்காட்டில் சரப, சார்த்தூல, பேரண்ட முதலிய பக்ஷிகளும், வேங்கை, புலி, முதலிய மிருகங்களும், கொடிய விஷஜந்துக்களும், நிறைந்திருக்கும் இம்மலைச் சாரலில் யாதொரு உதவியுமின்றி தனிமையாய் இந்த அற்பத்தொழிலைச் செய்யவைத்துப்போன வேடர்களுக்குப் பகுத்தறிவை பிரம்ம தேவன் படைக்கவில்லைபோலும், எனக் கூறிக்கொண்டே சமீப மாக வரத் தொடங்கினர்.

வள்ளியம்மையார் விண்ணோர் பெருமாகிய வேடுவர் வரு கிறபோது சிறிது அச்சமும் நாணமும் உடையவளாய் இவன் யாரோ! என்னசெய்வானோ! எனச் சிறிது பயந்தவளாய் தலை குனிந்து அந்தப்புறந் திரும்பி, பூமியைப்பார்த்து உள்ளுக்குள் ளாகவே ஆறிரு கண்கொண்ட ஆண்டவனே! ஆபத்பாந்தவா! அனுதரக்ஷகா! எங்கள் குலதேவதையாகிய குமாரக்கடவுளே! இந்தசமயம் ஆதரிக்கவேண்டும் ஐயயனே! என தியானித் திருந்தனள்.

இப்பால் தணிகைப்பெருமான் காமவலையிற்சிக்கி கலங்கும் காமுகனைப்போல வள்ளியம்மையாரது நெய்ப்பசந்து, கருத்துநீண்டு, மலரணிந்துள்ள, கூந்தலைப்பார்த்து பெண்மணியே. நானே வெகுதூரத்திலிருந்து வந்தேன், இவ்விடம் விட்டு அப்புரம் போகக்கூடவில்லை, நீயாரென்பதை தெரியவிரும்புகிறேன், ஆகையால் உன் பெயரைக் கூறுவாயாக. அதற்கிஷ்டமில்லாவிடில் உனது ஊர் எது அதையாவது கூறுவாயாக. அதைக் கூறவும் முடியாதென்னில் உனது ஊருக்குப்போகும் வழியையாவது கூறுக, அப்படி உன் அமுதமொழியை மொழிய மனமில்லாவிட்டாலும் போகட்டும், உன் முகத்தையாவது காட்டுவாயாக. அதுவு மிஷ்டமில்லாத பக்ஷத்தில் உனது ஒரு கடைக்கண்பார்வையாவது என்மேற் செலுத்திப் பார்த்தல்வேண்டும், அப்படியும் கூடாதெனில் புன்னகையாவது செய்வாயாக. இவ்விதம் ஏதாவதுசெய்து உன் அன்பை வெளியிட உனக்கு இரக்கமில்லாமற் போகுமானால் உனக்கு எக்காலத்தும் மாறாத பாவமும், பழியும் உன்னைச் சேரும். இது சத்தியம் ஆகையால் பராமுகமாய் இருப்பதை விட்டுவிடு, என்று காமாந்தகாரனாய் வருந்தி யுழலுவாரைப்போல் கைகளை நீட்டி, கெஞ்சி, குறையிறந்து வருந்தி நின்றிருந்தார், இது,

''உலைப்படு மெழுகதென்ன வுருகியே யொருத்திக்காதல்
வலைப்படுகின்றான்போல வருந்தியே யிரங்கா நின்றான்
கலைப்படு மதியப் புத்தேன் கலங்கலம் புனலிற் றோன்றி
யலைப்படு தன்மைத் தன்றோ அறுமுக னுடலெல்லாம்''

இவ்விதம் ஆண்டவன் இச்சா சத்தியாகிய வள்ளியம்மையாரைப் பார்த்து பற்களைக் காட்டி தன் மையற்பெருக்கைக் காட்டி, மன்மத வடிவைக்காட்டி, இங்கித வார்த்தைகளைப்பேசி முகமலர்ச்சியுடன் வழக்காக வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறபோது, வேடராஜன் வள்ளியம்மையாருக்கு திரிக்காலக் கிரமமாக தினம் உணவுகளைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும் வழக்கப்படி, உணவுகளை எடுத்துக்கொண்டு, தன் பரிசனர்களிற் சிலர் பக்ஷி மிருகாதியவைகள் பயந்தொளித் தோடும்படி கூக்குரலிட்டு, குறிஞ்சிப் பறைகளை முழக்கியும் வேகத்துடன் வந்தனர்.

வேலர் வேங்கைமரமாதல்:— இவ்வாறு வரும் வேடுவர் ஆரவாரத்தைக் கண்ட முருகப்பெருமான், அவ்வேடுவர் தன்னை பார்க்குமுன் தனது உருவை மறைத்து,

தணிகைப் புராணம்.

''உலைவறு மறைகளு மோங்கு நூல்களுங்
கலைகளு முழுவதுங் கதித்து வேர்முதல்
இலைமுடி வாயுரு வியைய வாங்கத
னிலைபெறு முயிரென நிமலன் நின்றனன்''

வேதங்களே வேராகவும், ஆகமங்களே அடிமரங்களாகவும், கலைஞானங்களே கவைகளாகவும், தரும சாத்திரங்களே தளிர்களாகவும், கருணையே காய்கனி முதலியனவாகவுப் தழைத்துப் பூத்து அவைகளுள் தானோர் உயிரென நிரைந்து அடர்ந்தோங்கிய வேங்கைமரமாகி நின்றிருந்தனர். இவ்வாரிருக்குங்கால், உணவு கொண்டுவந்த வேடராஜன் தாம் கொண்டுவந்த காய் கனி, தேன் தினைமா. அன்னம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து உண்ணச்செய்து, ஆசிகூறி திரும்பும்கால்! வேங்கைமரத்தைக் கண்டனன். தன்னுடன் வந்தவர்களை நோக்கி இதேது நாம் இத்தனைகாலமாகப் பார்த்ததில்லை, இதென்ன அதிசயமென்ன, மற்ற வேடுவர்கள் இவ்வேங்கை மரத்தை இக்கணமே வெட்டி யெறிவோமென ஆரவாரஞ் செய்தனர். வேடராஜன் அம்மையாரை நோக்கி இம்மரம் ஏது? என, அம்மையார் அண்ணா! நானும் இப்போதுதான் பார்த்தேன், இதன் வரலாறு எனக்குந் தெரியவில்லை, இதென்னமோ மாயமாயிருக்கிறது என்கூற, முற்றுமுணரும் முருகக்கடவுள் திருவருள் முன்னின்று தள்ள, வேடராஜன் வள்ளியம்மையாரைப் பார்த்து இந்த மரம் ஏதோ ஒரு நன்மைக்காகவே தோன்றியிருக்கின்றன. ஆதலின் இம்மரம் உனக்கு நிழலாகவும், நீ ஆனந்த விளையாட்டடைவதற்கு வேண்டிய காய் கனி முதலியவைகளாகவும், நீ முடித்துக்கொள்ளப் பரிமள மிகுந்த புஷ்பங்களைக் கொடுப்பனவாகவும் இருக்கின்றன, இது இப்படியே இருக்கட்டும் எனக் கூறி புகழ்ந்து பரிசனர்களோடு சென்றான்.

இவ்வாறு வேடராஜன் சென்றதும், முருகப்பெருமான் அம்மையாரை யட்கொள்ளும் அன்பின் பெருக்கால் ஓர் அருள் விளையாட்டாக காமச்சுழலிற் கட்டுண்டு களங்கும் காமுகர் போல் முன்னேகொண்ட வேடுவத் திருவுருவைத்தாங்கி, முன்னிலுஞ் சிறந்த பதினாருவயதினையுடைய மன்மதனைப்போலுங் காளைவடிவாய், அந்த மங்கைமணியாகிய வள்ளியம்மையார் முன்னேசென்று, பலவிதமாக வர்னித்து, என் உடம்பும், உயிரும், உள்ளமும், உன்வசமே யாகிவிட்டது, உன்னைவிட இனி வேரே கதியேயில்லை, நீ என்னோடு வருவாயானால் உனக்கு தேவலோகத்துள்ள எல்லாசுகங்களையும் பெற்று, அரம்பாஸ்ரீகள் உன்னை வணங்கும்படியான வாழ்வையும் பெறுவாய். என பலவாறு எடுத்துக்கூறி மிகவும் வருந்தி கெஞ்சி பல்லைக் காட்டி நகைமுக முடையவராய் நின்றனர்,

இவைகளைகேட்ட வள்ளியம்மையார் வேடரூபத்தில் நிற்கும் முருகப்பெருமானைப்பார்த்து ஐயா! நான் இழிகுல வேடப் பெண், என் மனம் தணிகைமலையில் வாழும் குமரகுருவைத் தான் என் உயிர் தலைவரென நினைக்கிறேன். ஏழையாகிய யென்னை தாங்கள் தனியாயிருப்பதை யரிந்து ஏமாற்றுவதும், இச்சிப்பதும் தங்களுக்கு அழகல்ல. இச்சமயம் திடீரென்று திடுக்கிடும்படி வனவாத்திய முழக்கங்களுடன் வேடராஜன் வருவதை அரிந்து வள்ளியம்மையார் ஐயா! அதோ என் தகப்பனார் அனேக வேடுவர்களுடன் வருகிறார். அவர்களோ கொடியவர்கள், நீ இத்தருணம் இங்கே இருந்தால் உன் உயிருக்குமுடிவுண்டாகும் நீர் ஓடிப்போய் உயிர் பிழைப்பீராக எனக் கூறினள்.

* குமாரக்கடவுள் விருத்தயோகியாக வருதல்:- இதைக் கேட்ட முருகன் ஓகோ நம்மை நோக்கி ள்ளி "இத்தருணம்" என்று அன்பாய்க் கூறினள். எனக்கருதி ஓர் விருத்தவேடங் கொண்டு, சன்னியாசியைப்போல ஆரவாரத்துடன் வரும் வேடர்கள் எதிர்சென்று வேடராஜனைப்பார்த்து $ தமது விபூதி பையிலிருந்து விபூதி எடுத்து வேடராஜனுக்கு கொடுத்து ஆசீர்வதித்தார். வேடராஜன் விபூதி அணிந்து, திருவடிகளில்

---

* திருப்புகழ் 259. $ திருப்புகழ் 293

பணிந்து. ஸ்வாமி தங்களுக்கு வேண்டிய தென்னமோ அதைத் தெரிவித்தால் இக்கணமே வருவித்துக் கொடுக்கிறேன், வேண்டியதைச் சொல்லுங்களென, அப்பா! நான் சரீரம் தளர்ந் தவன், எமக்கொன்றும் இச்சையில்லை நான் வந்த யிடத்தைத் தேடியிருக்கிறேன் இந்த வள்ளிமலையிற்றேன்றி, நீங்கள் அன் பாகக் கொண்டாடுகிற குமரியைக்கலந்து தற்கால் எனக்குண் டாயிருக்கும் மனேமயக்கத்தை நீக்கிக்கொள்ள நினைத்து நெடுந்தூரத்திலிருந்து வருகிறேன். இந்த உபகாரத்தை நீங்கள் செய்வதுதான் உங்களுக்குப் புண்ணியம். என்று சிலேடை யாக பெரியவர்கூற, வேடராஜன் ஸ்வாமி! உங்கள் இஷ்டப்படி இந்த வள்ளிமலையிலுள்ள குமரி தீர்த்தத்தில் முழுகி உங்கள் இஷ்டத்தை முடித்துக்கொள்ளுங்கள், பின்பு என் குமாரத்தி தனித்திருக்கிருள். அவளுக்குத் துணையாகவும் இருங்கள். இடையிடையே வந்து விசாரித்துக் கொள்ளுங்களென அழைத் துக்கொண்டுபோய், வள்ளியம்மையாருக்கு வேண்டிய உணவு களைக் கொடுத்து, அம்மணி! இந்தப்பெரியவர் குமரியாட வந்திருக்கிருர். நாம்செய்த புண்ணியம் இவர் இங்கே வந்தது இவர்சொல்லும் புத்திமதிகளைக் கேட்டு, அவருக்கு வேண்டி யதை குறைவுசெய்யாமல் கவனி, இவர் உனக்கு பெரிய துணை யாயிருப்பார். என சொல்லிவிட்டுச் சென்றுன்.

பெரியவர் அம்மையாரைப்பார்த்து பெண்மணியே! அதிக பசியாயிருக்கிறது ஆயாசம் நிற்கமுடியவில்லை என பரதவிப்பதை வள்ளியம்மையார் பார்த்து இரக்கங்கொண்டு தேன், தினைமாவு, கனிகள் முதலியவைகளைக் கொடுக்க, பெரி யவர் அவைகளைப் புசித்துவிட்டு, பின்னும் வள்ளியம்மையைப் பார்த்து, அம்மணீ! நான் வெய்யலில் விடாய்ப்பட்டுவந்து இந்த தேன் தினைமா முதலியவைகளைத் தின்றதினல், கண்டத் தில் அடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஒன்றும் சகிக்க முடிய வில்லை என்னசெய்வேனென கபட சந்நியாசியின் கருத்தறி யாது, உண்மையென்றே நம்பி வள்ளியம்மையார் மனமிரங்கி பெரியவரே! இந்த மலைக்கடுத்த ஏழு குன்றுகளையுங் கடந்து போவீராஞல் அங்கே ஓர் சுனையிருக்கிறது. சீக்கிரம்போய் ஜலம் சாப்பிட்டுவாருங்கள் என, சந்யாசியானவர் அம்மையா

ரைப்பார்த்து அம்மா! நானோ தளர்ந்த கிழவன், தாகம் நாவு வரண்டுபோகிறது காலோ தள்ளாடுகிறது. இதோடு எப்படி வழிதெரிந்து போவேன். இங்கு நான் முன்பின்வந்த பழக்க முமில்லை. ஆகையால் நீ ஒன்றும் சிரமம் பாராட்டாமல், தாம தியாமல் சீக்கிரம் வந்து சுனைநீரைக் காட்டிவிட்டு உடனே திரும்பிவிடு இதுதான் உனக்கு புண்ணியமென, பரிதவிக்கும் கள்ளசந்யாசியின் பாசாங்குகளை வள்ளியமையார் உண்மை யென்றே கருதி, மிகவும் இரக்கமுடையவளாய் பரணைவிட்டு கீழே இரங்கி, ஸ்வாமி வாருங்கள் என அழைத்துக்கொண்டு போய் சுனையைக்காட்ட, கிழவர் விடாய் கொண்டவரைப்போல் ஜலத்தை வாரி வாரி யுண்டு தாகந் தெளிந்தவரைப்போல் சந்தோஷமுகத்துடன் அம்மையாரைப் பார்த்து பெண்ணமுதே!

"ஆகத்தை வருந்துகின்ற வரும்பசி யவித்தாய் தேண்ணீர்
தாகத்தைத் தவிர்த்தா யின்னுந் தவிர்ந்தில தளர்ச்சிமன்னோ
மேகத்தை யனையகூந்தன் மெல்லியல் வினையேன் கொண்ட
மோகத்தை தணித்தியாயின் முடிந்ததென் குறையதென்றான்."

என் உடம்பைச் சோரசெய்த கொடிய பசிநோயைத் தீர்த் தாய்! பின்னர் தாகவிடாயையும் தீர்த்தாய்! ஆனாலும் என் மனத்தளர்ச்சியோ நீங்கவேயில்லை. அந்த குறையானது உன் னாலன்றி தீராது. அதைத் தீர்த்தால் உனக்குக்கோடி புண்ணி யமாகும் என, வள்ளியம்மையார் கள்ள சந்யாசியின் கருத்தறி யாது தாத்தா அதென்ன சொல்லுங்களென, பெரியவர் பல்லைக்காட்டி *கும்பிட்டு அடிபெண்ணே! நான் உன்மேற் கொண்ட மோகத்தைத் தவிர்த்தியாயின் முடிந்ததென் குறைய தென்று கூறினர். இதனைக்கேட்ட அம்மையார் நகைத்து நடு நடுங்கி, பெருமூச்செரிந்து, சீறி கோபக்குறிகளோடு கிழவரைப் பார்த்து ஐயா பெரியவரே! நீர் வயதில் மாத்திரம் பெரியவரா னீரேயல்லாமல் வயதிற்கு தக்கபுத்தி உமக்கில்லை, நீர் எம்மை கும்பிடுவதாலும், கெஞ்சுவதாலும், பல்லைக் காட்டுவதாலும்! பிதற்றுவதாலும் எந்த பிரையோசனமும் உண்டாகாது. என்னை ஏமாற்றி இவ்வளவுதூரம் அழைத்துவந்து இந்த இட

* திருப்புகழ் 317, 322

ரான இடத்தில் நீர் சரசவார்த்தைகளைப் பேசுவது தகாது. உமக்கு கொக்கிரகைப்போல் தலையும் தாடியும் நரைத்ததே யல்லாமல் புத்தி நரைக்க வில்லை, நீர் ஏதோ பெரிய தவசியைப் போல வேஷந்தரித்துவந்து இப்படி இழிக்குளத்தாளாகிய என் மேல் இச்சைக்கொண்டு பலவிதமாக பிதற்றுகிறீரே இது உனக்குத்தகாது. உமக்கோ கொஞ்சமும் அறிவே கிடையாது. எங்கள் வேடர் குலத்துக்கெல்லாம் ஒரு பெரிய வசையை உண்டாக்கிவைக்க நீர் நினைப்பது உனக்கு அடாது, என் தந்தை முதலாகியவேடுவர்கள் இதைத்தெரிந்தால்உம்முயிரும் எம்முயிரும் இன்றோடு ஒழிந்தேவிடும். நீர்கொண்ட பயித்தியம் உமது தவவேடத்திற்குத் தகாது. என் தினைக்கொல்லை என்ன கதியாயிற்றோ நான் போகிறேன். என வள்ளியம்மையார் புறப்பட்டாள்.

ஆபத் சகாய விநாயகர்:— இவ்வாறு வள்ளியம்மை வேகமாய் நடந்துபோவதைக்கண்ட கள்ள சந்நியாசி சற்று திகைத்து ஓர் எண்ணந்தோன்ற, "பிரணவப்பொருளாம் பெருந்தகையைங்கரன்" என்னும் விநாயகக் கடவுளைப் பிரார்த்தித்து அண்ணா! தேவரீர் ஓர் யானையுருவேற்று என்னைமீறிச்செல்லும் வள்ளியைமறித்து அடியேனை ஈடேற்றவேண்டும் எனப்பலவாறு வேண்டினர். ஓர் பருத்த மதயானை வடிவேற்று அஷ்டதிசைகளும் அதிர வீறிட்டு, தும்பிக்கையை நீட்டி, எதிரிற்கண்ட மரங்களை வேருடன் பறித்து வீழ்த்தி ஆரவாரத்துடன் வள்ளியம்மையார் முன்னே வரத்தொடங்கினர்.

அம்மையார் சம்மதித்தல்:— இக்காலையில் தனது தவமுடிவும் முருகக்கடவுள் திருவருளும் ஒன்றுபட, வள்ளியம்மையார் யானையைக் கண்டஞ்சி, பயந்து, வேர்த்து, நடுக்குற்று, யாதோருதவியுங் காணாது வேகமாக ஓடி முன்பிறப்பிற் கங்கைக்கரையில் எதைக்கோரி தவஞ் செய்தனளோ அதனைப் பெருபவளாய் முருகக்கடவுளாகிய விருத்த சந்நியாசியைப் பின்புறமாக சேர்த்துக்கட்டிக்கொண்டு தாத்தா! உன் இஷ்டப்படியெல்லாம் நடக்கிறேன் இந்த மதயானை என்னை ஒன்றுஞ் செய்யாதபடி காப்பாயாக என வேண்டி அழுதனள். இதைக்

கண்ட குமாரக்கடவுள் அடி பெண்பணீ! அஞ்சாதே எனக்கூறி தேகம் பூரித்து சந்தோஷத்துடன் விநாயகக் கடவுளை மறைந்து போம்படி தியானிக்க, விநாயகப் பெருமான் மறைந்ததும், குமாரசிவம் வள்ளியம்மையைத் தழுவிக்கொண்டுபோய் ஓர் * பூங்காவனத்தை யடைந்து கலந்து இன்பமுற்று, தமது ஆறு முகமும் பன்னிரு கரங்களும் பிரகாசிக்க நிஜ உருவத்துடன், மயில்வாகன ரூடராய் காக்ஷி தந்தனர்.

இவ்வாறு காக்ஷியளித்த பாலசண்முகக்கடவுளை வள்ளி யம்மையார் பார்த்து பேரானந்தக் கடலுள் அழுந்தி, பலவாறு துதித்து,

''மின்னே யனையசுடர் வேலவரே யிவ்வுருவம்
முன்னேநீர் காட்டி முயங்காம லித்துணையுங்
கொன்னே கழித்தீர் கொடியேன்செய் குற்றமெல்லாம்
இன்னே தணித்தே யெனையாண்டு கொள்ளுமென்றாள்.''

எங்கள் குலதெய்வமாகிய இறைவனே! என்னரும் பெருந்தவமே! நான் கோரியிருந்த குணப்பெருங் குன்றே! தேவரீர் தங்கள் நிஜவுருவத்தை முன்னமேகாட்டி அடியாளை ஆட்கொள்ளாது ஆண்டவனே! என்னையும் ஒரு பொருளாக நினைத்து எதற்காக இந்நேரம் இவ்வளவு திருவிளையாடல்களைச் செய்தீரையனே! நானோ பேதைமையால் ஏதேதோ பேசிவிட் டேன். என் அபசாரங்களை மன்னிக்கவேண்டும் பிரபுவே! அடிமையை இந்நிமிஷம் முதல் தேவரீரது அடிமையிற்சேர்த்து ஆட்கொள்ளவேண்டுந்தேவா! என்று பலவாறு வேண்டி நிற் பதைக் குமாரக்கடவுள் கண்டு. அடி மாதரசி! நீ என் அம்மா னாகிய திருமால் மகளாகி எம்மைக்கோரி தவஞ்செய்து எமது கட்டளைப்படி நீ மான்வயிற்றிற் பிறக்க. இவ்வவதாரத்தில் உனக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தற்காகவே நாம் உன்மீதுகொண்ட அன்பின் மிகுதியால் இத்திருவிளையாடல்களை நடத்தினோம். ஆகையால், நீ பேசியவை யனைத்தும் நமது அன்பின் மிகுதி யான தோத்திரங்களேயாகும் சந்தோஷத்துட னிருப்பாயாக.

---

* திருப்புகழ் 306.

என பரிபூரண கடாக்ஷத்துடன் இருகரங்களாலுந் தழுவி, நீ இங்குவந்து நெடுநேரமாயின நீ முன்னே தினைப்புனஞ் செல்வா யாக நாமும் பின்பற்றி வருவோமென, வள்ளியம்மையார் தினைப் புனத்தையடைந்து ஆயாலோட்டி தினைப்புனங் காவல் செய் திருந்தனள்,

இச்சமயம் தினைக்கதிர்கள் முதிரக்கண்ட வேடராஜன் தினையை அறுவடை செய்துவிட்டு வள்ள்யம்மையை வீட்டுக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டான். வள்ளியம்மையார் கந் தப்பெருமானை சதா நினைந்தவளாய் ஏக்கமுற்று யாருடனும் பேசாமலும், நல்ல உடைகளை யணியாமலும் இருந்து ஒருநாள் திடீரென்று சோர்ந்து விழுந்தாள். இதனைக்கண்ட அம்மை யாரது தாய் முதலினோர் எடுத்து மார்புடன் அணைத்து அம்மை யாரது உடம்பை குறிப்பாக பார்த்து, தினைக்கொல்லையிலிருந்த காலையில் ஏதோ தேவதை சோங்கிற்றென்று தங்கள் குலதேவ தையாகிய முருகக்கடவுளை வேண்டி பூசையிட ஒருவன்மேல் திடீரென்றி சுப்பிரமணியர் ஆவேசம் தோன்றி அடே வேடுவர் களே! எனக்கு சந்தோஷமுண்டாகப் பூசைப்போடுவீர்களானல் இப்போதே அவள் சுகமாய் எழுந்திருப்பாளெனக்கூற, இதைக் கேட்ட வள்ளியம்மையார் ஆனந்த பரவசமுற்று களைத்தெழுந் தனள். அவள் தாய் தந்தை முதலினோரும் சந்தோஷித்தனர்.

இப்பால் முருகக்கடவுள் மறுதினம் வழக்கப்படி தினைப் புனத்திற்குவந்து பார்த்து வள்ளியைக் காணுது, அன்றிரவு வேடரது சிற்றூரிற்சென்று. அம்மையாரது குடிசைக் கருகிற் போய் சைகையாகக் கைதட்ட, பாங்கியானவள் சைகையை யறிந்து, வெளியில்வந்து இரகசியமாய் ஐயா! இப்படியும் இந்தக் கருக்கலில் வரலாமா? உங்களுக்கு இங்கே தக்கபடி இடமு மில்லை. அப்படி ஏற்பட்டாலும் பின்பு அம்மையார் உங்களை பிரிந்திருக்கத்தரியாள் ஆகையால் அம்மையை உங்களிடத் திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்விடுவது நலமெனக்கூறிச் சென்று வள்ளிநாயகியைக் கண்டு யாவுங் குறிப்பாக உணர்த்தி அழைத்துவந்து அம்மையாரது அருமை பெருமைகளையும் கூறி வாழ்த்தியனுப்ப, முருகக்கடவுள் அம்மையாருடன் வேடுவர்

சிற்றூரை யகன்று ஓர் சுனைக்கருகில் ஓர் சோலையிற்சென்று இன்புற்றிருந்தனர். இது இவ்வாறிருக்க,

வேடுவர்கள்:— விடியற்காலமானதும் வள்ளிநாயகியைக் காணாது அனேக வேடுவர்களோடு புறப்பட்டு நாலாதிசையிலும் தேடிப்பார்த்துவருங்கால், ஆண்டவன் அம்மையாரோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சோலையில் சில வேடுவர்கள் நுழைந்து உற்றுப் பார்த்து, பல வேடுவர்களையும் திரட்டிக்கொண்டு பேரிரைச்சலுடன் கோபாவேசத்துடன் நெருங்கினர். வேடராஜன் முன்னணியில் நின்று தன் பரிவாரங்களுடன் தன் மகளை களவாடிய கள்ளன் அஞ்சாது வள்ளியம்மையாரோடு எழுந்தருளியிருப்பதைக்கண்டு, சரமாரியாகப் பாணங்களை பொழிய, அப்பாணங்கள் இறைந்துச்சென்று ஆண்டவனுடம்பில் அருச்சிக்கும் புஷ்பங்களைப்போல் அவருடம்பிற்பட்டு, தைக்காது சிதறிக்கிடந்தன. இதனைக்கண்ட முருகக்கடவுள் தமது சேவற்கொடியை நினைக்க, சேவல் விரைவாக வந்து போரொலி என ஒருமுறை கூவின, இம்முழக்கத்தைக் கேட்ட வேடுவர்கள் விஷப்பரிசம் பட்டவர்களைப்போல் பொறி புலன்கள் கலங்கி, ஒருவர்மேலொருவர் வீழ்ந்து யாவரும் மாண்டார்கள்.

வள்ளியம்மையார் திருமணப் படலம்.

வேடுவர் உயிர்பெற்றெழுதல்:— இவைகளைக்கண்ட வள்ளியம்மையார் வேடுவர்களிறந்து கிடப்பதைக் கண்டு அவர்களிடத்தில் தான் வளர்ந்ததை நினைந்துருகி தன் தந்தையும் தன் சகோதரர் எழுவரும், சுற்றத்தாரும் இறந்துகிடப்பதைப் பார்த்து மனமுருகி, ஆற்றக்கவலையினால், கண்ணீர் தாரைதாரையாகப் பெருக விம்பி விம்பி யழுது சோருகின்றதை குமாரக்கடவுளுணர்ந்து, அம்மையாரை சோதிப்பவராய், அச்சோலையை விட்டு செல்லத்தொடங்கினர். அம்மையாரும் அழுதவண்ணமாய் பின்பற்றிச் சென்றாள்.

நாரதர்:— இவைகளை முற்றுமுணர்ந்த நாரதமகரிஷி குமாரக்கடவுளை வணங்கி ஐயனே அடியேன் முன்னர் அம்மை

யாரைப்பற்றி கூறிச்சென்றபின் நடந்தவை யாதென, குமாரக் கடவுள் நாரதரை நோக்கி, தாம் தணிகையைவிட்டுப் புறப்பட்டது முதல் நாளதுவரை நடந்தவைகளைக் கூற. இவைகளைக் கேட்ட நாரதர் ஆண்டவனே தங்கள்பொருட்டுப் போற்றி வளர்த்த தந்தை, சகோதரர், சுற்றத்தார் யாவரையும் இவ்வாறு செய்தல் தகுமோ! அவர்களை எழுப்பி அம்மையார் கவலையைத் தீர்த்து அவர்களை ஆதரிக்கவேண்டும் ஐயனே என, முருகப் பெருமான் அவ்வாறே ஆகுக வெனக்கூறி, நாயகியாரோடு பூஞ்சோலையை யடைந்து அவ்வேடுவர்களை எழுப்பித்தந்தனர், அவர்கள் முன்னர் முருகப்பெருமான் ஆறுமுகமும், பன்னிரு கையும், கடப்பமாலையும், வச்சிராயுதமும் வேலாயுதமும் பிரகாசிக்க தமது நிஜரூபத்தைக்காட்டி நின்றனர். இவ்வாறு நின்ற குமாரக்கடவுளைக்கண்ட வேடுவர்கள் பலவாறு துதித்து தாங்கள் அம்மையாரோடு எங்கள் குறிஞ்சிக்கு எழுந்தருளி திருமணஞ்செய்துக்கொண்டு சீரும் சிறப்புகளைப்பெற்று தங்களிஷ்டப்படி வள்ளியம்மையாரை அழைத்துப்போகவேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்க, அவர்களைநோக்கி நாம் அவ்வாறே தணிகையில் மணம்புரிவோம் அங்கு வாருங்களெனக்கூறி அம்மையோடு திருத்தணிகைக்குச்சென்று வீரவாகுதேவர் முதலினோர் புடைசூழ வீற்றிருந்தனர். சிவபெருமான் உமாதேவியரோடு தோன்ற குமாரக்கடவுள் அவர்களை வணங்கி நிற்க, நாரதர் சமீபத்தில் வந்து இம்மாசி மாதம் பூச நக்ஷத்திரமே திருமணத்திற்கேற்றதெனக்கூறி புரோகிதராக அமைந்தனர், குமாரக்கடவுள் வீரவாகுதேவரையனுப்பி கந்தகிரியினின்று தெய்வயானையம்மையாரை அழைத்துவந்தனர். தேவர்களெல்லாம் வந்துசேர்ந்தனர். சர்வசடங்குகளும் பொருந்த வள்ளியம்மையாருக்கும் குமாரக்கடவுளுக்கும் கலியாணச் சடங்குகள் நடைப்பெற்றன. வேடராஜன் தன் நாயகியோடு வாசநீரேற்று தத்தஞ்செய்ய, ஆறுமுகப்பெருமான் வள்ளியம்மையாரை மணர்ந்தனர். தேவர்களெல்லாம் விடைப்பெற்று தத்தம் இருக்கையை அடைந்தனர் வள்ளியம்மையார் தேவசேனையின் திருவடிகளில் விழுந்தனள் தெய்வயானையம்மையார் வள்ளியம்மைக்கு ஆசிக்கூறினர்.

★

தணிகைத் தல மகத்துவம்.

★

முனிவர்காள் கேட்பீர்களாக என மீண்டும் சூதபுராணிகர் கூறுகின்றார்:— இவ்வாறு குமாரக்கடவுள் வள்ளிநாயகியாரை திருமணம் புரிந்து, சகல தேவர்களும் வாழ்த்த, வேடர்களது சகல ஆடம்பரங்களையும் பெற்று திருத்தணிகையை அடைந்தவுடன், அம்மையார் முருகக்கடவுளைப் பணிந்து, ஆண்டவனே இத்தல மகத்துவத்தைச் சிறிது அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டுமெனக் கேட்க, குமாரக்கடவுள் அம்மையைப் பார்த்து பெண் மணி! இம்மலையானது உலகமுண்டானபோதே தோன்றியதாகும். நாம் மிகவும் கொடிய சூரபதுமனாதியவர்களை வெற்றிக்கொண்டு இம்மலையை அடைந்த மாத்திரத்தில் அதனால் நேர்ந்த சிரமங்களன்று தணிவுபெற்றோம், அன்றி சமீபத்தில் உன் தந்தை முதலிய வேடுவருடன் போராடி வருந்தியகளையும் இம்மலையை உற்ற மாத்திரத்தில் தணிந்தன அதனால் இம்மலைக்குத் திருத்தணி எனவும், செருத்தணி எனவும் பெயர்களாயின நமக்கு எண்ணிறந்த தலங்களிருந்தாலும் இத்தணிகையில் நாம் நீங்காமலிருந்து ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்வோம். இம்மலையின் மகத்துவங்களை நாம் அளவிட்டு கூற முடியாததாகும் இம்மலையின்கண் பல முனிவர்கள், சித்தர்கள், யோகிகள், ஞானிகள் நிறைந்திருக்கின்றனர். இங்கு மூழ்கினவர்களுக்கு முன்பிறவி பாபங்களை போக்கி பிறவா பெருஞ்செல்வம் பேரின்ப முத்தியையுங் கொடுக்கும். இம்மலையிற்றான் சர்வ லோகேஸ்வராகிய உமாபதி, நந்திதேவர் அரி பிரம்மேந்திராதி தேவர்கள், நாரதர் முதலியவர்கள் நம்மைகுறித்து வணங்கி தவஞ்செய்து வேண்டிய போகபாக்கியங்களைப் பெற்று, பொன்னுலக வாழ்வையும் பொருந்தினார்கள்.

என குமாரக்கடவுள் வள்ளியம்மையாருக்கு இது முதலாகிய தல மகத்துவங்களையும், விரத பலன்களையும், தீர்த்தபலன்களையும், மூர்த்தி சொரூபங்களையும். தணிகையை அடைவோர் அனுஷ்டிக்கும் நெறிகளையும் கூறினர்.

பிரமேசுரர்.

முனிவர்காள்! கேட்பீர்களாக:—இவ்வாறு குமாரக்கடவுள் பிரணவியாகிய * வள்ளியம்மையாருக்கு தணிகாசல மகத்துவங்களை கூறி அம்மையாருடன் (காந்தம் தக்ஷகாண்டம் 230)

"இவ்வரை யோரநசார் தன்னி லீராறு தோளுடைய வேந்தை
மைவிழி யணங்குந் தானும் மாலய னுணரா வள்ளல்
ஐவகை யுருவி லொன்றை யாகம விதியா லுய்த்து
மெய்வழி பாடுசெய்து வேண்டியாங் கருளும் பெற்றான்"

அத்தணிகைமலையின் ஒருபக்கத்தில் சிவசாதாக்கியம் ஐந்துனுள் ஒன்ருகிய கர்ம சாதாக்கிய மென்னும் சதாசிவ பிரம லிங்கத்தை ஸ்தாபித்து ஆகமவிதிப்படி வழிபாடுகளைச் சேய்து பூசித்து, திரிகரண சுத்தியாக மெய்யன்புடன் தியானித்து வேண்டிய வரங்களைப் பெற்ருர்கள், இச்சதா சிவலிங்கத்தையே பிரமேசுரரென நாளதும் பூசிக்கப்படுகின்றனர். இம்மூர்த்தியை பூசிப்பவர்களெல்லாம் எல்லா வளங்களையும், வாழ்வுகளையும், பெற்று முத்தியைப் பெறுகிருர்கள்.

அகோரமுனிவர் அருள்பெற்றது:— முனிவர்காள்! பின்னர் அகோரன் என்னும் ஓர் மாதவ சிரேஷ்டர் ஒருவரிருந்தார், அவர் விரதசீலராய், குமாரக்கடவுளை மெய்யன்புடன் பூசித்து, ஆதிவாரம் விஷ்ணு தீர்த்தத்திலும், சோமவாரம் நந்தியாறு சிவகங்கை என்பவைகளிலும், மங்களவாரம் நாகதீர்த்தம், நாரததீர்த்தம் என்பவைகளிலும், புதவாரம் பிரமதீர்த்தத்திலும் குருவாரம் இந்திரதீர்த்தத்திலும், சுக்கிரவாரம் குமாரதீர்த்தத்திலும், சனிவாரம் அக்ஸ்தியதீர்த்தத்திலும், கிரமப்படி மாறி மாறி மூழ்கிக்கொண்டிருந்து அவரது தீராவினை தீர்ந்து, இம்மை மறுமைப்பயன்களாகிய இகபர ஞானங்களையும், வேண்டிய வரங்களையும் பெற்று முத்தியடைந்தனர்.

---

* மூர்த்தி தலம், தீர்த்தம், விரதம், அனுஷ்டானம் என்பனவகளை தணிகைப்புராணம் கந்தபுராணம் முதலியவைகளிற் கூறுவதைப் போலிங்கு வரைய இந்நூலிடந்தராமையால் விரிஞ்சி விடுத்தனம். முருகன் திருவருள்.

விரத விசேஷப் படலம்.

✶

முனிவர்காள்! குமாரக்கடவுளுக்கு முக்கிய தினமானது சுக்கிரவாரம், சோமவாரம் என்பவைகளும், கிருத்திகை, விசாகம் என்னும் நக்ஷத்திரங்களும், சஷ்டி, பௌர்ணமி என்னுந் திதிகளும் முக்கியமானவைகளாகும். அக்காலங்களில் குகப்பெருமானை விரதசீலராயிருந்து கூடிய புண்ணியங்களைச்செய்து துதிப்பவர்களும், பூசிப்பவர்களும், அவரது சந்நிதானத்தை யடைந்து வலம்வந்து தரிசிப்பவர்களும் நற்செல்வம், நன்மனைவி நன்மக்கள், நல்வாழ்வு, நற்கல்வி, நற்கீர்த்தி முதலியவைகளைப் பெற்று, இஷ்டார்த்தங்களை யடைந்து, ஆண்டன் அருளுக்கு ஆளாகி, பிறவியை எடுத்ததனுற் பெறவேண்டிய பெருமுத்தியையும் அடைகின்றூர்கள்.

மேற்கூறிய தினங்களில் முன்னுளும், பின்னுளும் பகல் ஒருவேளை ஆகாரமுண்டு, அத்தினங்களில் முழுதும் விரதமிருந்து ஆறுமுகப்பெருமானைத் தியானித்து பக்திசெய்து, பிரசங்கம், காலக்ஷேபம், அவரது சரித்திர பாராயணம் முதலியவைகளிற் காலத்தை கழித்து, அப்பிரபுவை அலங்கரித்து அழகுபார்த்து ஆராதித்து, அவரடியார்களை வழிப்படுவோர் செல்வந்தர்களாகி மற்றெல்லா வாழ்வுகளும் அடைவார்கள்.

பகீரத மகாராஜன்:—தன் அரசாட்சியை யிழந்து, மனைவி மக்களுடன் வருந்தி வனவாசமுற்று வழிநோன்றுது சோர்ந்து கடைசியாய் மேற்கூறிய விரதங்களில் ஒன்றை வைராக்கியமாக மூன்றுவருட காலம் நடத்தி தன் இராச்சியத்தையும், தன் மேலான சம்பத்துக்களையும், கோரிய சித்திகளையும் பெற்று செவ்வேள் திருவடிக்கு ஆளானுன்.

நாரத மகாமுனிவர்:— ஒருக்கால் சத்தரிஷிகளில் ஒருவராகக்கருதி சுப்ரமணிய உபாசனையுடன் பரணி பின்நேரம் ஒருபொழுது உணவுகொண்டு கார்த்திகை உதயத்தில் தீர்த்தஸ்ன

னஞ்செய்து மனதைப் புறம்விடாது, ஆசாரிய சேவைசெய்து மூன்றுகை ஜலபானம் அருந்தி, முருகக்கடவுளது அனந்நாம கல்யாண குணுனுபவங்களை பாடி வாழ்த்தியும், புராண பிரசங்க, கால க்ஷேபாதிகளிற் பொழுதை செலுத்தியும், தியானித்தும், நிஷ்டைசெய்து, மறுநாள் உதயம் உரோகணியில் அனுஷ்டானக் கிரமத்துடன் அடியார்களோடு பாரணைசெய்து உறங்காதிருந்து சேவற்கொடியோன் திருவருள்பெற்று தேவரிஷிகளில் சிரேஷ்டராயிருக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றனர்.

முன்பிறப்பில் வேடனுக யிருந்த சந்திமான் என்பவரும் அரசனுகயிருந்த அந்திமான் என்பவரும் ஷை கிருத்திகை விரதத்தை அனுஷ்டித்து வேண்டிய போகபாக்கியங்களைப்பெற்று, இராஜ ராஜர்களாகி இடையெழு வள்ளல்களில் இவர்களும் இருவள்ளல்களாய் உலகம் புகழ இருந்தார்கள்.

திரிச்சங்கு மகாராஜன்:— தான் முற்பிறப்பில் பிராமணராயிருந்து, மிக்க ஏழையாய், குடும்ப பாரத்திலுழன்று வருந்தி கடைசியாய் ஓர் முனிவர் அனுக்கிரகத்தால் கிருத்திகை விரதத்தைக் கொண்டு அகிலாண்ட ரக்ஷகனுகிய ஆறுமுகக்கடவுள் அருளையடைந்து அடுத்த பிறப்பில் திரிச்சங்கு மகாராசனெனப் பிறந்து இன்னும் அழியாத பெயரை அடைந்திருக்கிருன்.

தேவர்கள்:— ஐப்பசி மாதம் சுக்கிலபக்ஷம் பிரதமை முதல் சஷ்டிவரையில் விரதசீலராகயிருந்து சஷ்டி விரதத்தை அனுஷ்டித்து, சப்தமியில் பாரணைசெய்து பூசித்து மேலான தேவபோகங்களை அடைந்தார்கள், இவ்விரதத்தை எண்ணற்ற முனிவர்களும், முத்தர்களும் அனுஷ்டித்து வேண்டிய சித்தி முத்தியாதிகளை யடைந்தனர்,

முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி:— ஆளவந்த ஆண்டவனுகிய ஆறுமுகப்பெருமான் அரும்பெரும் விரதங்களை அனுஷ்டித்து, அரியதொண்டுகளைச் செய்து, அகிலத்தை ஆண்டதோடு அமரர்களையும் ஆதரித்து ஐயனது அருளையும் அடைந்தான்.

★

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஸ்வாமிகள்
ஸ்தலம், திருவுருவம், கோழி, மயில், வேல், ஆயுதங்கள், தெய்வயானையம்மையார், வள்ளியம்மையார் வேடர்கள், அசுரர்கள் என்பவர்களின்

தத்துவார்த்துவப் படலம்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமிகளின் ஸ்தானம் :— ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமிகள் எழுந்தருளியிருக்கும், திருத்தணிகைமலையெனப்படுவது சூரனுதி அரக்கராகிய, ஆணவம், மாயை, காமியம், என்னும் மும்மலங்களையும், வேடராகிய சுவை ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், என்னும் ஐம்புலன்களையும் ஒழித்து தணிந்து நின்ற இடமாகிய "லலாடஸ்தானமாம்,"

அவர் திருவுருவம்:—ஸ்ரீ முருகப்பெருமானுக்கு முற்றறிவு, எல்லையில்லாத இன்பம், இயற்கையறிவு, பொருளுடமை, வரம்பிலாற்றல், தம்வயமுடமை ஆகிய ஆறு சுத்த குணங்களும், ஆறு திருமுகங்களாகவும், மற்ற கலியாண குணங்கள் ஏனைய அவயவங்களாகவும் அமையப்பெற்றிருக்கும் அருட்கோலமே திருமேனியாம்.

ஸ்ரீ முருகப்பெருமானுக்கு தோமரம், கொடி, வாள், குலிசம், அம்பு அங்குசம், மணி, தாமரை, தண்டகம், வில், மழு, வேல் ஆகிய பன்னிருகை ஆயுதங்களாம், கோழி நாததத்துவமாம், அவர் வாகனமாகிய மயில் விந்து தத்துவமாம், அவர் படையாகிய பூதகணங்கள் தத்துவக் கூட்டங்களாம்,

தெய்வயானை வள்ளியம்மையார் இரண்டு தேவிகளும் ஆன்மாக்களுக்கு மோட்ச இன்பங்கொடுக்க விரும்பும் விருப்பம், 'இச்சாசக்தி' அதற்குவேண்டியவைகளை அறியும் அறிவே 'ஞானசக்தி' என்பதாகும்.

அவர் செய்கை:— சூரபத்மன், சிங்கமுகாசூரன், தாருகாசூரன் என்னும் அசுரர்களை முறையே ஆணவம், மாயை, காமியம் ஆகிய மும்மலங்களென்றும், வேடர்களென்பது ஐம்புலன்களாம், இவைகளை அடக்கி ஆட்கொண்டவர் ஸ்ரீ முருகனுகும்

என சூதபுராணிகர் கூறி, ஒருவாறு தணிகைத் தலமகத்துவத்தை முடித்தனர். இவைகளைக்கேட்ட முனிவர்கள் யாவரும் அத்தணிகைக்கு வந்து முருகக்கடவுளை பூசித்து இஷ்டார்த்தங்களை யடைந்தனர். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

தணிகைப் புராண வசனம் முற்றுப் பெற்றது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பவர் பிரஸ், திருத்தணி

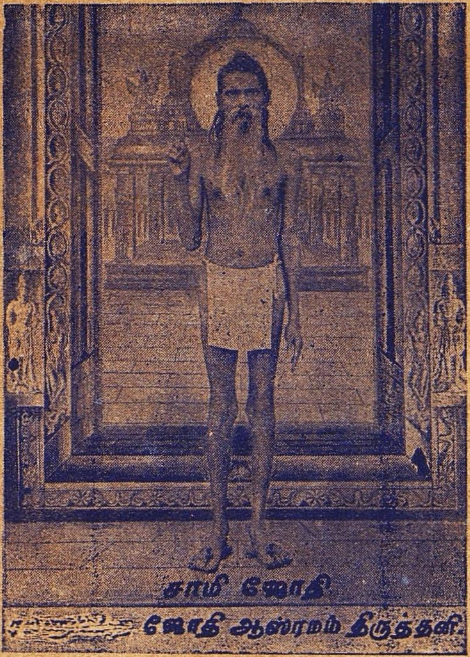

ஓம் ஜோதி.

அரியாதது - அரிந்தது அரியசொல்வது, அரிந்தும் - அரியாததாய் யிருப்பதை அரி ஓம் + சி ஓம் இரண்டும்ஒன்ருய் சேர்ந்ததே ஜோதி ஜோதியே பிரம்ம ஞானம், பிரம்ம ஞானமே ஜோதி, ஜோதியே பரப்பிரம்மம்.

ஏகப் : சுவாமி சவிகல்ப சமாதி நிலை பார்க்காமல் பார்க்கும், பேசாமல்-பேசும், சொல்லாமல்-சொல்லும், ஆஸ்ரம இடப் திருத்தணி க்ஷேத்திரத்தில், தணிகைமலையிலிருந்து ஆருமுகசுவாமிகோவிலுக்குபோகும்வழியில்பலிஜ தெருவில் ஸ்ரீ ஜோதி ஆஸ்ரமம் இருக்கிறது. தரிசிக்வும்.

அவ்விட மகிமைகள் : திங்கட்கிழமை பூஜை, பௌர்ணமி பூஜை, ஓமகுண்ட விபூதி பிரசாதத்தை அணிந்தவர்களுக்கு 'நோயற்ற வாழ்வு குறைவற்ற செல்வம்' அடைவார்கள்.

ஆஸ்ரமத்தில் பிரதி ஹூ டிசம்பர் மாதத்திற்குச் சரியான மார்கழிமீ பௌர்ணமிக்கு **ஸ்ரீஜோதிசுவாமி** அவர்களுக்கு பிறந்ததின விழா. மே மாதத்திற்கு சரியன வைகாசி மீ 10 நாள் பிரம்மஞான மகோற்சவம், அபிஷேகம், ஆராதனை பக்தசாது கோஷ்டிகளுடன் வேதாந்த விசாரணை நடைபெறும்

ஸ்ரீ பிரம்மஞான ஜோதி ஆஸ்ரமம்,

பலிஜ வீதி, திருத்தணி.

COMPOUNDED ASAFOETIDA

LALJEE GODHOO & CO.,

Insist - - always on Super Quality

L. G.

The best BRAND that leads in the Market.

8. Perumal Mudali Street,
SOWCARPET :: MADRAS - 1.

SRI RAMAKRISHNA & CO.,

OFFICE FLAT FILES,

ENVELOPES & INVITATION CARDS MFRS.

&

STATIONERY MERCHANTS.

ANDERSON STREET,

MADRAS-1.

★ ★ ★ ★

ஜெர்மோகில்

(ஆயுர்வேதிக்)

வெட்டு காயம், வேனல் கட்டி, சொரி சிரங்கு, படை, கரப்பான், முகப்பரு, சேத்துப்புண், தேப்பல், விஷக் கடி, மற்றும் எல்லா சர்ம வியாதிகளுக்கும் சஞ்சீவி போன்றது.

தயாரிப்பு :

D. D. கெமிகல் ஒர்க்ஸ்

சோல் டிஸ்டிரிபூட்டர் ;

ஸ்ரீ ஜோதி வேஸ்ட் பேப்பர் கம்பெனி,

21, அண்ணாபிள்ளை தெரு, மதராஸ்-1

உ

ஸ்ரீ கணேஷ்ராம்ஸ்

SRI GANESHRAM'S
777
BRAND
FOOD PRODUCTS · MADRAS · 1 · S · INDIA

அசல் ஆப்பில், திராக்ஷை, மாதுளம், மாம்பழம், பழ ரசங்களினால் மெஷினில் தயார் செய்த புருட் ஸ்குவாஷ் (FRUIT SQUASH)ம்,

அப்பளம், வடாம், எல்லாவகை வற்றல்களும்

ஆவக்காய், மாங்காய், எலுமிச்சம் பழம், சௌ சௌ, இஞ்சி தொக்கு முதலிய ஊறுகாய்களும்

உப்பு, காரம், எதுவும் சேர்க்காமல் தண்ணீரை மட்டும் சேர்த்து உடனே தோசை செய்யக்கூடிய

ரவா தோசை ரெடி மிக்சர்

அஜீர்ணத்தை ஒழிப்பதற்கு உகந்த டைஜஸ்ட் மாஸ்டரும் (DIGEST MASTER)

(வெற்றிலை பாக்கு கிரஷ்) தயாரிக்கிறோம்

தயாரிப்பவர்கள்:

Phone: 3165 Gram: COCHUTNI

Sri Ganesh Ram & Co.,

SRI RAMA BHAVAN HOTEL

(Receipient of Rolling Shield from Corporation of Madras for the best hygenic upkeep of Hotel)

46, Thambu Chetty Street, MADRAS - 1.

BUY ALWAYS

OUR
BEST
QUALITY

No. 1, Special Madras Snuff.

Estd. 1920. Tel: RAJAN & Co,

P. V. RAJAN & CO.,

HIGH CLASS MADRAS SNUFF MANUFACTURERS

MADRAS & ARKONAM.

Phone No. 4.

கவியரங்க நிகழ்ச்சிகளை

கவர்ச்சியும் உழைப்பும் மிக்க

சூபெர்ப் நேஷனல் எக்கோ ரேடியோ.

மூலம் கேளுங்கள்.

உரிமைபெற்ற விற்பனையாளர்:—

வி. ஜெ. நாதன்,

புதுப்பேட்டை, நகரி. (சித்தூர் ஜில்லா).

EAT J. B. MANGHARAM'S BISCUITS *Every Time*

ROYAL CREAM

CREAM WAFER

SALTO

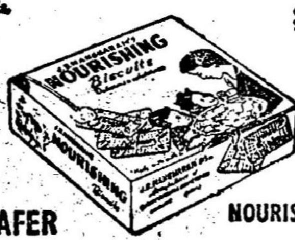

NOURISHING

RICH IN VITAMINS • RICH IN FLAVOUR • HIGHLY NUTRITIOUS

J. B. MANGHARAM'S biscuits, made in Asia's most up-to-date biscuit and confectionery factory, are made from health-giving ingredients—wheat, milk, glucose, malt, etc. When you eat J. B. MANGHARAM'S crisp, delicious biscuits you not only enjoy the taste, but derive valuable proteins, fats, minerals, etc. For the rich nutritive elements in J. B. MANGHARAM'S biscuits give you health and energy!

When you buy biscuits, insist on
J. B. MANGHARAM'S

ROYAL CREAM • CREAM WAFER
SALTO • NOURISHING

Available everywhere

J. B. MANGHARAM & CO.

GWALIOR.

டூஜிஎன்
நகை வியாபாரிகள்

உயர்ந்த ரக வைரங்களுக்கும் ★

★ உத்திரவாதமுள்ள நகைகளுக்கும்

T. கோவிந்தராஜுலு நாயுடு

28 நேதாஜி ரோடு,

சென்னை. 1.

Phone. 4818. Grams: "ALANKAR"

கிளை:—

95, கச்சேரி ரோடு, மைலாப்பூர், சென்னை.

போன்: 71596.